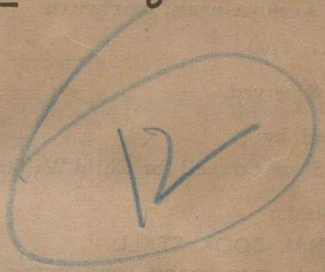
15u2i:N697
32k9

MUL
288418

പ്രൈമറി സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ

(Malayalam)

Primary School Vidyarthikal

Essays

Compiled by

KERALA STATE COUNCIL FOR CHILD WELFARE

First Published November 1969

PRINTED AT INDIA PRESS, KOTTAYAM

Price Rs. 2.00

Rights Reserved

Published by

Kerala State Council for Child Welfare, Trivandrum–14

Distributors:

NATIONAL BOOK STALL

KOTTAYAM - TRIVANDRUM - ERNAKULAM - TRICHUR

PALGHAT - CANNANORE - QUILON - KOZHIKODE

പ്രൈമറി സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ

(ലേഖനങ്ങൾ)

സമ്പാദകർ

കേരളസംസ്ഥാന ശിശുക്ഷേമസമിതി

വിതരണം

നാഷനൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ

കോട്ടയം

വില ക. 2.00

University Grants Commission

ശിശുക്ഷേമസമിതി

പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ

പ്രൈമറിസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ

288418
TI5 ശ്രീ2 : N637
32 K9

S1140 D67/69-70 1-1500 JK 118

ആമുഖം

സംസ്ഥാനശിശുക്ഷേമസമിതിയുടെ, രക്ഷാകർതൃ വിദ്യാഭ്യാസപരിപാടിയോടനുബന്ധിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന രണ്ടാമത്തെ പുസ്തകമാണിതു്. ബഹുമുഖമായ ശിശുക്ഷേമപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പരിപൂർണ്ണമായ വിജയം, തദ്വിഷയത്തിൽ മതിയായ വിജ്ഞാനം നേടിയ രക്ഷാകർത്താക്കളെ ആശ്രയിച്ചു നിലകൊള്ളുന്നു. ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസം നേടിയിട്ടുള്ള അച്ഛനമ്മമാർകൂടിയും ഈ വിഷയത്തിൽ സുസജ്ജരല്ലെന്നു് അനുഭവങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. ആ കുറവു പരിഹരിക്കുന്നതിനാവശ്യമായ ഒരു പരിപാടിയെന്ന നിലയ്ക്കാണു്, വിവിധവിഷയങ്ങളിൽ പ്രാവീണ്യം നേടിയിട്ടുള്ള പ്രഗല്ഭമേതികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും സമ്പാദിച്ചു് ഒന്നിച്ചൊരുക്കി പുസ്തകരൂപത്തിൽ ഞങ്ങൾ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നതു്.

ഒന്നുമുതൽ അഞ്ചു വയസ്സുവരെയുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളെക്കുറിച്ചായിരുന്നു, ഞങ്ങളുടെ പ്രഥമപ്രസിദ്ധീകരണം—'നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ'. ഈ ദ്വിതീയസംരംഭമാവട്ടെ, അഞ്ചുമുതൽ പത്തു വയസ്സുവരെ പ്രായമുള്ള പ്രൈമറിസ്കൂൾ കുട്ടികളെക്കുറിച്ചുമാണു്. ഇത്തവണയും വിഷയത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിദഗ്ധന്മാരുടെ വിശദമായ വിശകലനങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളുമുണ്ടു്. അദ്ധ്യാപകർക്കും രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കും ഇതൊരമൂല്യഗ്രന്ഥമായിരിക്കും—ഈ വിഷയത്തിൽ.

'നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ'ക്കു കിട്ടിയ ആവേശകരമായ പ്രതികരണത്തിൽനിന്നു നേടിയ പ്രചോദനമാണു്, 'പ്രൈമറിസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ' ഇത്ര പെട്ടെന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ ഞങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. കുഞ്ഞുങ്ങളോടു വാത്സല്യവും അവരുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുൽക്കണ്ഠയും ഉള്ള എല്ലാവരുടേയും ശ്രദ്ധയെ ഞങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഗഹനങ്ങളായ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു പഠനാർഹങ്ങളായ പ്രബന്ധങ്ങൾ സംഭാവനചെയ്തു്, ഈ സദുദ്യമത്തിൽ ഞങ്ങളോടു സഹകരിച്ച എല്ലാ ലേഖകസുഹൃത്തുക്കളോടും ഞാൻ കൃതജ്ഞനാണു്. മേലിലും അവരുടെ സഹായസഹകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സംസ്ഥാനശിശുക്ഷേമസമിതി
തിരുവനന്തപുരം–14
മാർച്ചു് 1969

ഡോ. എൻ. കൃഷ്ണൻതമ്പി
M. B. B. S., B.Sc., Dr. P. H.

ഉള്ളടക്കം

പ്രൈമറിവിദ്യാഭ്യാസത്തോടുള്ള നമ്മുടെ സമീപനം 9
—എ. എൻ. തമ്പി

പ്രൈമറിസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വളർച്ചയും
വന്നുചേരാവുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളും 15
—ഡോ. കെ. മാധവൻകുട്ടി

'സ്കൂൾ ഹെൽത്ത് പ്രോഗ്രാം'—
ചില പ്രായോഗികനിർദ്ദേശങ്ങൾ 25
—ഡോ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ്

വികലാംഗരായ കുട്ടികൾ—അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളും 35
—ഡോ. പി. ബി. മുരളീധരമേനോൻ

മാനസികവൈകല്യം കുട്ടികളിൽ 40
—ഡോ. പി. കൃഷ്ണമൂർത്തി

അദ്ധ്യാപനസമ്പ്രദായത്തിൽ അവശ്യം വരുത്തേണ്ട
ചില മാറ്റങ്ങൾ 45
—മിസ്സ് പുഷ്പിതാ ജോൺ

കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ
രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കുള്ള പങ്ക് 53
—എൻ. ശങ്കരൻനായർ

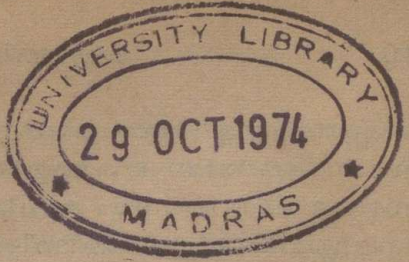
കുട്ടികളുടെ ഭക്ഷണത്തെക്കുറിച്ച് 62
—ടി. കെ. സുഭദ്രാമ്മ

അന്ധ—ബധിരവിദ്യാർത്ഥികളുടെ
പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം 70
—ഇ. വി. ജോസഫ്

കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള നിയമനിർമ്മാണങ്ങളിൽ ചിലതു് 82
—സെലിൻ വിൽഫ്രഡ്

പ്രൈമറിസ്കൂളുകളിലെ സൗജന്യഭക്ഷണ വിതരണപരിപാടി 93
—പി. വി. രാധാകൃഷ്ണമേനോൻ

അലസതയും അശ്രദ്ധയും—കുട്ടികളിൽ 101
—കാവാലം ഗോവിന്ദൻകുട്ടിനായർ

പ്രൈമറിവിദ്യാഭ്യാസത്തോടുള്ള നമ്മുടെ സമീപനം

എ. എൻ. തമ്പി, B. A. (Oxon), Barrister-at-Law

അഭിജാതക്കു മാത്രമായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസസോപാനത്തിന്റെ അനുപേക്ഷണീയമായ ആദ്യത്തെ പടിയായിട്ടാണു്, പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തെ കരുതിയിരുന്നതു്. ഇന്നാകട്ടെ, പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം ഒരു പ്രത്യേകവിഭാഗത്തിന്റെ പ്രത്യേകാവകാശമെന്നതില്യുപരി, ഒരു ബഹുജനവിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായമായി മാറിയിട്ടുണ്ടു്. മാത്രമല്ല, ആക്കും ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതയായി അതു തീന്നിട്ടുമുണ്ടു്.

വീക്ഷണത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഈ വ്യതിയാനം, വിവിധ രംഗങ്ങളിലുണ്ടായിട്ടുള്ള വികാസപരിണാമങ്ങളുടെ ഫലമാണുതാനും. ഓരോ പൗരനും അവന്റെ പൗരാവകാശം വിവേകപൂർവ്വം വിനിയോഗിക്കണമെന്നാണു്, ജനാധിപത്യസമ്പ്രദായം അനുശാസിക്കുന്നതു്. സാമ്പത്തികപുരോഗതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള നമ്മുടെ താൽപര്യമാണു്, വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ മനുഷ്യനെ സംസ്കരിച്ചെടുക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത നമ്മെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയതു്. ഇന്നു വ്യക്തികൾക്കു സമൂഹത്തിലുള്ള സ്ഥാനം

നിൽക്കുന്നത്, അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ്. അതുകൊണ്ട് വ്യക്തികളുടേയും സമൂഹത്തിന്റെതന്നേയും ഭാവിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു സ്വേച്ഛാധികാരിയായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്, വിദ്യാഭ്യാസം. ആധുനികസമുദായം വ്യക്തിപരമായ സാമർത്ഥ്യത്തിനും കഴിവിനും പ്രാധാന്യം നല്കുന്നതുകൊണ്ട് 'മെരിറ്റോക്രസി' യുടെ കാലഘട്ടത്തിലേക്കു നാം നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ത്വരിതവികാസംകൊണ്ടും, അമ്പരപ്പിക്കുമാറുള്ള ജനപ്പെരുപ്പംകൊണ്ടും, ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതീക്ഷകളുടെ വൈപുല്യംകൊണ്ടും അസ്ഥിരമായ ആധുനികസാങ്കേതികസമുദായത്തിൽ വ്യക്തിയുടെ നിലനില്പുതന്നെയും അടിസ്ഥാനവിദ്യാഭ്യാസമെങ്കിലും സമ്പാദിക്കുന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചാണു നില്ക്കുന്നത്.

കുട്ടികളുടെ ശാരീരികവും മാനസികവും വൈകാരികവുമായ വളർച്ചയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മൂന്നു മുതൽ പത്തുവയസ്സുവരെയുള്ള ഘട്ടം പരമപ്രധാനമാണെന്നാണ്, അതേക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ അറിവു നമ്മെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. ഈ നിർണ്ണായകഘട്ടത്തിൽ കുട്ടികളുടെ ശരിയായ വളർച്ചയ്ക്കും വികാസത്തിനും അനുയോജ്യമായ സാഹചര്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും നല്കുന്നതിൽ നമുക്കുണ്ടാകാവുന്ന ഏതൊരു പരാജയവും, കുട്ടിയുടെ വളർച്ചയെ മുരടിപ്പിക്കുകയും പരിഹരിക്കപ്പെടാനാവാത്ത ദോഷം ഭാവിതലമുറയ്ക്കു വരുത്തിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യും. മൂന്നുമുതൽ ആറുവയസ്സുവരെയുള്ള കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ പറയത്തക്ക പുരോഗതിയൊന്നുമുണ്ടാക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ മണ്ഡലത്തിൽ ഇനിയും ഒട്ടേറെ പുരോഗതി ഉണ്ടാവേണ്ടിയി

രിക്കുന്നു. അതിലേക്കു നമ്മുടെ അടിയന്തിരശ്രദ്ധ ഇനിയും മാറ്റിവയ്ക്കപ്പെടാനാവാത്തമട്ടിൽ സത്വരമായി പതിയേണ്ടതാണു്.

ആറിനും പതിനൊന്നിനും ഇടയ്ക്കു പ്രായമുള്ള കുട്ടികളുടെ 116.5 ശതമാനമാണു് പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്ന കുട്ടികളുടെ സംഖ്യയെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടുന്നു. ഇതു് അഭിമാനാർഹമായ നേട്ടമാണെങ്കിലും 65 ശതമാനം കുട്ടികൾക്കുമാത്രമേ അപ്പർപ്രൈമറിവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രയോജനം ലഭിക്കുന്നുള്ളു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നാം വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിലിന്നുള്ള നഷ്ടവും മുരടിപ്പും വളരെ നിരാശാജനകമായ ഒരു ചിത്രമാണു നമുക്കു നല്കുന്നതു്. ആദ്യമായി സ്കൂളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കുട്ടിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പുതിയ സാഹചര്യങ്ങളുമായി ഇണങ്ങിച്ചേരുക, ഗൃഹാന്തരീക്ഷം വിട്ടുപോന്നതിലുള്ള നഷ്ടവും ദുഃഖവും നികത്തുക, അദ്ധ്യാപകനെ കേന്ദ്രമാക്കിയുള്ള ഒരു ജീവിതം നയിക്കുക തുടങ്ങിയ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം അസ്വാസ്ഥ്യജനകമത്രെ. പ്രീ-പ്രൈമറിവിദ്യാഭ്യാസം ഈ പ്രശ്നത്തിനു് ഒരു പരിഹാരമാണു്.

വിദ്യാഭ്യാസനിലവാരത്തോടു നമുക്കുണ്ടായ അവഗണനയ്ക്കു നിദാനം, വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിൽ നാം പ്രദർശിപ്പിച്ച കേന്ദ്രീകൃത ശ്രദ്ധയാവണം. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസരംഗം പരിശുദ്ധരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അദ്ധ്യാപകനിലവാരം മെച്ചപ്പെടുത്തുക എന്ന പ്രശ്നമാവണം നമ്മുടെ സത്വരശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിക്കേണ്ടതു്. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിൽ പലതും കുട്ടികൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസം നല്കുന്നതിനു യോജിച്ച സ്ഥലമേയല്ലെന്നുള്ളതു്

അനിഷേദ്ധ്യമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. കുട്ടികൾക്കനു യോജ്യമായ ഒരന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ സമർത്ഥമായിരിക്കണം, ഒരു വിദ്യാലയം. സ്ഥലസൗകര്യംപോലും വേണ്ടിടത്തോളമില്ലെങ്കിലത്തെ കഥയെപ്പറ്റി എന്താണു പറയുക? പ്രാദേശികവിഭവങ്ങളെത്തന്നെ പരിപൂർണ്ണമായി ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട്, പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളുടെ അന്തസ്സുറ്റ നിലനില്പിനുതകുന്ന അടിസ്ഥാനാവശ്യങ്ങളെങ്കിലും നിറവേറ്റുവാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധമായ പരിശ്രമംതന്നെ നാം നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിലെ അദ്ധ്യാപനനിലവാരം, അദ്ധ്യാപകരുടെ കഴിവില്ലായ്മയും സമർപ്പണബുദ്ധിയില്ലായ്മയുംമൂലം വളരെയേറെ താണുപോയിട്ടുണ്ട്. മേൽനോട്ടത്തിനും പരിശോധനയ്ക്കുമുള്ള നമ്മുടെ സംവിധാനത്തിന്റെ നിഷ്ഫലയോജനത്വം ഇവിടെ പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കുന്നില്ല. കുട്ടികൾ മാത്രമുള്ള ഒരു ക്ലാസ്സുമുറിക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങിനില്ക്കുന്നതുകൊണ്ട്, അദ്ധ്യാപനനിലവാരത്തിന്റെ കായ്ത്തിൽ അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകർ പ്രായേണ സുരക്ഷിതരാണ്. കൂട്ടായിട്ടുള്ള പഠനസമ്പ്രദായങ്ങളും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കുള്ള പരിശീലനക്കോഴ്സുകളും ഈ ദുഃസ്ഥിതിക്ക് ഒരു പരിഹാരമാകും. പുരോഗതി നേടിയിട്ടുള്ള മിക്ക രാജ്യങ്ങളും, അദ്ധ്യാപനസമ്പ്രദായത്തിൽ ഒരു സാങ്കേതികവിപ്ലവത്തിലൂടെ കടന്നുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതു കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട നാം നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗവും പരിഷ്കരിക്കുക.

പ്രീഡിഗ്രിവരെ വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ നിന്നും പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിലേക്ക്

അദ്ധ്യാപകരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സാഹചര്യത്തിലേക്കു നാം എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുകയാണു്. പ്രീഡിഗ്രിക്കു ചേരുന്ന കുട്ടികളും ഡിഗ്രി കോഴ്സിനു ചേരുന്നവരും തമ്മിൽ ഗണനീയമായ സംഖ്യാവ്യത്യാസം ഉണ്ടു്. ഈ വ്യത്യാസം ബോധപൂർവ്വം ഉപയോഗിച്ചു പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളിലെ അദ്ധ്യാപകരുടെ നിലവാരം മെച്ചപ്പെടുത്താവുന്നതാണു്. ട്രെയിനിംഗ് സ്കൂളുകളിൽ പരിശീലനം നല്കുന്നതിനു പകരം, ട്രെയിനിംഗ് കോളേജുകളിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ വർഷത്തെ പരിശീലനം അവർക്കു നല്കുകയും, ഒരു യൂനിവേഴ്സിറ്റി ഡിഗ്രിയോ ഡിപ്ലോമയോ നല്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നാം ചിന്തിക്കേണ്ടതാണു്.

സമുദായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനശിലപന്തന്നെ കരുപ്പിടിച്ചെടുക്കേണ്ട മൂശയാണു്, പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം. നമ്മുടെ സാമൂഹ്യസുസ്ഥിതിക്കു് ഉറച്ച ഒരടിസ്ഥാനം പ്രദാനംചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു സാംസ്കാരിക സമന്വയംതന്നെ നമുക്കു കൈവരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പൊതുജീവിതത്തിൽ ഫലപ്രദമായി പങ്കെടുക്കാൻ പ്രാപ്തരും, സാമ്പത്തികമായി സുഷ്ഠുനുഖപ്രവർത്തനങ്ങളിലേർപ്പെടാൻ ശക്തരുമായ പൗരന്മാരെ സജ്ജരാക്കിയെടുക്കുന്ന ഭാരം, പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ളതാണു്.

തിരുവിതാംകൂറിൽ നിർബ്ബന്ധിതപ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം ഏർപ്പെടുത്തിയ വിഷമഘട്ടത്തിൽ, കുട്ടിയെ വിദ്യാലയത്തിലേക്കു വലിച്ചിഴയ്ക്കാതെ, വിദ്യാലയത്തെ കുട്ടിയുടെ സമീപത്തേക്കെത്തിക്കുന്നതിനാണു ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചതു്. ഈ പാരമ്പര്യവും, പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളിലുണ്ടായ കുട്ടികളുടെ അഭിമാനാർഹമായ വർദ്ധനവും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസ

ത്തെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽക്കൂടി വിശാലമായ ഒരു സങ്കല്പം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും അതിന്റെ നിലവാരം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഇനിയും നമുക്കു ശ്രദ്ധിക്കുക.

നഴ്സറി വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേക്കു് എന്ന സമീപനം ഭാരതത്തിൽ സാക്ഷരതയ്ക്കും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും പ്രമുഖസ്ഥാനമർഹിക്കുന്ന നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു വമ്പിച്ച നേട്ടമായിരിക്കും എന്നുള്ളതു് ഇപ്പറഞ്ഞതിൽനിന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ.

പ്രൈമറിസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വളർച്ചയും വന്നുചേരാവുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളും

ഡോ: കെ. മാധവൻകുട്ടി, M. B. B. S., M. Sc.

പ്രൈമറിസ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന ശിശുക്കളുടെ വളർച്ചയേയും വികാസത്തേയുംപറ്റി ഉറക്കെ ചിന്തിക്കുകയും, അവക്കു നേരിടാനിടയുള്ള പ്രത്യാഘാതങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുകയും, അതിനുള്ള പ്രതിവിധികൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ആണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിലൂടെയുള്ള എന്റെ കർത്തവ്യം എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. പ്രൈമറിസ്കൂൾ എന്നുള്ള നിർവ്വചനംകൊണ്ട് ഒന്നാംതരംതൊട്ട് അഞ്ചാംതരംവരെയുള്ള ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളെയാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു്: അതായതു്, അഞ്ചു വയസ്സുമുതൽ പത്തു വയസ്സുവരെയുള്ള വളർച്ചയുടെ കാലഘട്ടം. ശിശുക്കളുടെ വളർച്ചയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുമ്പോൾ, അതു് ഏതാണ്ടു സാധാരണഗതിയിൽ കാലത്തിന്നനുസൃതമായി നടക്കുന്ന ഒരു അനുസൃതമായ പ്രക്രിയയായിട്ടാണു നാം കണക്കിലെടുക്കാറുള്ളതു്. പക്ഷേ, ഇതു തികച്ചും വാസ്തവമല്ല. ശിശുക്കൾ ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിൽ, ചില പ്രത്യേകനാഴികക്കല്ലുകൾ പിന്നിട്ടുകൊണ്ടാണു വളരുന്നതു്. ഈ വളർച്ച ഏതാണ്ടു് ഇരുപതു വയസ്സാവുന്നതോടുകൂടി പൂർത്തിയാവുകയും ചെയ്യും.

ശരീരവളർച്ചയിൽ പ്രധാനമായും മൂന്നു ഘടകങ്ങളാണുള്ളതു്. ഒന്നാമതായി, ശിശുക്കൾ ശാരീരികമായി വളരുന്നു; അതായതു്, അവരുടെ വലുപ്പം വർദ്ധിക്കുന്നു. നീളം, വണ്ണം എന്നീ അളവുകൾക്കു പുറമേ, നെഞ്ചി

ന്റെ ചട്ടക്കൂട്ട വലുതാവുകയും, കൈകളുടേയും കാലുകളുടേയും നീളം കൂട്ടുകയും ചെയ്യും. ഇതിനും പുറമെ വിവിധഭാഗങ്ങളുടെ വളർച്ചയും താരതമ്യേന വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇവയെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ 2:3:4:5 നിയമം എന്ന ഒരു എളുപ്പവഴിയുണ്ട്. അതായത്, ജനനസമയത്തുള്ള അവയവങ്ങളുടെ വലുപ്പത്തിൽനിന്നു കഴുത്തും തലയും രണ്ടിരട്ടിയായി ആണ വർദ്ധിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഉടൽ മൂന്നിരട്ടിയായും, കൈകൾ നാലിരട്ടിയായും, കാലുകൾ അഞ്ചിരട്ടിയായും വർദ്ധനവു കാണിക്കും: യൗവനത്തിലെത്തുമ്പോഴേക്കും. ഇതിനെല്ലാം പുറമേയാണ് ഒരു വ്യക്തിയുടെ യഥാർത്ഥവളർച്ച. ഋതുവാകുന്നത് ഇതിനു് ഒരു നിദാനമായി സ്വീകരിക്കാമെങ്കിൽ ഇതിൽ വരുന്ന വ്യതിയാനങ്ങൾ ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

ഒരു വ്യക്തിയെ വയസ്സനുസരിച്ചു വിവിധകാലഘട്ടങ്ങളിലായി തരംതിരിക്കാം. ഈ വിഭജനത്തിന്റെ ഒരു സാമാന്യമാതൃക താഴെ കാണിക്കുന്നപ്രകാരമാണ്:

	കാലഘട്ടം	ആൺകുട്ടികൾ	പെൺകുട്ടികൾ
1.	ശൈശവം (infancy)	ജനനം— 1 വയസ്സ്	ജനനം— 1 വയസ്സ്
2.	കുട്ടിക്കാലം (childhood)	1—16 ,,	1—15 ,,
	ആദ്യഭാഗം	1— 6 ,,	1— 6 ,,
	മദ്ധ്യഭാഗം	6— 9–10 ,,	6— 9–10 ,,
	അന്ത്യഭാഗം	9–10—13–16 ,,	9–10—12–15 ,,
3.	ഋതുദശ	13—14 ,,	12—13 ,,
4.	കൗമാരം (adolescence)	13–14—18–20 ,,	12–13—18–20 ,,
5.	യൗവനദശ	18–20 മുതൽ	18–20 മുതൽ

ഈ പട്ടികയിൽ കാണിച്ച കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ഒട്ടേറെ വ്യത്യാസങ്ങൾ കണ്ടേക്കാമെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ? മേൽപറഞ്ഞ വയസ്സിന്റെ കണക്കുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന വളർച്ചയുടെ നാഴികക്കല്ലുകളെപ്പറ്റിയും ഒരു ഏകദേശരൂപം നല്കുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കും. അവയാണു താഴെ കാണിക്കുന്നതു്:

നീളം:

1. പ്രസവിച്ച ഉടനെ = 50 സെ. മീ.
2. 1-ാമത്തെ വയസ്സിൽ = 75 സെ. മീ.
   (50 % കൂട്ടുതൽ)
3. 7-ാമത്തെ വയസ്സിൽ = 7 × 17 സെ. മീ.
4. 2 മുതൽ 14 വയസ്സുവരെ = $2\frac{1}{2}$ (വയസ്സു് കൊല്ലത്തിൽ) + 75 സെ. മീ.

ഘനം:

1. പ്രസവിച്ച ഉടനെ = 3 മുതൽ $3\frac{1}{2}$ കിലോ
2. 1 വയസ്സു് = 9 മുതൽ 10 കിലോ
   (200 % കൂട്ടുതൽ)
3. 3 വയസ്സു് = 12 മുതൽ 14 കിലോ
4. 4 വയസ്സു്—8 വയസ്സു് = 3 (വയസ്സു് കൊല്ലത്തിൽ) + 5 കിലോ
5. 8 വയസ്സു്—12 വയസ്സു് = 3 (വയസ്സു് കൊല്ലത്തിൽ) + 2 കിലോ

നീളവും ഘനവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം:

$$\text{ഘനം (കിലോ)} = \left(\frac{\text{നീളം (സെ. മീ.)}}{5} - 23\right)\left(\frac{\text{നീളം (സെ. മീ.)}}{25}\right) + 20$$

മേൽപറഞ്ഞ കണക്കുകളെല്ലാംതന്നെ പാശ്ചാത്യ

രാജ്യങ്ങളിലെ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചവയാണെന്നു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണു്. ഇപ്രകാരമുള്ള അടിസ്ഥാനകാര്യങ്ങളിൽപ്പോലും നമ്മൾക്കു ശരിയായ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ ഇല്ലെന്നുള്ള കാര്യം ഈ വിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ ശോചനീയാവസ്ഥയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുതമാത്രമാണു്.

അങ്ങനെ നമ്മുടെ ചിന്തയ്ക്കു വിഷയമായിട്ടുള്ള ഈ കാലഘട്ടം, അതായതു്, അഞ്ചുവയസ്സുമുതൽ പത്തു പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുവരെയുള്ള വളർച്ച് എന്തുകൊണ്ടും പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നതാണു്. ഈ കാലയളവിൽ മാംസപേശികളുടെ വലുപ്പം വർദ്ധിക്കുന്നതിനുപുറമെ എല്ലുകളുടെ നീളവും കനവും കൂടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഇത്തരത്തിലുള്ള വളർച്ചയ്ക്കു് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒരു ഘടകം പോഷകവസ്തുക്കൾ അടങ്ങിയ ഒരു സമീകൃതാഹാരമാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഒരു സമീകൃതാഹാരത്തിൽ ഒഴിച്ചുകൂടാൻ നിവൃത്യാഹമില്ലാത്ത പ്രാഥമിക ഘടകങ്ങൾ(Proximate principles of food)എപ്പറ്റിയും അവയുടെ അനുപാതത്തെപ്പറ്റിയും മറ്റും സുദീർഘമായ ഒരു ചർച്ച ഈയവസരത്തിൽ പ്രസക്തമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും ഭക്ഷണത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കേണ്ട ഒന്നുരണ്ടു ഘടകങ്ങളെപ്പറ്റി അല്പം പ്രസ്താവിച്ചേതീരൂ.

മാംസപേശികളുടെ എന്നുവേണ്ട എല്ലാവിധ ദശകളുടേയും വളർച്ചയ്ക്കു് ഏറ്റവും ആവശ്യകമായിട്ടുള്ളതു മാംസ്യാഹാരങ്ങളാണു്; അതായതു പ്രോട്ടീനുകൾ. ഒന്നാംതരം പ്രോട്ടീനുകളായ മാംസം, കോഴിമുട്ട, മത്സ്യം, പാൽ എന്നിവയോ അതുപോലെ മുന്തിയവയല്ലെങ്കിലും പരിപ്പു്, കടല, പയർവർഗ്ഗങ്ങൾ എന്നിവയും വളർച്ചയുടെ ഈ ഘട്ടത്തിൽ സുപ്രധാനങ്ങളാണു്. പൊതുവെ പറ

ഞാൽ കുട്ടികൾ നല്ലവണ്ണം ഭക്ഷണം കഴിക്കണം; അതായത് യുവാക്കൾക്കാവശ്യമായ ഭക്ഷണത്തിന്റെ ഏതാണ്ട് 75 ശതമാനത്തിലധികം. ഭക്ഷണത്തിന്റെ അളവിന്നുപുറമേ അവയിൽ ധാരാളം പ്രോട്ടീനുകളും അടങ്ങിയിരിക്കണം. ഇതേമാതിരി കുട്ടികളുടെ ഭക്ഷണത്തിൽ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു ഇനമാണ് വിറ്റാമിനുകൾ. വിറ്റാമിനുകളെ പൊതുവെ രണ്ടായി വിഭജിക്കാം: വെള്ളത്തിൽ അലിയുന്നവയും, കൊഴുപ്പുവസ്തുക്കളിൽ അലിയുന്നവയും. വെള്ളത്തിൽ അലിയുന്ന വിറ്റാമിനുകളാണ് ബി.യും സി.യും. വിറ്റാമിൻ ബി.യിലെ വിവിധ ഘടകങ്ങൾ തവിട്ട്, പൊട്ടിമുളയ്ക്കുന്ന വിത്തുകൾ, യകൃത്ത് (Liver), പാലു് എന്നിവയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുമ്പോൾ വിറ്റാമിൻ സി. നാരങ്ങാവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട പഴങ്ങളിലും നെല്ലിക്കയിലും സുലഭമാണു്. കൊഴുപ്പിൽ അലിഞ്ഞു ചേരുന്ന വിറ്റാമിനുകളായ എ., ഡി., ഇ., കെ. എന്നിവ മീനെണ്ണ, പാലു് എന്നിവയിൽ പ്രത്യേകമായും, കൊഴുപ്പുവസ്തുക്കളിൽ പൊതുവായും കാണപ്പെടുന്നു. ശിശുക്കളുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് കാൽസിയം (Calcium), അയോഡിൻ (Iodine), ഇരുമ്പു് എന്നീവക ലവണവസ്തുക്കളും അനുപേക്ഷണീയമാണു്.

മേല്പറഞ്ഞ വസ്തുതകളിൽനിന്നു് ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണു്. പ്രോട്ടീനുകളും, വിറ്റാമിനുകളും, ലവണങ്ങളും അടങ്ങിയ സമീകൃതാഹാരം, അതും നല്ലൊരളവിൽ ലഭ്യമായാൽ മാത്രമേ കുട്ടികൾക്കു വേണ്ട വളർച്ചയും വികാസവും ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ഇതു് ആഹാരക്രമത്തെ സംബന്ധിച്ച ഒരു ലഘുപ്രശ്നമല്ലെന്നും, നേരേമറിച്ചു സാമ്പത്തികഭദ്രതയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സങ്കീർണ്ണപ്രശ്നമാണെന്നും സമ്മതിച്ചേ തീരൂ. പ്രൈമറിസ്കൂൾ ക്ലാസ്സു

കളിൽ പഠിക്കുന്ന നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിലെ നിരവധി ബാലികാബാലന്മാർക്ക്, അവർക്കു ലഭിക്കേണ്ട ആഹാര സാധനങ്ങൾ സുലഭമായി കിട്ടാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ ഈ പ്രശ്നം പൂർണ്ണമായി പരിഹരിക്കപ്പെട്ടുകയില്ല. ഉത്തമമായ ആഹാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ച് സാമൂഹ്യപരിവർത്തനത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ, പണ്ട് ഫ്രഞ്ച് മഹാറാണി "അവർക്കു റൊട്ടി കിട്ടാനില്ലെങ്കിൽ, കേക്കു കൊടുത്തുകൂടെ?" എന്നു ചോദിച്ചമാതിരിയുള്ള ഒരു ചോദ്യം മാത്രമായി അവശേഷിക്കും. എന്നിരുന്നാലും ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു സുവർണ്ണകാലഘട്ടം വരുന്നവരേക്കും പ്രൈമറിസ്കൂളുകളിൽ പഠിക്കുന്ന ഓരോ കുട്ടിക്കും ഒരു ഗ്ലാസ്സു പാലും, ഒരു മൽട്ടിവിറ്റമിൻ ഗുളികയും, കുറച്ചു പയർവർഗ്ഗങ്ങളും ദിവസംതോറും കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു പരിപാടി അടിയന്തിരമായി ആസൂത്രണംചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനു സൗകര്യമുള്ളവരിൽനിന്നു പണം വാങ്ങുകയും, മറ്റുള്ളവർക്കു സൗജന്യമായി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതേയുള്ളൂ. നമ്മുടെ വളരുന്ന തലമുറയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഏതുൽപദ്ധതിക്കും ചെലവാകുന്ന സംഖ്യ ഒരു നല്ല നിക്ഷേപമായി കരുതാവുന്നതാണ്.

ആഹാരകാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധചെലുത്തിയാലും കുട്ടികൾക്കു പലവിധത്തിലുള്ള രോഗങ്ങൾ കാണുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. ഇവയിൽ പല രോഗങ്ങളും, കുത്തിവെപ്പുകളും മറ്റു രോഗപ്രതിരോധമുറകളുംകൊണ്ടു തടുക്കാവുന്നവയാണ്. തടുക്കാൻകഴിയാത്ത രോഗങ്ങൾപോലും സമയോചിതമായ ശ്രദ്ധകൊണ്ടു മാറാവുന്നതേയുള്ളൂ. പക്ഷേ, പ്രവർത്തനാത്മകമായ ആരോഗ്യരക്ഷയ്ക്ക് (Positive Health) അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്, കുട്ടികളെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക്

പരിശോധിക്കുവാനും അവക്കു വേണ്ട ചികിത്സാവിധികൾ നിശ്ചയിക്കുവാനും കഴിവുള്ള വൈദ്യന്മാരാണു്. ഈ രംഗത്തു നമ്മുടെ സ്കൂളുകളുടെ സ്ഥിതി തുലോം ശോചനീയമാണു്. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലും റഷ്യ മുതലായ സോഷ്യലിസ്റ്റു് രാജ്യങ്ങളിലും കുട്ടികളുടെ ശരീരാരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഡോക്ടർമാരും അവരുടെ സംഘടനകളും ഉണ്ടു്. സ്കൂൾ ഹെൽത്തു പ്രോഗ്രാം ആ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെയെല്ലാം നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അടിത്തറയാണു്. ഈ രംഗത്തുള്ള വൈകല്യം നികത്തി, ഇതിനു് അനുയോജ്യമായി ഒരു പദ്ധതി ആവിഷ്കരണംചെയ്തു നടപ്പിൽവരുത്തേണ്ടതു് എത്രയും അത്യാവശ്യമാണു്. മേല്പറഞ്ഞ പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കുമ്പോൾ മനസ്സിരുത്തേണ്ട വേറൊരു സംഗതികൂടി ഉണ്ടു്. അഞ്ചുമുതൽ പന്ത്രണ്ടുവയസ്സുവരെയുള്ള കാലഘട്ടം പല്ലിന്റെ വളർച്ചയുടെയും സ്ഥിരമായ പല്ലുകൾ രൂപീകൃതമാകുന്നതിനും വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള സമയമാണു്. തന്നിമിത്തം ആരോഗ്യസംരക്ഷണപരിപാടിയുടെ ഭാഗമായി നല്ലൊരു ദന്തചികിത്സാവിഭാഗം ഉണ്ടാക്കുകയും ദന്തരോഗങ്ങൾ തടയാനുള്ള മാർഗ്ഗോപദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണു്.

ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിനു ഭക്ഷണത്തെപ്പോലെയും വൈദ്യസഹായത്തെപ്പോലെയുംതന്നെ അനുപേക്ഷണീയമായ ഒരു ഘടകമാണു വ്യായാമം. കുട്ടികൾക്കു് അനായാസമായി കളിച്ചുല്ലസിക്കുവാൻ ഉള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. പള്ളിക്കൂടങ്ങൾക്കു് പ്രത്യേകിച്ചു പ്രൈമറിസ്കൂളുകൾക്കു്, വളരെ ചെലവുകുറഞ്ഞ കെട്ടിടങ്ങൾമാത്രമേ ആവശ്യമുള്ളൂ. ചുമരുകളില്ലാത്ത, മേലെ ഓലമേഞ്ഞതോ അസ്ബ

സ്റ്റോസ് ഷീറ്റുകൾ ഇട്ടതോ ആയ കെട്ടിടങ്ങളിൽവച്ച് ഇത്തരം സ്കൂളുകൾ നടത്താവുന്നതേയുള്ളൂ. വലിയ മരങ്ങളും പൂന്തോട്ടങ്ങളും സ്കൂൾപരിസരത്തിൽ നട്ടുപിടിപ്പിക്കണം. ഇപ്രകാരമുള്ള ക്രിയാത്മകമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ കളിയുടെ രൂപത്തിൽ കുട്ടികളുടെ സർഗ്ഗശക്തികളെ വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാണ്. മരത്തണലിൽ ശുദ്ധവായു ശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തിയിരുന്ന ഗുരുകുലപരിതഃസ്ഥിതിയിലേക്കു നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള സ്കൂളുകളെയെങ്കിലും നയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനനുയോജ്യമായി കാലത്തുമാത്രം സ്കൂളുകൾ നടത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ഉച്ചവെയിലത്തു സ്വല്പനേരം കിടന്നുറങ്ങുന്നതു് ഉഷ്ണമേഖലാപ്രദേശങ്ങളിൽകുട്ടികളുടെ വളർച്ചയ്ക്കു നല്ലതാണ്. അതേമാതിരി ഇന്നത്തെ വെക്കേഷൻസമ്പ്രദായം മാറ്റി, മഴക്കാലം തീർന്നതിനു ശേഷം ഓണം അവധിയും കഴിഞ്ഞു് സ്കൂളുകളും കോളേജുകളും തുറക്കുന്നതും നന്നായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. അമേരിക്കയിലും മറ്റും സെപ്തംബർ ഒന്നാംതീയതിയാണ് അവരുടെ Fall session തുടങ്ങുന്നതു്. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ അദ്ധ്യയനസമയങ്ങളും മാസങ്ങളും ഇന്നു കഴിഞ്ഞുപോയ ബ്രിട്ടീഷ് മേധാവിത്വത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളാണ്. അവയെ നമ്മുടെ കാലദേശാവസ്ഥയ്ക്ക് അനുസരിച്ചു പുനർനിർണ്ണയംചെയ്യേണ്ട കാലഘട്ടം അതിക്രമിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

കുട്ടികളുടെ ശരിയായ വളർച്ചയ്ക്കും വികാസത്തിനും ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായ ഇനിയുമൊരു കാര്യം അവരെ അവരുടെ കഴിവിനും ബുദ്ധിശക്തിക്കും അനുസരിച്ചു വളരുവാനും വികസിക്കുവാനും അനുവദിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. കാണാപ്പാഠം പഠിച്ചു, 'തത്തമ്മേ

പൂച്ച പൂച്ച' എന്നതരത്തിൽ ചവ്വിത ചവ്വണംചെയ്യുന്ന ഒരു യുവതലമുറയേ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുപകരം, സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കുവാനും, സർഗ്ഗശക്തികളെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുവാനും ഉള്ള ഒരു ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമമായിരിക്കണം ആദ്യംമുതല്ലുതന്നെ കുട്ടികളുടെ പഠനവിഷയത്തിൽ എടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. ഇതിനു പുതിയ സാങ്കേതിക സമ്പ്രദായത്തിൽ പരിചയം സിദ്ധിച്ച ഒരു വലിയ അദ്ധ്യാപകസൈന്യംതന്നെ അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഈ രംഗത്തു് ഒറ്റപ്പെട്ട സംരംഭങ്ങൾ അവിടവിടെയായി നടക്കാറുണ്ടെങ്കിലും, സംഘടിതമായി ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു പദ്ധതി ഇന്നുവരെ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അദ്ധ്യാപകവൃത്തി, പ്രത്യേകിച്ചും പ്രൈമറിക്ലാസ്സുകളിലേതു്, വളരെ ഭാരിച്ചതും വിഷമമേറിയതും ആയ ഒരു സാധനയാണെന്നും, അതിനു യോഗ്യതയും പരിപക്വതയും ഉള്ള വ്യക്തികളെ മാത്രമേ തിരഞ്ഞെടുക്കാവൂ എന്നും, തിരഞ്ഞെടുത്തവർക്കു വേണ്ട പ്രായോഗികപരിശീലനം നല്കുവാനുള്ള മാതൃകാസ്ഥാപനങ്ങൾ ആവശ്യമാണു് എന്നും ഇത്തരുണത്തിൽ പ്രസ്താവ്യമാണു്.

പ്രൈമറിസ്കൂൾ വിദ്യാത്ഥികളുടെ വളച്ചയ്ക്കും വികാസത്തിനും ആവശ്യമായി ചില വസ്തുതകളിലേക്കു വിരൽചൂണ്ടുവാൻ മാത്രമേ ഈ ലേഖനത്തിൽ സാധിച്ചിട്ടുള്ളു. മമ്പ്രധാനമായ ഈ രംഗത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന നേട്ടങ്ങൾ, നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ഭാവിതലമുറയെ വാർത്തെടുക്കുവാനുള്ള ഒരു ഉപാധിയാണു് എന്ന ബോധപൂർവ്വം മനസ്സിലാക്കി, ആസൂത്രിതവും സുസംഘടിതവും ആയ ഒരു മുന്നേറ്റം നടത്തിയാൽ, നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗ

ത്തിന്റെ ഊട്ടം പാവും മാറാൻ സാധ്യമാണ്. ആ സാധ്യതയിലാണ നമ്മുടെ നാട്ടിന്റെ ഭാവി. ഇന്നത്തെ കുട്ടികൾ നാളത്തെ പൗരന്മാരാണ് എന്ന പലവുരു ഉരു വിട്ടതുകൊണ്ടായില്ല. അവരെ മാതൃകാപൗരന്മാരാക്കി ത്തീർക്കാനുള്ള കടമ ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്കാണ്.

'സ്കൂൾ ഹെൽത്ത് പ്രോഗ്രാം'— ചില പ്രായോഗികനിർദ്ദേശങ്ങൾ

ഡോ: ജോജ്ജ് ജോസഫ്, B. Sc., M. D., D. P. H.

വിദ്യാർത്ഥികളുടെയിടയിൽ ആരോഗ്യപരിപാടിക്കു് ഭാരതത്തിൽ പ്രാരംഭം കുറിച്ചിട്ടു് ഏതാണ്ടു് അരനൂറ്റാണ്ടിലധികമായി. ബറോഡാ തുടങ്ങിയ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ സമാരംഭിച്ച ഈ പ്രസ്ഥാനം ഇതരസംസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കും ക്രമേണ വ്യാപിച്ചു. തികച്ചും ഒരു സക്കാർപരിപാടിയായിട്ടതന്നെയാണു് ഇതു് ഉടലെടുത്തതു്. ബോംബേ, മദ്രാസ് തുടങ്ങിയ പ്രമുഖ നഗരസഭകൾ സ്കൂളുകളിലെ ആരോഗ്യപരിപാടികൾക്കു് അടുത്തകാലത്തു പ്രാധാന്യം നല്കിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. വികസിതരാജ്യങ്ങളിൽ സമ്പൂർണ്ണവിജയം കൈവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിനു് ഇൻഡ്യയിലിന്നും അഭിമാനിക്കത്തക്ക യാതൊരു നേട്ടവും കൈവരുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്ന ദുഃഖസത്യം വിദ്യാഭ്യാസവിദഗ്ധരുടെയും പൊതുജനാരോഗ്യപ്രവർത്തകരുടെയും ശ്രദ്ധയെ അലട്ടേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയട്ടെ.

സ്കൂൾ ഹെൽത്ത് പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പരമപ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി അനുസ്മരിക്കുന്നതു് ഇവിടെ അസംഗതമാവുകയില്ലല്ലോ. അവികസിതരാജ്യങ്ങളിൽ സാമാന്യമായി കണ്ടുവരാറുള്ളതുപോലെതന്നെ, ഇൻഡ്യയിലും ആകെ ജനസംഖ്യയിലെ ഏതാണ്ടു നാല്പതു ശതമാനവും പതിനാറു വയസ്സിനുതാഴെയുള്ള കുട്ടികളാണെന്നു

കാണാം. ആ നിലയ്ക്ക് സ്കൂളുകളിലെ ആരോഗ്യപ്രവർത്തനം ഫലപ്രദമാക്കിയാൽ അതു രാജ്യത്തിന്റെതന്നെ ആരോഗ്യപ്രശ്നത്തെ എത്രമാത്രം ലഘൂകരിക്കാൻ ഉപയുക്തമാണെന്നു കാണാൻ കഴിയും. വിദ്യാർത്ഥികൾ പൊതുവെ ഒരു സുനിയന്ത്രിതവിഭാഗമെന്ന നിലയിൽ ആരോഗ്യപരിപാടികൾ പ്രാവർത്തികമാക്കുവാനും വിലയിരുത്താനും എളുപ്പമാണ്. പോരെങ്കിൽ മനശ്ശരീരങ്ങളുടെ മാത്രമല്ല, സാമൂഹ്യവും വൈകാരികവുമായ നിരന്തരപരിണാമപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു വിധേയമായ കൗമാരദശയിൽ സവ്വ്യംകഷമായ ആരോഗ്യപരിപാലനത്തിനു കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുണ്ടുതാനും. വളർച്ചയുടെ ഈ ഘട്ടത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന പ്രതിരോധപരമായ കരുതലുകൾ ദൂരവ്യാപകമായ ആയുഷ്കാലഫലപ്രതീക്ഷയുള്ളതുമാണ്.

ഭവനത്തിനു പുറത്ത് ആദ്യമായി ഒരു സാമൂഹ്യജീവിതം ആരംഭിക്കുന്ന പിഞ്ചുപൈതങ്ങളിൽ മാത്സര്യത്തിന്റെയും തജ്ജന്യമായ പിരിമുറുക്കങ്ങളുടെയും സമ്മർദ്ദം ഒട്ടേറെ പ്രേരണചെലുത്താറുള്ളതായി കാണാം. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ശരിക്കും കണക്കിലെടുത്ത് അനുഭാവപൂർവ്വം പരിശീലനം നല്കിയാൽ ഭാവിയിലെ ഉത്തമപൗരന്മാരായി അവരെ രൂപപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമെന്നത് ഒരു തികഞ്ഞ വസ്തുതയാണ്. സാമൂഹ്യജീവിതംതന്നെ നിരവധി പകർച്ചവ്യാധികളുടെ കൈമാറ്റത്തിനു വഴിയൊരുക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടും ആരോഗ്യപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം ഈ രംഗത്തു കൂടുതൽ അനുഭവപ്പെടുന്നു. മാത്രമല്ല, ഈ വഴിക്കു ലഭിക്കുന്ന ആരോഗ്യവിദ്യാഭ്യാസം ഭാവിജീവിതസുരക്ഷിതത്വം ഉറപ്പാക്കുമെന്നതിനു പുറമേ അവരിലൂടെ ആ സന്ദേശം സമൂഹത്തിലെ മുതിർന്നവരിലേക്കും വ്യാപിക്കുമെന്ന മെച്ചംകൂടിയുണ്ട്.

സ്കൂളുകളിലെ വൈദ്യപരിശോധനയുടെ പ്രായോഗികവശങ്ങളെപ്പറ്റി പരിഗണിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി, ഏതാണ്ട് അൻപതു കൊല്ലത്തെ ചരിത്രമുള്ള നമ്മുടെ സ്കൂൾ ഹെൽത്ത് പരിപാടി ഇന്നും ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ട പതനത്തിലായിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം അന്വേഷിക്കുന്നതു് ഇവിടെ പ്രസക്തമെന്നു കരുതുന്നു.

കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലൊക്കെ പ്രാധാന്യം നല്കിപ്പോന്നിരുന്നതു സ്കൂളുകളിലെ വൈദ്യപരിശോധനയ്ക്കായിരുന്നുവെന്നു കാണാം. പരിശോധിച്ചു്, രോഗനിണ്ണയം വരുത്തി, അവ രേഖപ്പെടുത്തി, തത്സംബന്ധമായ കടലാസുകൾ വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു കെട്ടിസൂക്ഷിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു ചെയ്തുപോന്നിരുന്നതു്. രോഗനിണ്ണയത്തെ തുടർന്നു പരിഹാരനടപടികൾക്കുള്ള ഒരു പദ്ധതിയും പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പോരെങ്കിൽ, ചികിത്സയ്ക്കു് ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ക്ലിനിക്കുകളും ആശുപത്രികളും അക്കാര്യത്തിൽ ഏതാണ്ടു നിരുത്തരവാദപരമായ നിലപാടാണു സ്വീകരിച്ചുപോന്നതു്. രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കാണെങ്കിൽ കേവലം അജ്ഞതയും നിസ്സഹായതയും. ആശുപത്രികളിലെങ്ങും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടി മാത്രമുള്ള ക്ലിനിക്കുപരിപാടികൾ ഒന്നും നിലവിലില്ലതാനും. അപൂർവ്വമായി പാർട്ട്-ടൈം മെഡിക്കലാഫീസറന്മാരെ നിയമിച്ചിരുന്നിടങ്ങളിൽപ്പോലും ദുർഘടമായ ജോലിക്കൂട്ടുതൽനിമിത്തം ആ പരീക്ഷണവും പരാജയപ്പെട്ടുകതന്നെ ചെയ്തു. ഇതിനൊക്കെപ്പുറമേ, സാമ്പത്തികപരാധീനതയും വിലങ്ങുതടിയായി നിന്നിരുന്നതായി എടുത്തുപറയേണ്ടതുണ്ടു്.

നമ്മുടെ സ്കൂളുകളിലെ ആരോഗ്യപരിപാടി, വിശിഷ്യ വൈദ്യപരിശോധനയും ചികിത്സയും, തല്ക്കാലം

എങ്ങനെ പ്രാവർത്തികമാക്കാമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ചില പ്രായോഗികനിർദ്ദേശങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം. ആദ്യമായി, ആരൊക്കെ ഇതിൽ പങ്കെടുക്കണം?

ഗ്രാമാരോഗ്യം ലക്ഷ്യമാക്കി ഇൻഡ്യയൊട്ടാകെ നിലവിൽ വന്നിട്ടുള്ള പ്രാഥമികാരോഗ്യകേന്ദ്രങ്ങളിലെ അടിസ്ഥാനസേവനസപ്തമുഖ*ങ്ങളിൽ ഒന്നാണ സ്കൂൾ ആരോഗ്യപദ്ധതിയെന്നു കാണാം. നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ, ഹെൽത്ത് സെന്ററിൽ ചുറ്റിക്കളയുന്ന പതിവു രോഗികളെ എങ്ങനെയെങ്കിലും മടക്കി അയയ്ക്കുന്നതിൽ ഒതുക്കിനിർത്തുകയാണു പ്രൈമറി ഹെൽത്ത് സെൻറർ ഡോക്ടറന്മാരുടെ മുഖ്യപരിപാടിയായി ഇന്നു കരുതിപ്പോരുന്നതു്. രോഗചികിത്സയോടൊപ്പമോ അതിലും മുന്തിയതോ ആയ മറ്റു് ആറു കാര്യങ്ങളും കേവലം അവഗണിക്കപ്പെടുന്നതായി കാണാം. അക്കൂട്ടത്തിൽ, സ്കൂൾ ഹെൽത്ത് സർവ്വീസും!

ചുരുക്കത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വൈദ്യപരിശോധന, ഫലപ്രദമായ ചികിത്സ എന്നിവയിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന വെല്ലുവിളിയുടെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കി ഇതു കൈകാര്യംചെയ്യുവാൻ ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ഹെൽത്ത് സെൻറർ ഡോക്ടറന്മാർ പ്രസ്തുത കാര്യത്തിൽ ദത്തശ്രദ്ധരായാൽ, ആ രംഗത്തു ഫലപ്രദമായ നേട്ടങ്ങൾ ആസന്നഭാവിയിൽ കൈവരുത്തുവാൻ കഴിയും.

---

* 1 രോഗചികിത്സ
2 മാതൃശിശുസംരക്ഷണം
3 പരിസരശുചിത്വം
4 പകർച്ചവ്യാധികളുടെ നിയന്ത്രണം
5 സ്കൂൾ ഹെൽത്ത് പ്രവർത്തനം
6 ജനനമരണക്കണക്കു്
7 ആരോഗ്യവിദ്യാഭ്യാസം

പ്രചരണമൂല്യം ഒട്ടുമില്ലാത്ത—എന്നുവച്ചാൽ, പ്രസിദ്ധീകരണപരമോ, പ്രകടനപരമോ ആയ വശങ്ങളിൽ പേരും പെരുമയും മറ്റും ഒട്ടും പ്രതീക്ഷ്യമല്ലാത്ത—സ്കൂൾ ഹെൽത്ത് പരിപാടിയിൽ ഡോക്ടറന്മാർക്കു മാന്ദ്യമോ വൈരസ്യമോ വന്നുപോവുന്നതു് ഏതാണ്ടു സ്വാഭാവികമായ നിർഭാഗ്യംതന്നെ. എന്നാൽ ഈ പരിപാടിയിൽ അന്തർഭവിക്കുന്ന നിശ്ശബ്ദവിപ്ലവത്തിന്റെ സന്ദേശം ഈ വകുപ്പു കൈകാര്യംചെയ്യുന്നവരുടെ ഭാവനയെയും സന്മനസ്സിനെയും ഉത്തേജിപ്പിച്ചെങ്കിൽ എന്നു് ആശിച്ചു പോവുന്നു.

എല്ലാ പ്രാഥമികകേന്ദ്രങ്ങളിലെ ഡോക്ടറന്മാർക്കു പുറമെ, പബ്ലിക് ഹെൽത്ത് നഴ്സിന്റെയും ഹെൽത്ത് ഇൻസ്പെക്ടറുടെയും സേവനവും സ്കൂൾ ഹെൽത്ത് പരിപാടിയിൽ പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെട്ടത്താവുന്നതാണു്. ഒരു ഹെൽത്ത് യൂണിറ്റിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ ഏതാണ്ടു് ഇരുപതു വിദ്യാലയങ്ങളുണ്ടെന്നു കരുതുക. പഠിത്തം ആരംഭിക്കുന്ന ഒന്നാംസ്റ്റാൻഡേർഡ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മെഡിക്കൽപരിശോധന നിർബ്ബന്ധിതമാക്കിയാൽ അതു ദുഷ്കരമെന്യേ സാധിക്കാവുന്നതാണു്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആദ്യത്തെ മെഡിക്കൽപരിശോധന ഒന്നാംസ്റ്റാൻഡേർഡിൽ ആരംഭിച്ചാൽ തുടർന്നു് അതു മൂന്നാംകൊല്ലവും ആവർത്തിക്കുന്നതു സാമാന്യേന തൃപ്തികരമെന്നു പറയാം. കൂടാതെ, ഒരു ക്ഷയപരിപാടിയെന്നു സരിച്ചു പബ്ലിക് ഹെൽത്ത് നഴ്സും ഹെൽത്ത് ഇൻസ്പെക്ടറും വിദ്യാലയസന്ദർശനപരിപാടി തുടർന്നാൽ അതു തികച്ചും ഫലപ്രദമായിരിക്കും.

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആരോഗ്യനിരീക്ഷണത്തിൽ സുപ്രധാനവും അനിഷേധ്യവുമായ സ്ഥാനം അദ്ധ്യാപകർക്കു

ണ്ട്. പകൽ മുഴുവൻ കൺമുമ്പിൽ കഴിയുന്ന വിദ്യാർത്ഥി യുടെ മനശ്ശരീരങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന സൂക്ഷ്മമായ വ്യതിയാന ങ്ങൾപോലും അദ്ധ്യാപകരുടെ ദൃഷ്ടിക്കു വിഷയീഭവി ക്കുമെന്നുള്ളതു തീച്ചയാണ്. ഈവിധം കുട്ടികളിൽ ദൃശ്യമാകുന്ന വൈകല്യങ്ങൾ പ്രാരംഭത്തിൽത്തന്നെ രക്ഷാകർത്താക്കളുടെയും ബന്ധപ്പെട്ട മെഡിക്കൽ വകുപ്പു പ്രവർത്തകരുടെയും ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ വിഷ മമില്ല. അദ്ധ്യാപകർക്ക് ഈ വിഷയത്തിൽ പരിശീല നം നല്കുന്നുള്ള പദ്ധതി നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഒരുകാലത്തു നിലവിലിരുന്നതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ടീച്ചേഴ്സ് ട്രെയി നിംഗ് കാലത്തുതന്നെ അദ്ധ്യാപകവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഈ വിഷയത്തിൽ നിർബ്ബന്ധിതപരിശീലനം നല്കേണ്ട തിന്റെ പ്രാധാന്യവും ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

കേരളത്തിലെ ബാലവിദ്യാർത്ഥികളുടെ, വിശിഷ്യ ഗ്രാമവാസികളായവരുടെ, വൈദ്യപരിശോധന നടത്തി യാൽ അവരുടെ ഇടയിലുള്ള ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾ ഏ താണ്ടു പൊതുസ്വഭാവമുള്ളവയാണെന്നു കാണാം. രോഗ ങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ ഏറിയ പങ്കും നമ്മുടെ അനാരോഗ്യകരമായ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളുടെ പരി ണതഫലമോ അല്ലെങ്കിൽ ആഹാരത്തിന്റെ അപര്യാ പ്തതമൂലം ബാധിക്കുന്നവയോ ആണെന്നു കാണാം.

പരിസരശുചിത്വം ഇന്നും കേവലം അർത്ഥശൂന്യ മായി കാണുന്ന നമ്മുടെ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ പാപ്പി ടങ്ങളിൽനിന്നും വരുന്ന കുട്ടികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും കൊ ക്കുപ്പുഴു ബാധിച്ചവരോ വിരശല്യമുള്ളവരോ ആണെന്നു കാണുന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ല. സാനിട്ടറി കക്കൂസുകൾ വീ ടുകളിൽപ്പോയിട്ടു വിദ്യാലയങ്ങളിൽപ്പോലും ഈ നാ ട്ടിൽ ഒരപൂർവ്വകാഴ്ചയുമാണല്ലോ!

തിങ്ങിഞെരുങ്ങിയ താമസത്തിൽ തഗ്രോഗങ്ങളായ ചൊറിചിരങ്ങുകൾ (Scabies) കുട്ടികളെയും മുതിന്ന വരെയും ഒരുപോലെ ബാധിച്ചുകാണാറുണ്ട്. പേനിന്റെ കായ്മവും ഒട്ടും വിഭിന്നമല്ല. അന്ധതയ്ക്കു വഴിതെളിക്കാവുന്ന 'ട്രക്കോമ'യും പ്രായേണ വൃത്തിഹീനസാഹചര്യങ്ങളിൽ സർവ്വസാധാരണമെന്നു പറയാം.

പോഷകാഹാരക്കുറവ്, വിശിഷ്യ ജീവകങ്ങളുടെയും ധാന്യലവണങ്ങളുടെയുംകുറവ്, നമ്മുടെ മിക്ക കുഞ്ഞുങ്ങളിലും ഏറിയും കുറഞ്ഞും ഉള്ള അളവുകളിൽ ബാധിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ജീവകം 'എ.'യുടെ കുറവുമൂലം സന്ധ്യാകാലങ്ങളിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന കാഴ്ചക്കുറവു മിക്ക കുഞ്ഞുങ്ങളിലും സൂക്ഷ്മപരിശോധനയിൽ തെളിയാറുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ ജീവകം 'ബി.'യുടെ കുറവുകൊണ്ടു വരുന്ന വായ്പുണ്ണും ചുണ്ടും നാവും വിണ്ടുകീറുന്ന അനുഭവവും നമ്മുടെ പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഒട്ടും കുറവല്ല. ആഹാരത്തിലെ പ്രമുഖഘടകമായിരിക്കേണ്ട മാംസ്യാംശം നമ്മുടെ ആഹാരത്തിലിന്നും അസുലഭമായിരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ അതു കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ വളർച്ചയേയും ഉന്മേഷത്തെയും ബാധിക്കുന്നതു സാധാരണമാണ്.

ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ ഈ നാട്ടിൽ കുട്ടികളിൽ കണ്ടുവരുന്ന മിക്ക രോഗങ്ങളും സാഹചര്യവൈപരീത്യത്തിൽ ഉടലെടുക്കുന്നവയാണെന്നു പ്രത്യക്ഷമാകും. മാത്രമല്ല, യഥാകാലം വൈദ്യപരിശോധന നടത്തിയാൽ എളുപ്പത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കാവുന്നവയും ചികിത്സിച്ചു പരിഹരിക്കാവുന്നവയും ആണുതാനും.

സാമാന്യവൈദ്യപരിശോധനയ്ക്കു പുറമെ മലംപരിശോധനയും ഇന്നാട്ടിൽ നിർബ്ബന്ധിതമാക്കുന്നതു നല്ല

ഏപ്പാടായിരിക്കും. അതുപോലെ ക്ഷയരോഗബാധ വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവരാൻ സഹായകമായ ട്യൂബക്കുലിൻ പരിശോധനയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വൈദ്യപരിശോധനയുടെ ഭാഗമാക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്.

കുട്ടികളുടെ വളർച്ചയുടെ പുരോഗതി നിർണ്ണയിക്കുവാൻ സഹായകരമായ തൂക്കവും പൊക്കവും കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനോടൊപ്പം അവ തുടർച്ചയായി നിശ്ചിതകാലഘട്ടങ്ങളിൽ പരിശോധിക്കുന്നതു് പബ്ലിക് ഹെൽത്ത് നഴ്സിനും പരിശീലനം ലഭിച്ച അദ്ധ്യാപകർക്കും ചെയ്യാവുന്നതേയുള്ളു. അതുപോലെ കാഴ്ചയുടെ ന്യൂനത കണ്ടുപിടിക്കുവാനുള്ള സാമാന്യപരിശോധനകളും. പല്ലിന്റെയും ഊനിന്റെയും തകരാറുകൾ സ്വയം സാധാരണമെന്നനിലയ്ക്കു് ഇവയ്ക്കു കണ്ടുപിടിക്കാവുന്നതാണു്.

പരിശോധനയിൽ വെളിപ്പെടുന്ന തകരാറുകൾ പലപ്പോഴും പ്രാദേശികവൈദ്യസാഹചര്യങ്ങളിൽ പരിഹരിക്കാവുന്നതേയുള്ളു. എന്നാൽ വിദഗ്ധന്മാരടങ്ങിയ ഒരു ചെറു ടീം സംഘടിപ്പിച്ചു് സ്കൂളുകൾ സന്ദർശിക്കുന്ന ഒരു പരിപാടി പ്രാവർത്തികമാക്കാമെങ്കിൽ അതു കുട്ടികളുടെ ആരോഗ്യസംരക്ഷണസംരംഭത്തിൽ ഒരു വമ്പിച്ച വിജയമായിരിക്കും. ഹെൽത്ത് സെൻറർ മെഡിക്കൽ ആഫീസറന്മാർ നിഷ്പ്രയാസമായി പരിശോധിച്ചു വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുന്ന സാരമായ തകരാറുകൾ ഈ ടീമിനു വിജയകരമായി കൈകാര്യംചെയ്യാൻ കഴിയും. കാഴ്ചസംബന്ധമായ തകരാറുള്ള ഒരു കുട്ടിക്കു കണ്ണട നിശ്ചയിക്കാൻ ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ പ്രസ്തുത കുട്ടിയെ ഒരു ഡിസ്ട്രിക്ട് ആശുപത്രിയിലെങ്കിലും എത്തിക്കാ

തെ കഴിയുകയില്ല. കണ്ണാടി വാങ്ങുകതന്നെ ഭാരമായി രിക്കുന്ന രക്ഷാകർത്താവു്, വിദൂരത്തുള്ള ഒരു സ്ഥാനത്തു കുട്ടിയെ കൊണ്ടുപോയി പരിശോധിപ്പിച്ചു കായ്ം സാധിക്കുന്നതിനു മുതിരുകയില്ലെന്നുള്ളതു തീച്ചതന്നെ. ആവക ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽനിന്നു് രക്ഷാകർത്താവിനെ ഒഴിവാക്കുകയും കുട്ടിയെ അവശതയിൽനിന്നു നിഷ്പ്രയാസം ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് എന്തൊരു സേവനമാണു്! ആ ടീമിൽ ഒരു ഇ. എൻ. റ്റി. വിദഗ്ധനുണ്ടെങ്കിൽ കുട്ടികളിൽ സാധാരണകാണുന്ന അഡനോയ്ഡ്, ടോൺസിൽ തുടങ്ങിയവയുടെ വിദഗ്ധപരിശോധന നടത്തി ശസ്ത്രക്രിയ ആവശ്യമുള്ളവരെമാത്രം വേർതിരിച്ചു വേണ്ട പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കുവാനും കഴിയുന്നതാണു്. ഗ്രാമങ്ങളിൽ പോയിട്ടു് നഗരങ്ങളിൽപോലും ഒരു ഡെന്റിസ്റ്റിന്റെ സേവനം അലഭ്യമായിരിക്കെ പ്രസ്തുത ടീമിൽ ഒരു ഡെന്റിസ്റ്റിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടാവുമെങ്കിൽ എന്തൊരു അനുഗ്രഹമാണു്! ഇന്നത്തെ നിലയിൽ മെഡിക്കൽ കോളേജുകളിലെയും ഡിസ്ട്രിക്ട്-താലൂക് ആശുപത്രികളിലെയും വിവിധവകുപ്പുകളിലെ വിദഗ്ധന്മാരെ ഉൾപ്പെടുത്തി പ്രാദേശികാടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു 'സ്പെഷ്യലിസ്റ്റ് പൂൾ' സംഘടിപ്പിക്കുകയും അവരുടെ സേവനം ഗ്രാമങ്ങളിലെ സ്കൂളുകളിൽ എത്തിച്ചുകൊടുക്കാൻ ഒരു സമഗ്രപരിപാടി ആസൂത്രണംചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതു് അത്ര ദുഷ്കരമല്ലെന്നു് ലേഖകന്റെ അനുഭവംവെച്ചുകൊണ്ടു സങ്കോചമെന്യേ പ്രസ്താവിക്കാം. കോഴിക്കോട്ടു് മെഡിക്കൽ കോളേജിലെ വിവിധശാഖകളിലെ വിദഗ്ധന്മാർ ആധുനികവൈദ്യസഹായത്തിന്റെ നിഴൽപോലും വീശിയിട്ടില്ലാത്ത മലബാറിലെ കേവലം പിന്നോക്കഭാഗങ്ങളിൽ, വിശിഷ്യ മലയോരപ്രദേശങ്ങ

ളിലും മറ്റും, കുടുംബചെയ്യുന്ന നിർവ്വഹിച്ച സേവനം ഇത്തരുണത്തിൽ അനുസ്മരിച്ചുപോകുന്നു.

വളരെ ചെയ്യേണ്ടതു കുതിരിലല്ല, കുരുന്നിലേയാണു്. കുട്ടികളുടെ ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിൽ ചെലുത്തുന്ന ശ്രദ്ധയും പ്രയത്നവും ഭാവിയുടെ ഭാസുരതയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള മുതൽമുടക്കാണെന്നു നാം ഗ്രഹിക്കുമെങ്കിൽ അതിനു വേണ്ടിയുള്ള ഏതു ത്യാഗവും അദ്ധ്വാനവും നമുക്കു സൗഭാഗ്യകരമായ ഒരു ധർമ്മനിർവ്വഹണമായി ആസ്വദിക്കുവാൻ കഴിയും.

വികലാംഗരായ കുട്ടികൾ— അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളും

ഡോ. പി. ബി. മുരളീധരമേനോൻ. M.B. B. S.,
F. R. C. S. (Edin), C.P.M. & R. (U. S. A.), D. Phys. Med. (London)

ശാരീരികമായ വൈകല്യങ്ങൾ കുട്ടികളിൽ പല രൂപത്തിൽ ഉണ്ടാകാവുന്നതാണു്. ഏറ്റവും നിസ്സാരമായവമുതൽ ദൂരവ്യാപകമായ ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാവുന്നവ വരെ അവയിലുൾപ്പെടുന്നു. ഒഴിവാക്കപ്പെടാമായിരുന്ന ശാരീരികവൈകല്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നു എന്നതുതന്നെ നമ്മോടെല്ലാമുള്ള ഒരു വെല്ലുവിളിയാണു്. പലതരം വികലാംഗതയ്ക്കും ശാസ്ത്രീയമായ ചികിത്സമൂലം പൂർണ്ണമായോ ഭാഗികമായോ ഉള്ള പ്രതിവിധി നേടാവുന്നതാണു്. ശാരീരികവൈകല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു സമീപനവും പഠനവും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നതു തീച്ച്.

ശാരീരികവൈകല്യങ്ങൾക്കു് ഏതെല്ലാം പരിതഃസ്ഥിതികളും കാരണങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു പരിശോധിക്കാം. പൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ ജനനാല്മുള്ളവ (congenital)യെന്നും ജനനശേഷം ആജ്ജിച്ചവ(acquired)യെന്നും ഇവയെ രണ്ടായി തിരിക്കാം. ഗർഭത്തിൽ ശിശുവിന്റെ വളച്ചയെ ഹാനികരമായി ബാധിക്കുന്ന പരിതഃസ്ഥിതികളും പ്രസവത്തോടനുബന്ധിച്ചു ശിശുവിനു സംഭവിച്ചേക്കാവുന്ന തകരാറുകളുമാണു ജനനാല്മുള്ള ശാരീരികവൈകല്യങ്ങളുടെ മുഖ്യകാരണങ്ങൾ. ഉദാഹരണമായി ഗർ

ത്തിന്റെ ആദ്യദശകളിൽ മാതാവിനു 'German Measles' എന്ന ഒരുതരം Virus ബാധ ഉണ്ടായാൽ ശിശുവിന്റെ ഹൃദയം തുടങ്ങി പല അവയവങ്ങൾക്കും വൈകല്യങ്ങളുണ്ടാകാമെന്നു നിസ്സംശയം തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഗർഭത്തിലോ പ്രസവസംബന്ധമായോ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന തകരാറുകൾമൂലം ശിശുവിന്റെ തലച്ചോറിനു കേടുസംഭവിക്കുന്നതാണു്, 'Cerebral Palsy' എന്ന പൊതുനാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന വൈകല്യങ്ങൾക്കു നിദാനം. വളരെ അപൂർവ്വമായി മാതാവിൽനിന്നോ പിതാവിൽനിന്നോ പാരമ്പര്യക്രമേണ ശാരീരികവൈകല്യം ശിശുക്കളിൽ ജന്മനാതന്നെ ഉണ്ടായെന്നും വരാം.

മേൽവിവരിച്ചവയേക്കാൾ പലമടങ്ങു സാധാരണമാണു കുട്ടികൾ ജനനശേഷം ആർജ്ജിക്കുന്ന വൈകല്യങ്ങൾ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവയുടെ പ്രാധാന്യം ഊഹിക്കാമല്ലോ. ഇത്തരം ശാരീരികവൈകല്യങ്ങളുടെ മുഖ്യകാരണങ്ങൾ ഒന്നു പരിശോധിക്കാം. 'Poliomyelitis' അഥവാ പിള്ളവാതം എന്നറിയപ്പെടുന്ന തളർച്ചരോഗമാണു് ഇവയിൽ മുഖ്യമായിട്ടുള്ളതു്. തലച്ചോറിലും സുഷുമ്നയിലും ഒരുതരം Virus ബാധകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഈ രോഗം പകരുന്നതുകൂടിയാണു്. നിസ്സാരമായ മുടന്തു തുടങ്ങി കൈകാലുകളും ശരീരംമുഴുക്കെത്തന്നെയും തളർന്നതിനാൽ എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നതിനുപോലും സാധ്യമാകാത്തവിധത്തിൽ ഗുരുതരമായ വൈകല്യങ്ങൾവരെ ഈ രോഗബാധയാൽ ഉണ്ടാകാവുന്നതാണു്. സാധാരണമല്ലെങ്കിലും കുട്ടികളിൽകണ്ടുവരുന്ന ഒരു പ്രത്യേകതരം 'Arthritis' രോഗവും (പ്രധാനസന്ധികളിലെല്ലാം നീരും വേദനയും ഉണ്ടാക്കുന്ന ഈ രോഗത്തിനു Still's disease എന്നാണു് ഡോക്ടർമാർ വിളിക്കുക.) ഗൗരവമായ ശാരീരിക

വൈകല്യങ്ങൾക്കു നിദാനമാണു്. വൈറ്റമിൻ ഡി.യുടെ കുറവുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന 'കണ' (Rickets) എന്ന രോഗം, എല്ലുകളിലും സന്ധികളിലും ബാധിക്കുന്ന ക്ഷയരോഗം, ഇംഗ്ലീഷിൽ 'Scoliosis' എന്നറിയപ്പെടുന്ന നട്ടെൽവളവു്, അഗ്നിബാധ അടക്കമുള്ള അപകടങ്ങൾമൂലമുള്ള വൈകല്യങ്ങൾ എന്നിവയാണു് എടുത്തുപറയേണ്ട മറ്റു നങ്ങൾ.

വൈകല്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതെ തടയാൻ സാധ്യമാണെങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതു സമൂഹത്തിന്റെ കത്തവ്യമാണു്. നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ, എല്ലാത്തരം വൈകല്യങ്ങളും ഇന്നു തടയാൻ കഴിയുന്നവയല്ല. പക്ഷേ, വളരെ പ്രധാനമായ ചില നേട്ടങ്ങൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ വൈദ്യശാസ്ത്രം കൈവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഉദാഹരണമായി Vaccine ഉപയോഗിച്ചു കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു പിള്ളവാതം (Polio) വരാതെ സംരക്ഷണംനല്കാൻ കഴിയും. എല്ലാ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കും ഒരു മുൻകരുതൽ എന്ന നിലയിൽ Polio Vaccine നല്കേണ്ടതാണു്.

വികലാംഗരായ കുട്ടികളുടെ ഭാവി എന്തായിരിക്കും? വളരെ ഗൗരവമുള്ള ഒരു ചോദ്യമാണിതു്. മാതാപിതാക്കളുടെ ലാളനയ്ക്കും കഴിവുകൾക്കൊത്ത വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും അതനുസരിച്ചുള്ള ജീവിതമാർഗ്ഗം തേടുന്നതിനും വികലാംഗരായ കുട്ടികൾക്കു മറ്റു കുട്ടികളെപ്പോലെതന്നെ അവകാശമുണ്ടു്. എന്നു മാത്രമല്ല, അവരുടെ കഴിവുകൾ വളത്തിയെടുത്തു് ഈ കുട്ടികളെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സമ്പത്താക്കിത്തീർക്കാനുള്ള കടമ മറ്റുള്ളവർക്കുമുണ്ടു്. ഈ ലക്ഷ്യം മുൻനിർത്തി രക്ഷാകർത്താക്കൾ ചെയ്യേണ്ട ആദ്യത്തെ കർത്തവ്യം വികലാംഗരായ കുട്ടികൾക്കു കഴിയുന്നത്ര മുൻകൂട്ടി വിദഗ്ധമായ വൈദ്യസഹായം

തേടുക എന്നതാണ്. കാലതാമസംകൂടാതെ വിദഗ്ധമായി ചികിത്സിച്ചാൽ പലതരം ശാരീരികവൈകല്യങ്ങളും ഇല്ലാതാക്കുവാനോ, അതു കഴിയാത്തപക്ഷം അവയുടെ കാഠിന്യവും വ്യാപ്തിയും കുറയ്ക്കുന്നതിനോ സാധിക്കുന്നതാണ്. തിരുവനന്തപുരത്തുതന്നെ ഇതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഇപ്പോഴുണ്ട്. നമ്മുടെ മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ ഒരു റിഹാബിലിറ്റേഷൻ പ്രോജക്ട് അടുത്ത കാലത്തു പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അമേരിക്കൻ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഒരു ഹെൽത്ത് ഏജൻസിയുടെ സാമ്പത്തികസഹകരണത്തോടെയാണ് ഇതു സാധിച്ചതു്. 'പോളിയോ'യും 'Cerebral Palsy'യും അടക്കമുള്ള വൈകല്യങ്ങൾ ആധുനികരീതിയിൽ പരിശോധിച്ചു് അവയ്ക്കു വിദഗ്ധമായ ചികിത്സ നല്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഇവിടെ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. Physiotherapy, Occupational therapy, Speech therapy തുടങ്ങിയ ചികിത്സാമുറകൾക്കെന്നവണ്ണം വികലാംഗർക്കു വേണ്ടിവന്നേക്കാവുന്ന ചികിത്സോപകരണങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകളും മെഡിക്കൽ കോളേജിലെ റിഹാബിലിറ്റേഷൻ സെന്ററിൽ ഉണ്ട്. ഇത്തരം ചികിത്സകളോടൊപ്പം അപൂർവ്വം ചില കുട്ടികൾക്കു ശസ്ത്രക്രിയാപരമായ ചികിത്സ വേണ്ടിവരികയാണെങ്കിൽ മെഡിക്കൽകോളേജിലെ അവിട്ടംതിരുനാൾ ആശുപത്രിയിലെ ശസ്ത്രക്രിയാവിഭാഗത്തിൽനിന്നും അതു ലഭ്യമാകുന്നതുമാണ്. കേരളത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലും ഇതുപോലുള്ള ചികിത്സാസൗകര്യങ്ങൾ അടുത്തുതന്നെ ഉണ്ടായിവരുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

വികലാംഗരുടെ പുനരുദ്ധാരണത്തിനുള്ള രണ്ടാമത്തെ പടി കഴിവിനൊത്ത വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യങ്ങൾ

അവക്കുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയാണ്. വികലാംഗരിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പ്രത്യേകകഴിവുകൾ ശാസ്ത്രീയമായി കണ്ടുപിടിച്ച് അവ വളത്തിയെടുക്കുന്നതിനുതകുന്നവിധം അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരിപാടികൾ രൂപീകരിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. ഒരു റിഹാബിലിറ്റേഷൻ സെന്ററിൽത്തന്നെ ഇതിന്റെ പ്രാരംഭപടികൾ എടുക്കാവുന്നതാണ്. ബുദ്ധിശക്തിയും പ്രത്യേകപ്രവൃത്തികളിലുള്ള വാസനയും ശാസ്ത്രീയമായിത്തന്നെ കണ്ടുപിടിക്കാവുന്നവയാണ്. പ്രത്യേകം പരിശീലനംനേടിയവർ ഇതിന്നാവശ്യമാണ്.

വികലാംഗതയെക്കുറിച്ചു സമൂഹത്തിന്റെ ചിന്താഗതിയിലും മാറ്റം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വൈകല്യം സംഭവിച്ച കുട്ടി സമൂഹത്തിലെ അംഗമായിത്തന്നെ കഴിയേണ്ടതിനാൽ ചെറുതെങ്കിലും ഈ മാറ്റങ്ങൾ അതിപ്രധാനമാണ്. ശരിയായ ചുറ്റുപാടിൽ ജീവിക്കുന്നതു് ആത്മവിശ്വാസമുണ്ടാകാൻ അത്യാവശ്യവുമാണ്. അതായതു കാലേകൂട്ടിയുള്ള ചികിത്സയും പ്രത്യേക വിദ്യാഭ്യാസപരിപാടികളും ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞ വികലാംഗരായ കുട്ടികൾക്കു ജീവിതം അർത്ഥവത്തും ഫലഭൂയിഷ്ഠവുമാക്കാൻ അവർകൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സമൂഹം പുരോഗമനാത്മകമായേ പറ്റൂ. എങ്കിലേ ഈ കുട്ടികളെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സമ്പത്താക്കാൻ കഴിയൂ. അപ്പോൾ മാത്രമേ അവക്കു തുല്യനീതി ലഭിക്കുകയുമുള്ളൂ.

മാനസികവൈകല്യം കുട്ടികളിൽ

ഡോക്ടർ പി. കൃഷ്ണമൂർത്തി, M. B. B. S., D. C. H. (Madras)

പരിപൂർണ്ണ മാനസികവികസനം സിദ്ധിക്കാത്ത ഏതൊരു കുട്ടിക്കും മറ്റു കുട്ടികളുമായി ഒത്തിണങ്ങിപ്പോകാനുള്ള സാദ്ധ്യത വളരെ വിരളമാണ്. മാനസികവൈകല്യം ഡോക്ടർമാരോ മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരോ മാത്രം കൈകാര്യംചെയ്യേണ്ട ഒന്നല്ല. ഇതു സമുദായത്തെ അലട്ടുന്ന ഒരു പ്രശ്നമായതുകൊണ്ട്, രാഷ്ട്രവും, മറ്റു സാമൂഹ്യക്ഷേമപ്രവർത്തകരും ഇടപെടേണ്ട പ്രവർത്തിക്കേണ്ട ഒരു രംഗമാണ്. നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിൽ എത്രമാത്രം മാനസികവൈകല്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരുണ്ടെന്നു് ഇതുവരെ തിട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെയിടയിൽ ഉദ്ദേശം രണ്ടുമുതൽ അഞ്ചുശതമാനംവരെ കണ്ടേക്കാം. ആണ്ടുതോറും ഇതു കൂടുന്നതല്ലാതെ കുറയുന്നില്ല. മാനസികന്യൂനത കൂടുതലായും ആൺകുട്ടികളിലാണു കണ്ടുവരുന്നതു്. മാനസികവൈകല്യത്തെ ജനനാൽ ഉണ്ടാകുന്നതെന്നും, പരിസരാജ്ജിതമായവയെന്നും രണ്ടായി തരംതിരിക്കാം. നാം കാണുന്ന മാനസികവൈകല്യങ്ങളിൽ എൺപതുശതമാനവും ആദ്യം പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ളതാണ്.

എന്തു കാരണത്താലാണു മന്ദബുദ്ധികൾ ജനിക്കുന്നതെന്നു ശരിയായി അറിഞ്ഞുകൂടാ. പൂർവ്വജന്മത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പാപങ്ങളുടെ ഫലമാണിതെന്നു ചിലർ പറഞ്ഞേക്കാം. ചില കുടുംബങ്ങളിൽ പരമ്പരാഗതമായിത്തന്നെ മാനസികന്യൂനത ബാധിച്ചിട്ടുള്ള ശിശുക്കൾ

ജനിക്കുന്നുണ്ട്. ഗർഭം ധരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ലഹരിപദാർത്ഥങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ, പ്രസൂതസമയങ്ങളിൽ വിഷാംശം ചേർന്ന മരുന്നുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നവർ, മണ്ണൻ മുതലായ Virus രോഗങ്ങൾ പിടിപെടുന്ന ഗർഭിണികൾ എന്നിവരിൽ ജനിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കു ചില സമയങ്ങളിൽ ഈ ന്യൂനത കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. ശിശു ജനിക്കുമ്പോൾ, തലച്ചോറിനു ക്ഷതം പറ്റുമ്പോഴും കാലം തികയാതെ പ്രസവിക്കുന്നകുട്ടികളിലും ഈ വൈകല്യം ബാധിക്കാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. മുതിർന്ന കുട്ടികൾ താഴെവീണു തലച്ചോറിനു ക്ഷതം പറ്റിയാൽ അതു് ആപൽക്കരമാണു്. പ്രായംകൂടുതലായ സ്ത്രീകൾ പ്രസവിക്കുമ്പോൾ Mongolism എന്നൊരുതരം രോഗം ചില കുട്ടികളെ ബാധിക്കുന്നു. മാനസികന്യൂനതയാണു് ഇതിന്റെ പ്രധാനലക്ഷണം. അപസ്മാരരോഗം, അണുക്കൾ, പരമാണുക്കൾ ഇവയാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന രോഗങ്ങൾ എന്നിവയും മാനസികന്യൂനതയിൽ അവസാനിച്ചേക്കാം. അമ്മയ്ക്കു ഗുഹ്യരോഗമുണ്ടെങ്കിലോ, അഥവാ ഗർഭിണിയായിരിക്കുമ്പോൾ എക്സ്-രേശ്മികൾ പുറത്തുതട്ടുമ്പോഴോ ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ മാനസിക വികാസത്തെ അതു സാരമായി ബാധിക്കുന്നതാണു്.

ബുദ്ധിശക്തിയുടെ ഹരണഫലത്തെ (Intelligence quotient) ആസ്പദമാക്കി മാനസികന്യൂനതകളെ വിവിധ തരങ്ങളായി തിരിക്കാം. I.Q. 51-നും 75-നും ഇടയ്ക്കുള്ളവരെ Moron എന്നും, 21 മുതൽ 50 വരെയുള്ളവരെ Imbecile എന്നും, ഇരുപതിനു താഴെയുള്ളവരെ Idiots എന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്നു. Moron വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവർ മാനസികവൈകല്യം സിദ്ധിച്ചവരെ അപേക്ഷിച്ചു് അല്പം ബുദ്ധിശക്തി കൂടിയവരാണു്. ഇവരെ കുറച്ചു വിദ്യാ

ഭ്യാസംചെയ്യിക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. Imbecile വിഭാഗക്കാർ ചില പരിശീലനത്തിനു വിധേയരായി ഗുണമുള്ളവരായിത്തീരാം. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ വിഭാഗക്കാരെ യാതൊരു വിധത്തിലും പരിശീലിപ്പിക്കാവുന്നതല്ല.

മാനസികവൈകല്യം ഉണ്ടോ ഇല്ലയോയെന്നു ചെറുപ്രായത്തിൽ നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. രണ്ടുമൂന്നുമാസം പ്രായമായ ശിശുക്കൾ അമ്മയെക്കണ്ടു ചിരിക്കാതിരിക്കുകയോ, നാലുമാസം പ്രായമുള്ള കുട്ടികളുടെ കഴുത്തു് ഉറയ്ക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ, അവ മാനസികന്യൂനതയുടെ ലക്ഷണങ്ങളാണു്. കുട്ടി ഏഴുമാസത്തിൽ ഇരിക്കാതിരിക്കുകയോ, ഒരു വയസ്സിൽ കൂടുതലായിട്ടും നില്ക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ആപൽക്കരമാണു്. മാനസികവൈകല്യമുള്ള കുട്ടികളിൽ കൂടുതൽ കരയുക, ചില പ്രത്യേകചലനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക മുതലായ പെരുമാറ്റവ്യത്യാസങ്ങൾ കണ്ടുവരാറുണ്ടു്. വലിയ തലയുള്ള ചില കുട്ടികൾ നമ്മെ ആകർഷിച്ചേക്കാം. ചെറുതരം ന്യൂനതകൾ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഒരു താരതമ്യപഠനം നടത്തുമ്പോൾ മാത്രമേ വെളിവാകയുള്ളു.

ബുദ്ധിശക്തി വികസിപ്പിക്കുന്നതിനു ശസ്ത്രക്രിയകൾ, ഔഷധങ്ങൾ എന്നിവ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. പ്രായോഗികമായി നോക്കുമ്പോൾ, ഇവയൊന്നുംതന്നെ ഫലപ്രദമല്ല എന്നുള്ളതു ഖേദകരമായ ഒരു പരമാർത്ഥമാത്രമാണു്. മാനസികവൈകല്യം സിദ്ധിച്ച ശിശുക്കളുടെ ശുശ്രൂഷ, സമുദായത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ നടത്തേണ്ടതാണു്. ചികിത്സയ്ക്കായി പ്രസ്തുത ശിശുക്കളെ പ്രായോഗികമായ പരിശീലനത്തിനു വിധേയരാക്കേണ്ടതാണു്. Trainable, custodial (രക്ഷ

പ്പെടേണ്ടവർ) എന്നു രണ്ടായി തരംതിരിക്കാം. ആദ്യത്തെ വിഭാഗക്കാരെ പരിശീലിപ്പിച്ചാൽ ഏതാണ്ട് ഗുണപ്രദമാക്കാം. പരിമിതമായ അവരുടെ കഴിവുകളെ വികസിപ്പിക്കുവാൻ പ്രത്യേക വിദ്യാഭ്യാസമുറകൾ ഉണ്ട്. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ഇവക്കു പ്രത്യേക വിദ്യാലയങ്ങൾതന്നെയുണ്ട്. പ്രത്യേക പരിശീലനത്തിൽ പരിമിതമായ തൊഴിലുകളിൽ ഇവരെ പരിചയിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

മാനസികവൈകല്യം സിദ്ധിച്ചവരുടെ ആവശ്യത്തിനായി പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ പലയിടത്തും രക്ഷാകേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുവാൻ പ്രത്യേകതരം അദ്ധ്യാപകരുണ്ട്. പ്രസ്തുത അദ്ധ്യാപകരെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ പ്രത്യേകതരം വിദ്യാലയങ്ങളുണ്ട്. ഭാരതത്തിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ വളരെ മുന്നോട്ടു പോയിട്ടില്ല. ബോബെ, കൽക്കട്ട, ഹൈദരബാദ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ കായ്ക്ഷമതയോടെ പ്രവത്തിക്കുന്ന പരിചരണാലയങ്ങളുണ്ട്. ബോംബെയിൽ മാനസികവൈകല്യങ്ങളുള്ള കുട്ടികളെ പരിചരിക്കുവാനുള്ള അദ്ധ്യാപകരെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു സ്ഥാപനമുണ്ട്.

ഇതുയും അതിപ്രധാനമായ ഒരു വിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തെ ജനങ്ങൾ കണ്ണുതിരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് അധികകാലമായിട്ടില്ല. കേരളത്തിൽ മന്ദബുദ്ധികളെ രക്ഷിക്കുവാൻ ആകപ്പാടെ രണ്ടു കേന്ദ്രങ്ങളാണ് ഉള്ളതു്. നാലു വർഷം മുമ്പു കേരളഗവമ്മെൻറ് കേന്ദ്രസഹായത്തോടുകൂടി തിരുവനന്തപുരത്തു് Home for the mentally deficient children എന്നൊരു സ്ഥാപനം തുടങ്ങി

യിട്ടുണ്ട്. അതു് ഇന്നും നടക്കുന്നുണ്ടു്. പല കാരണങ്ങളാലും വിചാരിച്ചത്ര പുരോഗതി ആ സ്ഥാപനത്തിനുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇവിടെ കുട്ടികളെ താമസിപ്പിച്ചു പരിശീലനം നല്കിവരുന്നുണ്ടു്. ഇരുപത്തഞ്ചു മന്ദബുദ്ധികളുള്ള ഈ സ്ഥാപനം, ആവശ്യമായ പ്രചരണമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അധികമാരും അറിഞ്ഞുകാണുകയില്ല.

രണ്ടാമത്തെ സ്ഥാപനവും തിരുവനന്തപുരത്തുതന്നെയാണു്. ഇതൊരു ഡേ സ്കൂൾ ആണു്. തിരുവനന്തപുരം റോട്ടറി ക്ലബ്ബിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ വഴുതയ്ക്കാട്ടു നടക്കുന്ന ഈ സ്ഥാപനം പല സഹായങ്ങൾകൊണ്ടു് അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുവരുന്നു.

നിരാലംബരായ ഈ കുട്ടികളെ ഏറെറടുക്കുവാൻ നാം കുറച്ചുകൂടി പ്രയത്നിക്കേണ്ട കാലം എത്തിയിരിക്കുന്നു!

അദ്ധ്യാപനസമ്പ്രദായത്തിൽ അവശ്യം വരുത്തേണ്ട ചില മാറ്റങ്ങൾ

മിസ്സ് പുഷ്പിതാ ജോൺ, M. A., Med., A. I. E. (London)

ശുഭപ്രതീക്ഷകളോടെയാണ് മാതാപിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ അയയ്ക്കുന്നത്. ധനവാന്മാരും ദരിദ്രരും വിദ്യാസമ്പന്നരും വിദ്യാവിഹീനരും ഒരുപോലെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യമാണ്, കുട്ടികൾ പഠിച്ചു മിടുക്കരായി ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരണമെന്നുള്ളത്. ഭൂരിപക്ഷം രക്ഷാകർത്താക്കളും ഇതിനുള്ള ചുമതല, തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ സ്കൂളിൽ ചേക്കാൻ പോകുന്ന ദിവസം, സ്കൂൾ അധികൃതരിലും അദ്ധ്യാപകരിലും നിക്ഷേപിച്ചു വളരെ ലാഘവഹൃദയത്തോടെയാണ മടങ്ങിപ്പോകുന്നത്. എന്നാൽ പലക്കും ഈ ആശ്വാസമനോഭാവം അധികനാളത്തേക്കു നീണ്ടു നില്ക്കുന്നില്ല. ചില കുട്ടികൾ പരീക്ഷകളിൽ തോല്ക്കുന്നു. മറ്റു ചിലർ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ പ്രതീക്ഷയിൽ വളരെകുറഞ്ഞ മാർക്കുവാങ്ങിക്കൊണ്ടു ജയിക്കുന്നു. രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കു തലവേദന ഉളവാക്കുന്ന ഒരവസ്ഥയാണിത്. അനേകം കുടുംബങ്ങളിൽ കുട്ടികളുടെ പഠനത്തിൽ സഹായിക്കുന്നതിനു വേണ്ട വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യത ഉള്ളവർ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. മറ്റു വീടുകളിൽ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരുണ്ടായിരുന്നാലും കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടത്ര സമയമോ താൽപര്യമോ ആവക്കില്ല എന്നു വരാം. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിലാണു സമ്പന്നരായ രക്ഷാകർത്താക്കൾ തങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കു പ്രൈവറ്റ് റ്റ്യൂഷൻ

ഏർപ്പെടുത്തുന്നതു്. അദ്ധ്യാപകർ കുട്ടികളുടെ വീട്ടിൽ പോയോ, അല്ലെങ്കിൽ, കുട്ടികളെ അദ്ധ്യാപകരുടെ വീട്ടിൽ വരുത്തിയോ, റഗുലർ നല്ലനിലയിൽ പഠിപ്പു നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ടു്. ഒന്നിലധികം കുട്ടികളെ സ്കൂളിലോ മറ്റേതെങ്കിലും സ്ഥലത്തോ കൂട്ടി റഗുലർ കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും വിരളമല്ല. സ്കൂളിൽ, പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കു 'extra teaching' നല്കുന്ന ട്യൂട്ടോറിയൽ കോളേജുകളും ധാരാളമുണ്ടു്. സ്കൂളിലെ അദ്ധ്യയനംകൊണ്ടു പാഠങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത കുട്ടികൾ രാവിലെയും വൈകിട്ടും ട്യൂട്ടോറിയൽ കോളേജുകളിൽ പോയി പഠിക്കുന്നു. പല തരത്തിലുള്ള പ്രൈവറ്റ് റഗുലർ സമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു സാമ്പിൾ സർവ്വേ നടത്തിയാൽ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പല വിവരങ്ങൾ നമുക്കു് അറിയാൻ കഴിയും.

പ്രൈവറ്റ് റഗുലർ ലഭിക്കുന്ന കുട്ടികൾ പരീക്ഷകളിൽ മുമ്പത്തേതിൽ കൂടുതൽ മാർക്കു വാങ്ങുകയും ജയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി നാം കാണുന്നുണ്ടു്. പഠിത്തത്തിൽ മോശമായവരും എന്നാൽ പ്രൈവറ്റ് റഗുലർ ലഭിക്കുന്നതിനു ധനസ്ഥിതി അനുവദിക്കാത്തവരുമായ കുട്ടികൾ പരീക്ഷകളിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും തോല്ക്കുകയും ചിലപ്പോൾ അക്കാരണംകൊണ്ടു താഴ്ന്ന ക്ലാസ്സുകളിൽ വെച്ചുതന്നെ പഠിത്തം നിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ധനസൗകര്യമുള്ള വീട്ടുകളിലെ കുട്ടികൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ആനുകൂല്യം അഥവാ privilege ആണു പ്രൈവറ്റ് റഗുലർ. സാധുക്കളായ കുട്ടികൾക്കു് ഈ സഹായം പ്രായേണ അലഭ്യമാണു്. ചുരുക്കം ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ സന്നദ്ധസാംസ്കാരികസംഘടനകൾ ഇത്തരം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വേണ്ട സഹായം നല്കിവരുന്നുണ്ടു്.

പ്രൈവറ്റ് റ്റ്യൂഷൻ ലഭിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക് ഉടനേയുള്ള പരീക്ഷകളിൽ കൂടുതൽ മാർക്ക് കിട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിലും പഠനതത്പരത്വങ്ങൾവെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഈ സഹായം അത്ര അഭികാമ്യമല്ല. സ്വയം പഠിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവും ചുമതലബോധവും ഈ കുട്ടികളിൽ ക്രമേണ നശിച്ചു പോകുന്നു. വീട്ടിൽ റ്റ്യൂഷൻമാസ്റ്റർ പഠിപ്പിച്ചതുമല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച് അവർ ക്ലാസ്സിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതെയും ക്ലാസ്സ് റ്റീച്ചർ പഠിപ്പിക്കുന്നതു മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രൈവറ്റ് റ്റ്യൂഷൻ മിക്കവാറും കോച്ചിംഗ് ആയിരിക്കും, റ്റീച്ചിംഗ് ആയിരിക്കുകയില്ല എന്നും ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അദ്ധ്യാപകരുടെയും രക്ഷാകർത്താക്കളുടേയും ചുമതലകൾ എന്തൊക്കെയാണ്? സ്കൂളിലേക്കയയ്ക്കുകയും അവിടത്തെ ബോധനം മതിയാകാതെവരുമ്പോൾ റ്റ്യൂഷൻ ഏർപ്പെടുത്തുകയും മാത്രമാണോ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ കർത്തവ്യം? ചില കുട്ടികൾ പരീക്ഷകളിൽ തോല്ക്കുമ്പോൾ അവരുടെ കഴിവില്ലായ്മയെ അപഹസിക്കുകയും അവരുടെ തലയിലെഴുത്ത് എന്നു വിധിച്ചു തള്ളിക്കളയുകയുമാണോ അദ്ധ്യാപകർ ചെയ്യേണ്ടത്? സ്കൂളിൽ എല്ലാ കുട്ടികളും ഒരുപോലെയാണ്. പഠിത്തത്തിൽ താൽപര്യമുള്ളവരും കഴിവുള്ളവരുമായ കുട്ടികൾ പഠിച്ചു മിടുക്കരായിവരും, അല്ലാത്ത കുട്ടികൾ തോറ്റുപോകും എന്നു പറഞ്ഞ് അവർ ഈ പ്രശ്നത്തിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറാവുന്നതാണോ?

ബുദ്ധിയുടെ വികാസത്തിൽ പാരമ്പര്യത്തിനോ ചുറ്റുപാടിനോ ഏതിനു നാം കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചാലും കുട്ടികൾ ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ പഠനമാരംഭിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ അവർ ഭിന്നകഴിവുകളും, അഭിരുചികളും

താൽപര്യങ്ങളുമുള്ളവരാണെന്നു കാണാം. ചില കുട്ടികൾ പാഠങ്ങൾ എളുപ്പത്തിൽ ഹൃദിസ്ഥമാക്കുന്നു. മറ്റു ചിലർക്ക് അദ്ധ്യാപകൻ പറയുന്നതു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അവർ slow learners അഥവാ സാവധാനത്തിൽ പഠിക്കുന്നവരാണ്. ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങളിൽക്കൂടെ മാത്രമേ അവർക്ക് ഒരു തത്വം പഠിക്കാൻ കഴിയൂ. ഒരിക്കൽ പഠിച്ച പാഠങ്ങൾ പിന്നീടൊരവസരത്തിൽ ഓർമ്മിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഈ കുട്ടികളെ അദ്ധ്യാപകർ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. താരതമ്യേന കഴിവുകുടിയ കുട്ടികൾക്കും ചിലപ്പോൾ അനാരോഗ്യംനിമിത്തമോ, സ്കൂളിൽ ഹാജരാകാത്തതുകൊണ്ടോ ചില പാഠങ്ങൾ പഠിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നുവരാം. ഈ പാഠങ്ങൾ അടിസ്ഥാനപരമായ അറിവുനല്കുന്നവയാണെങ്കിൽ, തുടർന്നുള്ള പാഠങ്ങൾ അവർക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇവർക്കും അദ്ധ്യാപകരുടെ പ്രത്യേകസഹായം ആവശ്യമാണ്. ഈ സഹായം പ്രൈവറ്റ് റ്റ്യൂഷൻമുഖേന അല്ലാതെ ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ സ്കൂളിൽത്തന്നെ നടത്തുന്നതാണ് ആശാസ്യമായിട്ടുള്ളതു്.

കുട്ടികളുടെ പഠനസംബന്ധമായ സംശയങ്ങൾ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനും തെറ്റുകൾ തിരുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയുള്ള Remedial teaching class-കൾ നാം എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും ആരംഭിക്കണം. ഇവ സാധാരണ ടൈംടേബിളിൽത്തന്നെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാവുന്നതാണ്. ദിവസവും ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം ഒരു പീരിയഡ് പ്രത്യേകസഹായം ആവശ്യമില്ലാത്തകുട്ടികൾ ഏതെങ്കിലും പാഠ്യേതരവിഷയങ്ങളിലോ ക്രിയാത്മകപരിപാടികളിലോ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ സഹായം ആവശ്യമായ കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി Remedial class എടുക്കാവുന്നതാണ്. ഇത്തരം ഒരു ടൈംടേബിൾ ക്രമീ

കരിക്കാൻ പ്രയാസമാണെങ്കിൽ സ്കൂൾസമയത്തിനു ശേഷം Remedial class നടത്താവുന്നതാണു്.

ഓരോ കുട്ടിക്കും ഓരോ വിഷയത്തിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന പ്രയാസങ്ങൾ ദൂരീകരിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നതാണു് remedial teaching. കുട്ടികളോടു നേരിട്ടുചോദിച്ചാൽ അവരുടെ വിഷമങ്ങൾ കുറേയൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ ഓരോ കുട്ടിക്കും ഓരോ വിഷയത്തിലും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും കണ്ടുപിടിച്ചു പഠിപ്പിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. ഇതിനു് diagnostic tests ഉപയോഗിക്കണം. ഓരോ വിഷയത്തിലും ഓരോ topic-ൽ കുട്ടികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ അനവധി ചെറിയ ചോദ്യങ്ങളാക്കി തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു പരീക്ഷയാണു് diagnostic test. ഇതിൽ ആദ്യം എളുപ്പമുള്ള ചോദ്യങ്ങളും ക്രമേണ പ്രയാസംകൂടുതലുള്ള ചോദ്യങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കും. കുട്ടികൾ ഈ ടെസ്റ്റിനു് ഉത്തരമെഴുതുമ്പോൾ അവക്കു് ഏതേതുഭാഗങ്ങളാണു് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതെന്നു വ്യക്തമാകും. Remedial teaching class-ൽ ഓരോ കുട്ടിയേയും പഠിപ്പിക്കേണ്ടതു്, ആ കുട്ടിക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതായി കണ്ടുപിടിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളാണു്.

ഒരു ക്ലാസ്സിൽനിന്നു് അടുത്ത ഉയർന്നക്ലാസ്സിലേക്കു കുട്ടികൾ കടക്കുമ്പോൾ ജയാപജയങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്ന പരീക്ഷയിൽ അവർ പല തോതിൽ മാർക്കു വാങ്ങുന്നു. പല പാഠഭാഗങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൂടാതിരുന്നാലും അവർ ജയിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഉയർന്നക്ലാസ്സിലെ പഠനത്തിനു് അടിസ്ഥാനമായ ചില അവശ്യയോഗ്യതകൾ —minimum essentials in knowledge and skills— അവർക്കുണ്ടാകേണ്ടതാണു്. അതുകൊണ്ടു ക്ലാസ്സുകയറ്റം കിട്ടുന്ന അവസരങ്ങളിൽ

minimum essential test കൂടി ജയിച്ചിരിക്കണം. ഇവിടെയും remedial teaching-ന്റെ ആവശ്യമുണ്ടാകുന്നു.

Remedial ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകർക്കു പ്രത്യേകം പരിശീലനം ലഭിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു്. Individual differences, phychological testing, phychology of backward children, methods of teaching backward children എന്നീ വിഷയങ്ങൾ അവർ പഠിച്ചിരിക്കണം. അവക്കു കുട്ടികളോടു പ്രത്യേകസ്നേഹവും താൽപര്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയുംവേണം. ഇംഗ്ലണ്ടു്, അമേരിക്ക എന്നീ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ സ്കൂളുകളിൽ remedial class-കൾ സർവ്വസാധാരണമാണു്. അവിടങ്ങളിൽ പരീക്ഷകളിലെ മാർക്കിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല ജയാപജയങ്ങളും ക്ലാസ്സുകയറ്റവും നിശ്ചയിക്കുന്നതു്. സാധാരണയായി ഒരു വർഷം സ്കൂളിൽ ഹാജരായി പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾ അടുത്ത ഉയർന്ന ക്ലാസ്സിലേക്കു പോകും. എങ്കിലും കഴിവു കുറഞ്ഞ കുട്ടികൾ പരമാവധി പഠിക്കുന്നതിനു് remedial class-കൾ ആവശ്യമാണെന്നു് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ Extended school day എന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണുള്ളതു്. അവിടെ ഒരു സാധാരണ സ്കൂൾദിവസം രാവിലെ എട്ടുമണിമുതൽ ഉച്ചകഴിഞ്ഞു് രണ്ടുമണിവരെയാണു്. എന്നാൽ പഠിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകസഹായം ആവശ്യമുള്ള കുട്ടികൾ വൈകുന്നേരംവരെ സ്കൂളിൽ ഇരുന്നു പഠിക്കുന്നു. അവരെ സഹായിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകം പരിശീലനം ലഭിച്ച അദ്ധ്യാപകർ അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കും.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പഠിത്തത്തിൽ പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കു ധനപരമായ സഹായം നല്കുന്ന ഒരു പരിപാടി ഉണ്ടല്ലോ. ഈ തുക അവർ ആഹാരം, വസ്ത്രം

എന്നിവയ്ക്കും പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനുമാണ് ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. വിദ്യാഭ്യാസപരമായും സാമ്പത്തികമായും പിന്നോക്കസമുദായങ്ങളുള്ള മറ്റൊരു രാജ്യമാണ് ഇസ്രയേൽ. അവിടെ പിന്നോക്കസമുദായങ്ങൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസാനുകൂല്യം നല്കുന്നതു വേറൊരു രീതിയിലാണ്. നഴ്സറി വിദ്യാഭ്യാസം പിന്നോക്കസമുദായങ്ങളിൽപ്പെട്ട ചെറിയ കുട്ടികൾക്കു മാത്രം സൗജന്യവും നിർബ്ബന്ധിതവുമാണ്. നഴ്സറി വിദ്യാലയങ്ങളിലെ പരിപാടി ചെറിയ കുട്ടികളുടെ മാനസികവളർച്ചയെ ഉദ്ദേശിച്ചു സംവിധാനംചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയുമാണ്. ഉയർന്ന ക്ലാസ്സുകളിൽ ഇവർക്കു സൗജന്യറ്റ്യൂഷൻ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സാധാരണ സ്കൂൾസമയത്തിനുശേഷം ഇവർ അന്നത്തെ പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിനും ഗൃഹപാഠങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനുമായി അവരവരുടെ ക്ലാസ്സുമുറികളിൽത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. അവിടെ അവർക്ക് ഒരു കുട്ടിക്ക് ഒരദ്ധ്യാപകൻ എന്ന തോതിൽ അദ്ധ്യാപകരെ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കും. അദ്ധ്യാപകരെല്ലാം സമർത്ഥരായ പോസ്റ്റ് ഗ്രാജുവേറർ വിദ്യാർത്ഥികളാണ്.

കുട്ടികളുടെ പഠനം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിൽ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കും കായ്മായി ചിലതു പ്രവർത്തിക്കാനുണ്ട്. പഠിക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുന്ന നല്ല ശീലങ്ങളും മനോഭാവങ്ങളും ജീവിതമൂല്യങ്ങളും നന്നേ ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ അവരിൽ കെട്ടിപ്പടുക്കണം. കൃത്യസമയങ്ങളിൽ പഠിക്കുക, പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞ പാഠങ്ങൾ ഇടയ്ക്കിടെ ആവർത്തിക്കുക, നോട്ടുബുക്കുകൾ ക്രമമായും വൃത്തിയായും സൂക്ഷിക്കുക എന്നീ ശീലങ്ങൾ കുട്ടികളിൽ വളർത്തിയെടുക്കണം. 'വിദ്യാധനം സർവ്വധനാൽ പ്രധാനം' എന്നു് അവർ വിശ്വസിക്കണം. വിദ്യയെ ഒരു ദേവിയായി

ആരാധിക്കുന്ന നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു നാം വലിയ വില കല്പിക്കുന്നുണ്ട്. ശാസ്ത്രീയമായ വിധത്തിൽ കുട്ടികൾക്കു പഠനസഹായം നല്കുന്ന കാര്യത്തിലാണു് രക്ഷാകർത്താക്കളും, അദ്ധ്യാപകരും ഭാവിയിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു്.

കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കുള്ള പങ്ക്

എൻ. ശങ്കരൻനായർ, M. A., B. T., D.C. P. (B'ham.)

ഏറെക്കാലമായി ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ചോദ്യമുണ്ട്: പ്രാഗ്വിദ്യാലയ(pre-school)ശിശുവികസനത്തിൽ മാതാപിതാക്കളെ സഹായിക്കുന്നതിന് എന്തു ചെയ്യുവാൻ കഴിയും? ഇതിന് ഏതാണ്ട് തൃപ്തികരമായ ഒരു മറുപടി ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു—നേഴ്സറി സ്കൂൾ.

ഇപ്പോൾ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ള ചോദ്യം സ്കൂൾവിദ്യാർത്ഥികളെ സഹായിക്കാൻ മാതാപിതാക്കൾക്ക് എന്തു ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും എന്നാണ്.

ഈ ചോദ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം ആദ്യത്തേതിൽ മാതാപിതാക്കളും, രണ്ടാമത്തേതിൽ അദ്ധ്യാപകരും അവരുടെ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ പരാജയമടഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നും അവർക്കു പരസഹായം ആവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നുമാണ്.

പ്രാഗ്വിദ്യാലയകാലത്തായാലും വിദ്യാലയകാലത്തായാലും കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ഏവ? അവയെ നിവർത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതെങ്ങനെ?

സ്കൂളിൽ പോയിത്തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പാകട്ടെ, പിമ്പാകട്ടെ, കുട്ടികളുടെ ആവശ്യം വളരുകയെന്നതാണ്—ശാരീരികമായും മാനസികമായും വൈകാരികമായും സാമൂഹ്യമായും മറെറല്ലാ വിധത്തിലും. ഈ വളർച്ചയെ സുഗമമാക്കുക എന്നതാണ് വീടിൻെറയും വിദ്യാ

ലയത്തിന്റെയും ചുമതല; വീട്ടിലും വിദ്യാലയത്തിലുമായിട്ടാണല്ലോ ബാല്യകാലം കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതു്.

ശിശുക്കളുടെ സർവ്വതോമുഖമായ വളർച്ചയ്ക്കു് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ സ്ഥലം ഗൃഹംതന്നെയാണു്. എന്നാൽ ജീവിതായോധനത്തിനു് ആവശ്യമായ പരിജ്ഞാനവും കഴിവുകളും സമ്പാദിക്കുന്നതിനു വിദ്യാലയത്തെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ വികസനം സ്കൂളിൽനിന്നും, മറ്റെല്ലാത്തരത്തിലുമുള്ള വളർച്ച ഗൃഹത്തിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്നു. വളരെ ലഘൂകരിച്ചു പറഞ്ഞാൽ, കുട്ടികൾ വീട്ടിൽ വളരുകയും, വിദ്യാലയത്തിൽ പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വളരുകയെന്നതും പഠിക്കുകയെന്നതും പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ പ്രക്രിയകളല്ലെന്നും അവ സൂക്ഷ്മമായ അന്യോന്യബന്ധമുള്ളവയാണെന്നും അക്കാരണത്താൽ ഗൃഹത്തിന്റെയും വിദ്യാലയത്തിന്റെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾ പരസ്പരസഹായകവും പരസ്പരപൂരകവും ആണെന്നുമുള്ള വസ്തുത പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. വീടും വിദ്യാലയവും അവയുടെ സദ്ധർമ്മങ്ങൾ യഥാവിധി അനുഷ്ഠിക്കയാണെങ്കിൽ പിന്നെ പ്രശ്നങ്ങളൊന്നുമില്ല. പക്ഷേ, ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ അതാണോ?

കൊച്ചു കുട്ടികൾക്കു മാതാപിതാക്കളുടെ സ്നേഹവും സംരക്ഷണവും ആവശ്യമാണു്. എത്ര കുട്ടികൾക്കിതു ലഭിക്കുന്നുണ്ടു്? കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു സമതുലിതമായ പോഷകാഹാരം വേണം. അതവർക്കു് എല്ലാ ഗൃഹങ്ങളിലും നല്കുന്നുണ്ടോ? കുട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ ആരോഗ്യപരമായ ശീലങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചിരിക്കണം. എത്ര മാതാപിതാക്കളാണു് ഇതിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുന്നതു്? കുട്ടികൾക്കു മറ്റു കുട്ടികളുമായിച്ചേർന്നു് യഥേഷ്ടം കളിക്കണം. ഇതിനു

പോലും സൗകര്യം നല്ലാത്ത എത്രയോ വീട്ടുകളുണ്ടു്! ശൈശവം പ്രശ്നബഹുലമാണു്. അവയെ ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായും ആരോഗ്യകരമായും നേരിടുന്ന ഗൃഹങ്ങൾ എത്രയുണ്ടു്?

ഇങ്ങനെ, കൊച്ചുകുട്ടികളുടെ ആരോഗ്യകരമായ വളർച്ചയ്ക്കുടിസ്ഥാനമായ സാഹചര്യങ്ങൾ പല ഗൃഹങ്ങളിലും ഇല്ല എന്ന സത്യം നമുക്കു ബോദ്ധ്യമാകും. മിക്ക മാതാപിതാക്കളും അജ്ഞരോ അപ്രാപ്തരോ അലസരോ ആണു്. തൽഫലമായി കുട്ടികളോടുള്ള കടമ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ (അവരെ ആരോഗ്യകരമായി വളർത്തുന്നതിൽ) മിക്ക ഗൃഹങ്ങളും പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കയാണു് എന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈ പ്രശ്നത്തിന്റെ ഒരു പരിഹാരം എന്ന നിലയ്ക്കാണു നേഴ്സറി സ്കൂൾ ആവിർഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. നേഴ്സറി സ്കൂൾ ഔപചാരികമായ വിദ്യാഭ്യാസ(Formal education)ത്തിനുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമല്ല. (പ്രൈമറി സ്കൂളിലേതിനെക്കാൾ നേരത്തെ പഠിത്തം തുടങ്ങുന്ന ഒരു സ്കൂളല്ല പ്രീ-പ്രൈമറി സ്കൂൾ!) അതു ഗൃഹത്തിന്റെ ഒരു അനുബന്ധം മാത്രമാണു്. വീടു് ചെയ്യേണ്ടതും പക്ഷേ ചെയ്യാത്തതുമായ കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടതിൻവണ്ണം ചെയ്യുന്ന ഒരു സ്ഥാപനംമാത്രം. അവിടെ പരിശീലനവും പരിചയവും സിദ്ധിച്ചവരും, കുട്ടികളുടെ ആവശ്യങ്ങളും പ്രകൃതങ്ങളും അറിയാവുന്നവരും, കുട്ടികളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരുമായ 'അദ്ധ്യാപികമാർ' കുട്ടികളുടെ സർവ്വതോമുഖമായ വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി യത്നിക്കുന്നു, വിദ്യാലയജീവിതത്തിലേക്കും ഭാവിജീവിതത്തിലേക്കും അനുയോജ്യമായ പശ്ചാത്തലം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയാണു നേഴ്സറി സ്കൂൾ മാതാപിതാക്കളെ സഹായിക്കുന്നതു്.

അങ്ങനെ, പ്രാഗ് വിദ്യാലയശിശുവിനെ സംബന്ധിച്ച ചോദ്യത്തിനു തൃപ്തികരമായ സമാധാനം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ളതും അടുത്തകാലത്തു പ്രാധാന്യം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ചോദ്യം വിദ്യാലയത്തിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചാണ്. വിവിധകാരണങ്ങളാൽ വിദ്യാലയങ്ങൾ അവയുടെ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെ പഠിത്തം വേണ്ടതിൻവണ്ണം നടക്കുന്നില്ല, പ്രത്യേകിച്ചും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അടിത്തറയായ പ്രാഥമികഘട്ടത്തിൽ. ഈ കുറവു പരിഹരിക്കേണ്ടതല്ലേ? അതിനുവേണ്ടി രക്ഷാകർത്താക്കൾക്ക് എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും എന്നതാണു നമ്മുടെ പ്രശ്നം.

അറിവുള്ളവർ അതു് അറിവില്ലാത്തവർക്കു പകർന്നുകൊടുക്കുന്ന ഏർപ്പാടാണു വിദ്യാഭ്യാസം എന്നു കരുതിയിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതിനുശേഷം 'പാലത്തിന്റെ അടിയിൽക്കൂടി വളരെയധികം വെള്ളം ഒഴുകിപ്പോയിക്കഴിഞ്ഞു.' ഇപ്പോൾ ബോധനമെന്നതു വളരെ സാങ്കേതികമായ ഒരു തൊഴിലായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. പഠിച്ചാൽ മാത്രം പഠിപ്പിക്കാനൊക്കുകയില്ല, പഠിപ്പിക്കാൻകൂടി പഠിച്ചിരിക്കണം. അതിനു പ്രത്യേകം പരിശീലനവും കഴിവും വേണം. പഠിപ്പിക്കാൻ യോഗ്യതയുണ്ടെന്നു കരുതപ്പെടുന്നവർ പരാജയമടഞ്ഞിടത്തു മറ്റുള്ളവർക്കു കാൽ കുത്താമോ? സ്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപകർ പഠിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ മാതാപിതാക്കൾ എന്തു ചെയ്യണം? ഇതാണു പ്രശ്നം.

നേഴ്സറി സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപികമാർ മാതാപിതാക്കളുടെ സ്ഥാനം ഭാഗികമായെങ്കിലും കൈയേറ്റു ദിവസം അഞ്ചാറു മണിക്കൂറെങ്കിലും മാതാപിതാക്കൾ ചെ

യ്യേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ, പ്രൈമറിസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മാതാപിതാക്കൾ അദ്ധ്യാപകരുടെ മുമ്പതല കൈയേറ്റു വീട്ടിലെ പാർട്ട്ടൈം (Part-time) അദ്ധ്യാപകരായിത്തീരണമോ?

ചില മാതാപിതാക്കൾക്ക് ഇതു സാധിച്ചേക്കും. അഭ്യസ്തവിദ്യരായിട്ടുള്ള മാതാപിതാക്കൾക്കു സമയവും സന്മനസ്സുമുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ വീട്ടിൽ വച്ചു പഠിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. പക്ഷേ, അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ എണ്ണം കുറയും. ചില ധനികരായ മാതാപിതാക്കൾ ട്യൂട്ടർമാരെ നിയമിക്കുന്നു. നല്ല അദ്ധ്യാപകരെ കിട്ടുമെങ്കിൽ ഈ ഏർപ്പാടു നല്ലതാണ്. പക്ഷേ, അങ്ങനെയുള്ള അദ്ധ്യാപകരുടെയും, പണം കൊടുത്തു ട്യൂട്ടർമാരെ നിയമിക്കാൻ കഴിവുള്ള രക്ഷാകർത്താക്കളുടെയും എണ്ണം എത്രയോ കുറവാണ്. ഇതൊന്നും പ്രശ്നപരിഹാരമാകുന്നില്ല—സാധാരണക്കാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം.

ഇതിനു് ഒരു പോംവഴിയേ കാണുന്നുള്ളൂ. മാതാപിതാക്കൾതന്നെ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ പഠിത്തത്തിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കണം. വിദ്യാഭ്യാസം സാർവ്വത്രികമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ രീതിക്കു ഭാവിയിലെ മാതാപിതാക്കളെല്ലാം അഭ്യസ്തവിദ്യരായിരിക്കും. സെക്കണ്ടറിവിദ്യാഭ്യാസമെങ്കിലും സർവ്വസാധാരണമായിരിക്കും. പ്രൈമറിസ്കൂൾകുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനയോഗ്യതയുടെ ആദ്യത്തെ പടിയായിരിക്കും അതു്. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ടു മാത്രമായില്ല. അടിസ്ഥാനയോഗ്യതയുള്ളയാളിനു തൊഴിൽപരമായ പ്രത്യേക പരിശീലനം കൊടുത്തു് അദ്ധ്യാപകനാക്കുന്നതുപോലെ, സ്വന്തം കുട്ടികളുടെ പഠിത്തത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹി

ക്കുന്നതിനും വേണ്ടപ്പോൾ സഹായിക്കുന്നതിനും അടി സ്ഥാനവിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതയുള്ള മാതാപിതാക്കൾക്കും ചെറിയ തോതിലെങ്കിലുമുള്ള പരിശീലനം ആവശ്യമാണ്. അതിനെന്താണു മാർഗ്ഗം?

തന്റെ കുട്ടി സ്കൂളിൽ എന്തെല്ലാമാണു പഠിക്കുന്നതു്, ഓരോ വിഷയത്തിലും മൗലികമായി എന്തെല്ലാം അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കണം, അവൻ ഏതുരീതിയിലാണു പഠിക്കേണ്ടതു് മുതലായ കാര്യങ്ങൾ മാതാപിതാക്കൾ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം. പ്രൈമറിസ്കൂൾ ലെവലിലെങ്കിലുമുള്ള വിജ്ഞാനവും മാതാപിതാക്കൾക്കുണ്ടായിരിക്കണം. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ സപ്രയത്നത്താൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ മിക്കവർക്കും സാധിക്കും. അല്പാതുള്ളവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനായി ചില ഹ്രസ്വകാല കോഴ്സുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

സ്കൂളിലെ വിദ്യാഭ്യാസം കുട്ടികളുടെ ട്യൂട്ടോറിയൽ കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിലാണല്ലോ ചെന്നവസാനിക്കാറുള്ളതു്. ഒരുപക്ഷേ, ഇതിനൊരു പരിഹാരമായേക്കും കുട്ടികളുടെ സ്കൂൾവിദ്യാഭ്യാസത്തോടുകൂടി മാതാപിതാക്കളുടെ ട്യൂട്ടോറിയൽ കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസം! ഇതനുസരിച്ചു, കുട്ടികൾ സ്കൂളിൽ പോയി പഠിക്കും; അവരുടെ സ്കൂളിലെ പഠിത്തത്തിന്റെ കുറവു പരിഹരിക്കാനുള്ള കഴിവു സമ്പാദിക്കുന്നതിനായി മാതാപിതാക്കൾ ട്യൂട്ടോറിയൽ കോളേജിൽ പോയി വേണ്ട പരിശീലനം സമ്പാദിക്കയുംചെയ്യും.

മാതാപിതാക്കൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പരിശീലനംകൊണ്ടു ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നതു് എപ്രകാരമുള്ളതെന്നു വിശദമാക്കാം. ശിശുക്ഷേമസമിതിയെപ്പോലെ ശിശുക്കളിൽ

T15u2:N6ന7
32K9.

യഥാർത്ഥതാൽപര്യമുള്ള ഏതെങ്കിലും സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ, മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ മാതാപിതാക്കൾ അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ രണ്ടോ നാലോ ആഴ്ചകൾകൊണ്ട് അവരെ പഠിപ്പിക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള സായാഹ്നക്ലാസ്സുകളോ നിശാസ്കൂളുകളോ സംഘടിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണമായി ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു ക്ലാസ്സ്. ഒന്നാംക്ലാസ്സിലെ കുട്ടികൾ എന്തെല്ലാം പഠിക്കണം, അവരെ എങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കണം എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചു മാതാപിതാക്കൾക്കുവേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ പരിചയസമ്പന്നരായ അദ്ധ്യാപകരിൽനിന്നും മനശ്ശാസ്ത്രവിദഗ്ധന്മാരിൽനിന്നും ലഭിക്കത്തക്ക രീതിയിലായിരിക്കണം ഈ ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തേണ്ടതും. ഓരോ രക്ഷാകർത്താവിൽനിന്നും അഞ്ചോ പത്തോ രൂപാ ഫീസായി ഈടാക്കാവുന്നതാണ്.

ഇതുപോലെ ഓരോ ക്ലാസ്സിലേക്കും പ്രത്യേകം കോഴ്സുകൾ നടത്താവുന്നതാണ്. ഓരോതരത്തിലുള്ള രക്ഷാകർത്താക്കളുടെയും പ്രത്യേക ആവശ്യം അനുസരിച്ചു കോഴ്സിന്റെ ദൈർഘ്യവും ഉള്ളടക്കവും മാറാവുന്നതുമാണ്. ഉദാഹരണമായി, ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ പ്രാവീണ്യം ആവശ്യമുള്ള രക്ഷാകർത്താക്കൾക്ക് അതിനുള്ള സൗകര്യവും ചെയ്തുകൊടുക്കാവുന്നതാണ്. ഏതായാലും എസ്. എസ്. എൽ. സി. എങ്കിലും ജയിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു രക്ഷാകർത്താവിന് ഏഴാംക്ലാസ്സുവരെയുള്ള തന്റെ കുട്ടികളുടെ വീട്ടിൽ
ത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം കായ്ക്ഷമമ
ഒരു മാസത്തിൽ കൂടുതൽ പരിശീ
രൂപായിൽ കൂടുതൽ ചെലവോ

MUL
288418
UNIVERSITY LIBR

ഇത്രയും ബുദ്ധിമുട്ടനുഭവിക്കുന്ന രക്ഷാകർത്താവിനു മാസം ഇരുപതുരൂപ്പയ്ക്കു ഗുപാവീതം ഏഴെട്ടുമാസം ട്യൂഷനുവേണ്ടി ചെലവാക്കുന്ന ഗുപാ ലാഭിക്കാമെന്നു മാത്രമല്ല, തന്റെ കുട്ടിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസം കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമായി നടത്തുകയുംചെയ്യാം.

സംസ്ഥാനശിശുക്ഷേമസമിതിയെപ്പോലുള്ള ഒരു കേന്ദ്രസംഘടനയ്ക്കു ചെയ്യാവുന്ന മറെറാരു സേവനംകൂടി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന സ്വന്തം കുട്ടികളുടെ പഠിത്തത്തിൽ സഹായിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന രക്ഷാകർത്താക്കളെ അംഗങ്ങളാക്കിക്കൊണ്ട് ഒരു സംഘടന സ്ഥാപിക്കയും അതിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു വാരികയൊ മാസികയൊ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും അതിൽ പ്രൈമറിസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പഠിത്തവും ബോധനവും സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ പ്രയോജനകരമായരീതിയിൽ ചച്ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ അതു് ഏറെറവും പ്രയോജനകരമായ ഒരു ശിശുക്ഷേമപ്രവർത്തനമായിരിക്കും.

രക്ഷാകർത്താക്കൾ വ്യക്തിപരമായി എന്തുചെയ്യണം, അതിനു് അവരെ എങ്ങനെ സഹായിക്കാം എന്നാണു് ഇതുവരെ പറഞ്ഞതു്. സംഘമായും പലതും അവക്കു ചെയ്യാവുന്നതാണു്. സ്കൂളുകൾ കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാണല്ലോ. കുട്ടികളുടെ താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നോ എന്നു് അന്വേഷിക്കേണ്ടവർ രക്ഷാകർത്താക്കളുമാണല്ലോ. കുട്ടികളിൽനിന്നും രക്ഷാകർത്താക്കളിൽനിന്നും പൗരന്മാരിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന ധനസഹായംകൊണ്ടാണല്ലോ സ്കൂളുകൾ നടന്നുപോരുന്നതു്. ആ സ്ഥിതിക്കു് രക്ഷാകർത്താക്കളെന്നും പൗരന്മാരെന്നുമുള്ള നിലയിൽ, സ്കൂൾപ്രവർത്തനം കാര്യക്ഷമമായി നടക്കുന്നോ

എന്നനേപക്ഷിക്കയും, നടക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നടത്തിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നതു മാതാപിതാക്കളുടെ അവകാശവും ചുമതലയുമാണു്. കുലിക്കു പാട്ടുന്നയാളിനോടു് ഇന്നപാട്ടു പാടണമെന്നു നമുക്കാവശ്യപ്പെടാവുന്നതാണു്. (He who pays the piper calls the tune). ഇല്ലെങ്കിൽ ആ പാട്ടുപാടുന്നയാളിനെ നമുക്കു കിട്ടും. സ്വന്ത ആവശ്യവും നാടിന്റെ മേൽഗതിയും മുൻനിത്തി കുട്ടികളുടെ സ്കൂൾവിദ്യാഭ്യാസത്തിലുള്ള കുറവുകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനും വിദ്യാലയത്തേക്കൊണ്ടു് അതിന്റെ കടമ നിവ്വഹിപ്പിക്കുന്നതിനും രക്ഷാകത്താക്കളായ പൗരജനങ്ങൾക്കു് എന്തുതന്നെയാണു ചെയ്യാൻവയ്യാത്തതു്!

വിദ്യാലയങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ പോക്കു കാണുമ്പോൾ, വിദ്യാഭ്യാസം നന്നാകണമെങ്കിൽ മറു മാഗ്ഗങ്ങളൊന്നുമില്ലെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു.

കുട്ടികളുടെ ഭക്ഷണത്തെക്കുറിച്ച്

ടി. കെ. സുഭദ്രാമ്മ, B. Sc., Med.

പോഷകഹീനമായ ആഹാരം കഴിച്ചു വളരേണ്ടി വരുന്ന കുട്ടികളെക്കാൾ ആരോഗ്യത്തിലും ബുദ്ധിശക്തിയിലും മികച്ചവരായിരിക്കും നല്ല പോഷകഗുണമുള്ള ആഹാരം കിട്ടി വളരുന്ന കുട്ടികൾ. ശൈശവകാലത്തു ശരീരം അനുക്രമം വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്തു നല്ല പോഷകഗുണമുള്ള ആഹാരം അത്യാവശ്യമാണു്. പോഷകഹീനതയാൽ വരുന്ന രോഗങ്ങൾക്കു പ്രായം ഒരു പ്രശ്നമല്ലെങ്കിലും, കുട്ടികളെയാണു് അവ അധികമായും വേഗത്തിലും ബാധിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ശരീരവളർച്ചയ്ക്കും ആരോഗ്യരക്ഷയ്ക്കും ആവശ്യമായ പോഷകഘടകങ്ങൾ എല്ലാം അടങ്ങിയ ആഹാരം കുട്ടികൾക്കു ലഭ്യമാകണം.

സ്കൂൾജീവിതം തുടങ്ങുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ കുട്ടികൾക്കു ശരിയായ 'ആഹാരശീലങ്ങ'ളെക്കുറിച്ചു് അറിവുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണു്. അതായതു്, ശുചിയായ ആഹാരം, ശുചിയായ സ്ഥലത്തിരുന്നു്, ശുചിയായ പാത്രങ്ങളിൽ കഴിക്കുക; ആഹാരത്തിനു മുൻപും പിൻപും കൈയും വായും കഴുകുക, അമിതാഹാരം ഒഴിവാക്കുക, ആഹാരക്രമത്തിൽ കഴിയുന്നിടത്തോളം പാലിക്കുക എന്നിവ നല്ല ആഹാരശീലങ്ങൾക്കുദാഹരണമാണു്. സ്കൂൾജീവിതം തുടങ്ങുന്നതോടുകൂടി ആഹാരക്കാര്യത്തിലും കൂടുതൽ ചിട്ട പാലിക്കുവാൻ കുട്ടികൾ നിർബ്ബന്ധിതരാകുമല്ലോ.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അഞ്ചു വയസ്സിനും പത്തു വയസ്സിനും ഇടയ്ക്കുള്ള സമയമാണു കുട്ടികൾ പ്രൈമറിസ്കൂളിൽ ചെലവാക്കുക. ഈ പ്രായത്തിലുള്ള ഒരു കുട്ടിയുടെ ആഹാരത്തിനെപ്പറ്റി പരിചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഏതാനും പ്രധാനകാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധയെ ആകഷ്ടിക്കുന്നു. ഈ പ്രായത്തിൽ ഒരു കുട്ടിയുടെ ശരിയായ വളച്ചയെ എങ്ങനെ നിർവ്വചിക്കാം? അതായതു്, കുട്ടിയുടെ പൊക്കം, തൂക്കം, വണ്ണം എന്നിവ എന്തായിരിക്കണം? ശരിയായ വളച്ചയെ നിയന്ത്രിക്കാൻ എന്തെല്ലാം പോഷകഘടകങ്ങൾ വേണം? അവ ഏതെല്ലാം ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്? ഈ ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾ ഏതെല്ലാം അളവിൽ കൊടുത്താൽ കുട്ടിയുടെ ആഹാരം പോഷകപൂർണ്ണമാകും? പോഷകഹീനതയാൽ വരുന്ന രോഗങ്ങൾ ഏവ? അവയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ ഏതെല്ലാം? അവയെ എങ്ങനെ വേഗം തിരിച്ചറിഞ്ഞു് ഏതെല്ലാം പരിഹാരനിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്കാൻ സ്കൂൾഅദ്ധ്യാപകർക്കു കഴിയണം?

ഒരു കുട്ടിയുടെ തൂക്കം, പൊക്കം, വണ്ണം എന്നിവ ഓരോ പ്രായത്തിലും എന്തായിരിക്കണമെന്നു നമുക്കു ഖണ്ഡിതമായി പറയാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അതു പല കാര്യങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ശരിയായ പോഷകഗുണമുള്ള ആഹാരം ലഭിക്കുന്ന കുട്ടിക്കു് ക്രമമായി ഉയരം വയ്ക്കുകയും, തൂക്കവും വണ്ണവും കൂടുകയും ചെയ്യും. നല്ല പോഷകാഹാരം ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വളച്ച മന്ദഗതിയിലാകയും, തൂക്കം കുറയുകയും, ശരീരം മെലിഞ്ഞു കൂടുതൽ ദുർബ്ബലമാകയും, അല്പം ആയാസംപോലും ക്ഷീണകരമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. തലമുടിയുടെ മിനുമിനുപ്പും, തൊലിയുടെ സ്നിഗ്ദ്ധതയും കുറയുന്നു, കണ്ണുകൾ

ചൈതന്യം കുറഞ്ഞതാകുന്നു. പഠിത്തത്തിൽ തൽപരതകാണിക്കാൻ കഴിയുകയുമില്ല. പോഷകഗുണമുള്ള ആഹാരം, പ്രത്യേകിച്ചും ഉച്ചഭക്ഷണം, ഒരു സ്കൂൾ കുട്ടിക്ക് എത്രത്തോളം ആവശ്യമാണെന്നുള്ള വസ്തുത, Sargeant Committee Report, Bhore Committee Report, Famine Enquiry Commission Report എന്നിവയിലെല്ലാംതന്നെ പ്രത്യേകം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ സമപ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ആഹാര പോഷകഘടകങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണ്? ശരീരത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് ഏറ്റവും ആവശ്യമായ മാംസ്യാംശം (protein) തന്നെയാണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം. പ്രോട്ടീൻ എന്ന ഗ്രീക്കുപദത്തിന്റെ അർത്ഥംതന്നെ 'ഞാൻ ആദ്യം നില്ക്കുന്നു' (I stand first) എന്നാണ്! അടുത്തതായി, ശരീരത്തിനു വേണ്ട ശക്തിയും ഊർജ്ജവും പ്രദാനംചെയ്യുന്ന അന്നാംശം, ശരീരസൗഷ്ഠവത്തിനു കാരണമായ സ്നേഹാംശം അഥവാ കൊഴുപ്പ്, ശരീരത്തിനെ ചില പ്രത്യേക സുഖക്കേടുകൾക്കു വിധേയമാകാതെ നോക്കി ആരോഗ്യത്തെ പരിരക്ഷിക്കുന്ന ധാതുലവണങ്ങൾ, ജീവകങ്ങൾ എന്നിവയാണ്.

മേല്പറഞ്ഞ പോഷകഘടകങ്ങൾ ഏതെല്ലാം ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്നു നമുക്കു ലഭ്യമാകുന്നു? മത്സ്യമാംസാദികൾ, പാല്, മുട്ട, പയറുവർഗ്ഗങ്ങൾ എന്നിവയിൽ ധാരാളമുള്ള ഘടകമാണ് മാംസ്യാംശം. ധാന്യങ്ങൾ, കായ്കറികൾ, കിഴങ്ങുകൾ എന്നിവയിൽ അന്നാംശം ധാരാളമുണ്ട്. എണ്ണകൾ, എണ്ണക്കുരുക്കൾ, അണ്ടിപ്പരിപ്പുകൾ, മത്സ്യമാംസാദികൾ എന്നിവയിൽ സ്നേഹാംശമുണ്ട്. അനേകം ധാതുലവണങ്ങൾ ശരീരത്തിനാവശ്യമുണ്ടെങ്കിലും, അവയിൽ മൂന്നെണ്ണത്തിന്റെ

കുറവാണ് ആരോഗ്യത്തെ സാരമായി തകരാറിലാക്കുന്നത്. അവ കാൽസിയം, അയാംശം, അയഡീൻ എന്നിവയാണ്. പാല്, മുട്ട, മത്സ്യമാംസാദികൾ, ഇലക്കറികൾ എന്നിവയിൽ ധാരാളം കാൽസ്യം ഉണ്ട്. ഇലക്കറികൾ, കരൾ, മുട്ട എന്നിവയിൽ അയാംശം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അയഡീൻ കടൽമത്സ്യം, കടലുപ്പ് എന്നിവയിൽനിന്നു കിട്ടുന്നു. ജീവകങ്ങൾ അനേകമുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ A, B, C, D എന്നീ നാലെണ്ണമാണ് ആഹാരപരമായി പ്രാധാന്യം അഹ്നിക്കുന്നവ. മത്സ്യയെണ്ണകൾ, കായ്കറികൾ, ഇലവർഗ്ഗങ്ങൾ, കരൾ, പാല്, മുട്ട, മത്സ്യമാംസാദികൾ എന്നിവയിൽ ജീവകം A ധാരാളമുണ്ട്. തവിട്ട്, മുട്ട, പാല്, കരൾ എന്നിവയിൽ ധാരാളം ജീവകം B-യും, നല്ല പച്ചക്കറികൾ, പഴങ്ങൾ എന്നിവയിൽ സുലഭമായി ജീവകം C-യും കാണപ്പെടുന്നു. ജീവകം D-യാകട്ടെ സൂര്യപ്രകാശത്തിന്റെ സഹായംകൊണ്ട് ശരീരത്തിനു ലഭ്യമാകുന്നു.

ഒരു പ്രൈമറിസ് ക്ലൽവിദ്യാർത്ഥിക്ക്, ആഹാരത്തിലുള്ള പരിരക്ഷകഘടകങ്ങൾ ഏതേതു തോതിൽ ശരീരത്തിനാവശ്യമുണ്ടെന്നും, അവ ഏതെല്ലാം ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾ ഏതു് അളവിൽ പ്രതിദിനം കഴിച്ചാൽ കിട്ടുമെന്നും നോക്കാം. മാംസ്യാംശത്തിന്റെ ആവശ്യം ശരീരത്തിന്റെ തൂക്കമനുസരിച്ചാണു നിശ്ചയിക്കുന്നതു്! അഞ്ചു മുതൽ പത്തു വയസ്സുവരെ പ്രായമുള്ള ഒരു കുട്ടിയുടെ തൂക്കത്തിലെ ഓരോ കിലോഗ്രാമിനും, ശരാശരി 3 ഗ്രാം മാംസ്യാംശം വേണ്ടിവരും. അതായതു്, 20 കിലോഗ്രാം തൂക്കമുള്ള ഒരു കുട്ടിക്ക് 60 ഗ്രാംവരെ മാംസ്യാംശം പ്രതിദിനം ആവശ്യമാണ്. അതേസമയം ആ കുട്ടിയുടെ ശരീരത്തിന്റെ ദൈനന്ദിനപ്രവർത്തനങ്ങൾ സാധിക്കുന്ന

തിനു തൂക്കത്തിലെ ഓരോ കിലോഗ്രാമിനും 100 കലോറി ഊർജ്ജം ആവശ്യമുണ്ട്. അതായതു് 20 കിലോഗ്രാം തൂക്കമുള്ള കുട്ടിക്കു് 2,000 കലോറി ഊർജ്ജം ആവശ്യമുണ്ട്. ഈ ഊർജ്ജത്തിന്റെ 50 മുതൽ 60 ശതമാനം വരെ അന്നജപദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്നുമാണു ലഭിക്കേണ്ടതു്. ഒരു ഗ്രാം അന്നജത്തിൽനിന്നും 4 കലോറി ഊർജ്ജം കിട്ടുന്നതുകൊണ്ടു് 2,000 കലോറി ആവശ്യമുള്ള കുട്ടിക്കു് 250 മുതൽ 275 ഗ്രാംവരെ അന്നജപദാർത്ഥങ്ങൾ ലഭിക്കണം. 60 ഗ്രാം മാംസ്യാംശത്തിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന 240 കലോറികൂടി കഴിച്ചാൽ ബാക്കിവരുന്ന 660 കലോറി, ഏകദേശം 74 ഗ്രാം സ്നേഹാംശപദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്നും കിട്ടണം. ധാതുലവണങ്ങളിൽ കാൽസിയം പ്രതിദിനം ഒരു ഗ്രാമോളവും അയാംശം 10—30 മില്ലിഗ്രാംവരെയും അയഡീൻ വളരെ കുറച്ചു മാത്രവും ആവശ്യമുണ്ടു്. ജീവകം A, 3,000—4,000 1·4 വരെയും, ജീവകം B 0·5—1·5 മില്ലിഗ്രാമും, ജീവകം C 30—50 മില്ലിഗ്രാം വരെയും പ്രതിദിനം ആവശ്യമുണ്ടു്. ധാരാളം സൂര്യപ്രകാശമേല്ക്കാൻ കഴിയുന്ന നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്കു ജീവകം D-യുടെ അഭാവം ഒരു പ്രശ്നമല്ല.

ഇത്രയും പോഷകഘടകങ്ങൾ കിട്ടുന്നതിനു് അഞ്ചു-പത്തു വയസ്സുവരെയുള്ള ഒരു കുട്ടിയുടെ ആഹാരത്തിൽ താഴെപ്പറയുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ അടങ്ങിയിരുന്നാൽ മതി:

ധാന്യങ്ങൾ	120—180 ഗ്രാം
പാലു്	720—480 ഗ്രാം
പഞ്ചസാരയോ ശർക്കരയോ	60 ഗ്രാം
മലക്കറികൾ	150—180 ഗ്രാം
പഴങ്ങൾ	60— 90 ഗ്രാം

എണ്ണയോ നെയ്യോ	15 ഗ്രാം
മുട്ട	ഒരെണ്ണം
പയറുവർഗ്ഗങ്ങൾ	30 ഗ്രാം

ഇതിൽ ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനു പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ താഴെപ്പറയുന്നവ അതിൽ അടങ്ങിയിരുന്നാൽ നന്നു്.

ധാന്യങ്ങൾ	75 ഗ്രാം
പയറു്	15 ഗ്രാം
മത്സ്യം	10 ഗ്രാം
മലക്കറികൾ	30 ഗ്രാം
എണ്ണ	10 ഗ്രാം

ചോറും, പരിപ്പുകറിയും, പച്ചക്കറികൾകൊണ്ടുള്ള ഒരു കറിയും, ചെറിയ ഒരു മീൻകഷ്ണം പൊരിച്ചതും ചേത്തു് നല്ലാവുന്ന ഈ ഉച്ചഭക്ഷണം, 400 കലോറിയോളം നല്ലും. മിക്കവാറും എല്ലാ പോഷകഘടകങ്ങളും അടങ്ങിയതുമാണു്. വൈവിദ്ധ്യത്തിനുവേണ്ടി കായ്കറികൾക്കുപകരം പഴമോ എണ്ണയ്ക്കുപകരം അണ്ടിപ്പരിപ്പുകളോ ചേക്കാം.

ഈ പ്രായത്തിൽ ആൺകുട്ടികളുടേയും പെൺകുട്ടികളുടേയും ആഹാരത്തിൽ പ്രത്യേകവ്യത്യാസങ്ങളൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നാണു വിദഗ്ധാഭിപ്രായം.

പരിരക്ഷകഘടകങ്ങൾ കുറഞ്ഞാലോ, തീരെ ഇല്ലാതെവന്നാലോ, കുട്ടിയുടെ ആരോഗ്യത്തിനു് എന്തു ഹാനി സംഭവിക്കുന്നു? അതു രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കോ അദ്ധ്യാപകർക്കോ എങ്ങനെ കണ്ടുപിടിക്കാം? മാംസ്യാംശം കുറഞ്ഞാൽ വളച്ച് സാരമായി തടയപ്പെട്ടും. തൂക്കവും പൊക്കവും ശരിയായി വർദ്ധിക്കുന്നില്ല. പ്രസരിപ്പില്ലായ്മയും ക്ഷീണവും വിളർച്ചയും കാണും. അന്നജത്തി

ന്റെയും, സ്നേഹാംശത്തിന്റെയും കുറവും, പ്രസരിപ്പി ല്ലായ്മയും ക്ഷീണത്തിനും കാരണമാകും. ധാതുലവണങ്ങ ളിൽ കാത്സിയം കുറഞ്ഞാൽ തകരാറു സംഭവിക്കുന്നതു് എല്ലുകൾക്കും പല്ലുകൾക്കുമാണു്. കണ (Rickets) എന്ന രോഗം കാൽസിയത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടും സംഭവിക്കാം. വലിയ തല, ഉന്തിയ വയറു്, കൂട്ടിമുട്ടുന്ന കാൽമുട്ടുകൾ, വളഞ്ഞ കാലുകൾ, മെലിഞ്ഞ ശരീരം, വളച്ചുകുറവു് എന്നിവ ഈ രോഗലക്ഷണങ്ങളാണു്. ദന്തങ്ങൾ മുളച്ചു വരുന്നതിനു താമസം ഉണ്ടാകുകയോ മുളച്ചുവന്നാൽത്ത ന്നെയും പുഴുക്കുത്തുകൾ വീണതായിക്കാണുകയോ ചെ യ്താൽ കാൽസിയത്തിന്റെ അഭാവവും അതിനു പിന്നിൽ കാണാം. ദന്തരോഗങ്ങൾ ദഹനസംബന്ധിയായ രോഗ ങ്ങൾക്കും കാരണമാകുന്നു. മാധുര്യം കൂടുതലുള്ള വസ്തുക്കൾ അമിതമായി ഉപയോഗിച്ചാലും, ശരിയായി ദന്തശോ ധന ചെയ്യാതിരുന്നാലും പല്ലുകൾക്കു കേടു വരുമെന്ന കാര്യം ഇവിടെ വിസ്മരിക്കരുതു്. അയാംശക്കുറവു രക്തത്തിനെ ബാധിക്കുകയും, വിളർച്ച എന്ന രോഗ ത്തിനു കാരണമാകയും ചെയ്യുന്നു. അയഡീന്റെ കുറവി നാൽ വരുന്ന ഗോയിറർ എന്ന രോഗം നമ്മുടെ ഇട യിൽ വിരളമായതിനാൽ ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നില്ല. ജീവകം A-യുടെ കുറവുകാരണം ശ്വാസകോശസംബന്ധ മായ രോഗങ്ങൾ പിടിപെടാനെളുപ്പമുണ്ടു്. മാലക്കണ്ണു്, Xerophthalmia എന്നീ നേത്രരോഗങ്ങളും കാരപോലുള്ള ത്വക്കുരോഗങ്ങളും ജീവകം A-യുടെ അഭാവംകൊണ്ടുണ്ടാ യേക്കാം. ജീവികം B-യുടെ കുറവു് അലസത, തലവേദ ന, അജീർണ്ണം, വിശപ്പില്ലായ്മ, പ്രസരിപ്പില്ലായ്മ, വായു ണ്ണു്, കണ്ണിനു ചൊറിച്ചിൽ എന്നീ രോഗലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ജീവകം C-യുടെ കുറവുകാരണം വായുണ്ണു്,

പല്ലിനിടയിൽക്കൂടി രക്തം വരിക, വിളറ്റ്, വളറ്റ്ക്കുറവ്, ക്ഷീണം എന്നിവ കണ്ടെന്നുവരാം. ജീവകങ്ങളുടെ അഭാവം വളരെ കൂടുമ്പോൾ ബറിബറി, സ്കർവി, പെലാഗ്ര എന്നീ രോഗങ്ങൾ പിടിപെടാം. അപ്പോൾ വിദഗ്ധവൈദ്യസഹായം തേടേണ്ടതാണ്.

പോഷകഘടകങ്ങളുടെ ഒന്നിന്റെ മാത്രം കുറവു കാണുക വളരെ അപൂർവ്വമാണ്. കുറവിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ മിക്കവാറും എല്ലാ ഘടകങ്ങളുടെയും കുറവുകൾ ഒന്നിച്ചായിരിക്കും കാണുക. പോഷകാഹാരക്കുറവ് നിർധനരെ മാത്രമല്ല, ധനികരെയും ബാധിക്കാറുണ്ട്. വിലകൂടിയ വിശേഷപദാർത്ഥങ്ങളെല്ലാം പോഷകപരമായി മേന്മയുള്ളതായിരിക്കണമെന്നില്ല. ചിലപ്പോൾ വിലകൂടിയതും എന്നാൽ ഗുണം കുറഞ്ഞതുമായ പദാർത്ഥങ്ങൾ അമിതമായി കഴിക്കുന്ന കുട്ടികൾ പോഷകഗുണമുള്ള പദാർത്ഥങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചെന്നുവരാം. ഇങ്ങനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ പോഷകശാസ്ത്രത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവു കുട്ടികൾക്കും രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കും നല്ലേണ്ട ചുമതല അദ്ധ്യാപകർ ഏറെറടുക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ പ്രൈമറിസ്കൂൾവിഭാഗത്തിനുള്ള പാഠ്യപദ്ധതിയിൽ പോഷണശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രാഥമിക വിജ്ഞാനം ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതും ഈ വിഷയത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ചെറുപുസ്തകങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കേണ്ടതും അഭിലഷണീയമത്രെ.

ഇപ്പോൾ പ്രൈമറിവിഭാഗത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്ന കുട്ടികൾ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭാവിയിലെ വാഗ്ദാനങ്ങളാണ്. അവർക്കു ശരിയായ ശരീരാരോഗ്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും നല്ലേണ്ടതു അതിപ്രധാനമായ കർത്തവ്യമാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അന്ധ-ബധിരവിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം

ഇ. വി. ജോസഫ്, M. A.

വികലാംഗരായ ശിശുക്കൾ ജനിക്കുന്നതു് എന്തോ വലിയ നിർഭാഗ്യം ആണെന്നും, അതു മുജ്ജന്മപാപഫലമാണെന്നും മറ്റും വിശ്വസിക്കുകയും, ശങ്കിക്കുകയും, സങ്കടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകൾ ഭാരതത്തിൽ വളരെയുണ്ടു്. എല്ലാറ്റിനും 'വിധി'യെ പഴിച്ചാരുന്ന ഭാരതീയചിന്താശാസ്ത്രത്തിനു് ഇതിൽ വലിയ പങ്കുണ്ടെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. ഓരോരുത്തൻ ചെയ്യുന്ന പാപകർമ്മത്തിന്റെ ഫലം അവനവൻ, ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ, ഒരു വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുതരത്തിൽ അനുഭവിച്ചേ തീരൂ എന്ന സിദ്ധാന്തം കൂടെക്കൂടി വലിച്ചുനീട്ടി പൂവ്വികന്മാരുടെ കർമ്മഫലം മക്കളും, കൊച്ചുമക്കളും, അങ്ങനെ അവരുടെ സന്താനപരമ്പരകളെല്ലാം സഹിച്ചേ തീരൂ എന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ചുപോരുന്നു.

ഒരു വികലാംഗനായ ശിശുവിന്റെ ജനനം വലിയ ഒരു ദുർലക്ഷണമായി കരുതുന്നവരും വിരളമല്ല. അതു കൊണ്ടു് അങ്ങനെയുള്ള ശിശുക്കളെ മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കാതെ, കഴിയുന്നതും വീട്ടിനകത്തു് അല്ലെങ്കിൽ നാലുവേലിക്കുള്ളിൽത്തന്നെ വച്ചു സൂക്ഷിക്കുകപതിവാണു്. അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തേപ്പറ്റിയോ, തൊഴിൽപരിശീലനത്തേപ്പറ്റിയോ, സമുദായത്തിൽ അവക്കു നയിക്കാനാകുന്ന സാധാരണജീവിതത്തേപ്പറ്റിയോ ആലോചിച്ചു മിനക്കെടാറില്ല, എന്നു സാരം.

അംഗവൈകല്യം പൊതുവിൽ

അംഗവൈകല്യം പലതരത്തിൽപ്പെട്ടതാം. കണ്ണിന്റെ കാഴ്ചയില്ലായ്മ, കാഴ്ചക്കുറവ്; കാതുകൾക്കു കേൾവിയില്ലായ്മ, കേൾവിക്കുറവ്; വികൃതവും ഉപയോഗശൂന്യവുമായ കൈകാലുകൾ; അവയവങ്ങൾക്കും ശരീരഭാഗങ്ങൾക്കുമുള്ള തളർച്ച; തലച്ചോറിന്റെയോ ചില ഗ്രന്ഥികളുടെയോ വളർച്ചക്കുറവുകൊണ്ടും ശിരോസംബന്ധിയായ മറ്റു രോഗങ്ങൾ കാരണവും ഉണ്ടാകുന്ന മാനസിക വളർച്ചയുടെ കുറവ് എന്നിങ്ങനെ പോകുന്നു ആ ലിസ്റ്റ്. ഇതു രണ്ടു വിധത്തിൽ സംഭവിക്കാം:

1. ജനനസംബന്ധിയായ കാരണങ്ങൾകൊണ്ട്;

2. ജനനത്തിനു ശേഷം രോഗങ്ങൾ കൊണ്ടോ അപകടങ്ങൾ കാരണമായോ.

മാതാവിനു വരുന്ന ചില രോഗങ്ങൾ, അവർ കഴിക്കുന്ന ചില മരുന്നുകൾ, മാതാവിനോ, പിതാവിനോ ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്ന സിഫിലിസ് പോലെയുള്ള ചില ഗുഹ്യരോഗങ്ങൾ, മാതാവിന്റെ ശരീരത്തിൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന ചില അപകടങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ പലതും പലതും ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ അംഗവൈകല്യത്തിൽ കലാശിക്കാറുണ്ട്. ജനനസമയത്തുണ്ടാകുന്ന ചില അപകടങ്ങളും, നോട്ടപ്പിഴകളും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ വേണമെങ്കിൽ പെടുത്താം. ആന്ധ്യം, ബധിരത, കരചരണാദികൾക്കുള്ള വൈകല്യം, ബുദ്ധിമാന്ദ്യം എന്നിവയാണ് ഇങ്ങനെയുണ്ടായേക്കാവുന്ന മുഖ്യവൈകല്യങ്ങൾ.

ഇതേ വൈകല്യങ്ങൾ ആർക്കും എവിടെവച്ചും എപ്പോഴും സംഭവിക്കാവുന്നവയാണ്. ആണ്ടുതോറും എത്രയെത്ര പിഞ്ചോമനകളുടെ കണ്ണുകളാണ് നാമെല്ലാം

കത്തിച്ചാഹ്ലാദിക്കുന്ന പൊട്ടാസുകളും മത്താപ്പുകളും അപഹരിക്കുന്നതെന്നോ! കുട്ടികൾ കാത്തിലിട്ട തിരുപ്പിടിപ്പിക്കുന്ന കമ്പികളും ചെറുകമ്പുകളും, പലപ്പോഴും സാരമായ ബധിരതയിൽ കലാശിക്കാറുണ്ടെന്നു് ഓർക്കുന്നതുകൊള്ളാം. തയ്യൽസൂചി, കത്രിക, മറ്റു കറിക്കത്തികൾ മുതലായതിന്റെ അശ്രദ്ധയോടുകൂടിയ ഉപയോഗവും, ഒട്ടനവധി കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ ലോകമൊട്ടുക്കു വർഷാവർഷം അപഹരിക്കാറുണ്ടു്. അല്പമൊന്നു ശ്രദ്ധിച്ചാൽ ഇതെല്ലാം ഒഴിവാക്കാവുന്നതേയുള്ളു എന്നോർക്കുമ്പോൾ പൊറുക്കുവാൻ പ്രയാസം തോന്നുന്നു.

ചുരുക്കിപ്പറയാം. അടുത്തകാലത്തു ഡൽഹിയിൽ നടത്തിയ ഒരു സാമ്പിൾ സർവ്വേ കാണിക്കുന്നതു്, ആ പട്ടണത്തിലെ 25-ൽ ഒരു കുടുംബത്തിൽ ഒരു വികലാംഗനായ ആളെങ്കിലും ഉണ്ടെന്നാണു്. ഇൻഡ്യയിൽ അന്ധന്മാരുടെ എണ്ണം, ജനസംഖ്യാനുപാതത്തിൽ 250-ൽ ഒന്നാണെന്നു് അടുത്തകാലത്തു് പുറത്തുവന്ന മറെറാരു കണക്കു കാണിക്കുന്നു. ബധിരരുടെ എണ്ണം കണക്കായി തിട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. എങ്കിലും അവരുടെ എണ്ണവും അന്ധന്മാരുടേതിനേക്കാൾ കുറയാൻ വഴിയില്ല എന്നൂഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കേരളത്തിലെ സ്കൂളുകൾ

കേരളത്തിലെ സ്ഥിതിയാണെങ്കിൽ സ്കൂളിൽ പോകാൻ പ്രായത്തിലുള്ള അന്ധന്മാരുടേയും ബധിരന്മാരുടേയും എണ്ണം 30,000-ത്തിനും 50,000-ത്തിനും ഇടയ്ക്കായിരിക്കാനാണു സാദ്ധ്യത. ഇതിൽനിന്നും പ്രശ്നത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയും കാഠിന്യവും ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളു. ഈ വിഷയത്തിൽ ഇന്നുവരെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും

എത്രയോ മടങ്ങു ശ്രദ്ധയും സഹായസഹകരണാദിപ്രവ ത്തനങ്ങളും പൊതുജനങ്ങളിൽനിന്നും ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും തദ്വിഷയത്തിനു ലഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നു വ്യക്തം.

ഇന്നു കേരളത്തിൽ ആകെയുള്ളതു് ഏഴു് അന്ധവി ദ്യാലയങ്ങളും, നാല്പ ബധിര-മൂകവിദ്യാലയങ്ങളുമാണു്. ഇതിൽ രണ്ടു സ്കൂളുകളിൽ അന്ധന്മാരേയും ബധിരന്മാ രേയും ചേർത്തു പഠിപ്പിച്ചുപോരുന്നു. സാങ്കേതികവും, മാനസികവുമായ കാര്യങ്ങൾകൊണ്ടു് ഈ രണ്ടു സ്കൂള കളും അനതിവിദൂരഭാവിയിൽ വിഭജിക്കപ്പെട്ടുമെന്നു പ്ര തീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.

മേല്പറഞ്ഞ സ്കൂളുകളിൽ അഞ്ചെണ്ണം സ്റ്റേറ്റ് ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു നേരിട്ടു നടത്തുന്നവയാണു്. മറ്റു രണ്ടെണ്ണം ഗവണ്മെൻറ് അംഗീകാരത്തോടുകൂടി നടത്ത പ്പെടുന്നവയും, വേറെ രണ്ടെണ്ണം അംഗീകാരം ലഭിച്ചി ട്ടില്ലാത്തവയുമാണു്. അംഗീകാരമുള്ള സ്കൂളുകൾ താഴെ പറയുന്നവയാണു്:

1. ഗവണ്മെൻറ് അന്ധ-ബധിര-മൂകവിദ്യാലയം, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം.

2. ഗവണ്മെൻറ് അന്ധവിദ്യാലയം, ഒളശ്ശ, കോ ട്ടയം.

3. ഗവണ്മെൻറ് അന്ധ-ബധിര-മൂകവിദ്യാലയം, കുന്നംകുളം.

4. ഗവണ്മെൻറ് മൂക-ബധിരവിദ്യാലയം, ഒറ റപ്പാലം.

5. ഗവണ്മെൻറ് അന്ധവിദ്യാലയം, കാസർ ഗോഡ്.

6. മൂക-ബധിരവിദ്യാലയം (പ്രൈവറ്റ്), തോല ശ്ശേരി, തിരുവല്ല.

7. കേരള അന്ധവിദ്യാലയം (പ്രൈവറ്റ്), മങ്കട പള്ളിപ്പുറം (മഞ്ചേരിക്കു സമീപം).

പാഠ്യപദ്ധതി

ഈ സ്കൂളുകളിലെല്ലാം ഏഴാം സ്റ്റാന്റാർഡുവരെ അദ്ധ്യയനം നടക്കുന്നുണ്ട്. ഏഴാം സ്റ്റാന്റാർഡിനുശേഷം ഉപരിപഠനത്തിനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്. ക്ലാസ്സുകളിൽ അന്ധന്മാരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു സാധാരണ സ്കൂളിലുള്ള പാഠപദ്ധതി അനുസരിച്ചുതന്നെയാണ്. ലിപിയിൽ മാത്രമേയുള്ള വ്യത്യാസം. മാദ്ധ്യമം മലയാളമാണ്. ബധിര-മൂകവിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം സിലബസ്സ് ഉണ്ട്. ഈ രണ്ടു വിഭാഗത്തിനേറയും ബോധനരീതിയേപ്പററി സംക്ഷിപ്തമായി പറയാം.

അഞ്ചു വയസ്സുമുതൽ പത്തു വയസ്സുവരെയുള്ള അന്ധവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് (ബധിരവിദ്യാർത്ഥികൾക്കും) മേൽ പറഞ്ഞ സ്കൂളുകളിൽ പ്രവേശനം കിട്ടും. പ്രതിവർഷം 1,500 രൂപയിൽ കുറഞ്ഞ വരുമാനക്കാരായ മാതാപിതാക്കളുടെ കുട്ടികൾക്കു സൗജന്യമാണ് ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, യാത്ര, വിദ്യാഭ്യാസം എന്നിവയെല്ലാം. ഒരു ക്ലാസ്സിൽ പത്തു വിദ്യാർത്ഥികളാണുണ്ടായിരിക്കുക. റ്റി. റ്റി. സി. യ്ക്കു പുറമേ അന്ധന്മാരേയോ ബധിരന്മാരേയോ പഠിപ്പിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം പരിശീലിച്ച അദ്ധ്യാപകനായിരിക്കും പഠിപ്പിക്കുക. ബോധനം ബ്രെയിൽസമ്പ്രദായം ഉപയോഗിച്ചാണ്, അന്ധവിദ്യാലയത്തിൽ.

ബ്രെയിൽ (Braille)

ബ്രെയിൽ (Braille) ലിപി കണ്ടുപിടിച്ചത് ലൂയി ബ്രെയിൽ എന്ന ഒരു അന്ധയുവാവാണ്. ഫ്രഞ്ചുകാരനായ ഇദ്ദേഹം പാരീസിനടുത്തുള്ള 'കോപ്രേ' എന്ന ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ 1809-ൽ ഭൂജാതനായി. ചെരുപ്പുകുത്തിയായിരുന്ന അച്ഛന്റെ വേലസ്ഥലത്തു കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ലൂയിയുടെ കണ്ണിനു കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സൂചി ഏല്പിച്ച ക്ഷതം രണ്ടു കണ്ണുകളുടേയും പൂണ്ണമായ ആന്ധ്യത്തിലാണ് അവസാനിച്ചത്. സ്ഥിരോത്സാഹിയായ ലൂയി അന്നു പാരീസിലുണ്ടായിരുന്ന ലോകത്തിലാദ്യത്തെ അന്ധവിദ്യാലയമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടാറുള്ള വാലന്റീൻ ഹേയുടെ സ്ഥാപനത്തിൽ ചേർന്നു പഠിച്ചു് അവിടത്തെ ഒരദ്ധ്യാപകനായി.

കേവലം 20-ാംവയസ്സിൽ ബ്രെയിൽ അക്ഷരമാല അദ്ദേഹം വളരെ ശാസ്ത്രീയമായ രൂപത്തിൽ രൂപപ്പെടുത്തി. കൈവിരൽത്തുമ്പുകൊണ്ടു വായിക്കാവുന്ന 63 അക്ഷരങ്ങളേയാണു ബ്രെയിൽലിപിയെന്നു പറയുന്നതു്. (കൈയില്ലാത്ത പലരും ചുണ്ടുകൊണ്ടും, നാസികാഗ്രംകൊണ്ടും ഈ ലിപി വായിച്ചുപോരുന്നുണ്ടു്.) ഇടവും വലവും മുമ്മൂന്നു വീതം രണ്ടു നിരയായി ഇട്ടിരിക്കുന്ന ആറു കുത്തുകളുപയോഗിച്ചാണു് ലോകത്തിലെ എല്ലാ ഭാഷകളും എഴുതുവാനുപകരിക്കുന്ന ഈ അക്ഷരമാലയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതു് ഒന്നോ അതിലധികമോ കുത്തുകൾ സ്ഥാനം മാറിമാറി ഇട്ടാണു് ഇതു സാധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതു പഠിക്കുക ഒട്ടുംതന്നെ ശ്രമകരമല്ല എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആദ്യം വിദ്യാർത്ഥിയെ സ്കൂളിൽ ബ്രെയിൽ പഠി

പ്പിക്കുവാനുപയോഗിക്കുന്നതു് ബ്രെയിലറർ ബോക്സ് എന്ന ഒരുപകരണം ഉപയോഗിച്ചാണു്. (ചെറിയ മാർബിളുകളും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു്.) ആറാറു ദ്വാരങ്ങളുള്ള പത്തു സെല്ലുകൾവീതം ഈ ബ്രെയിലറർ ബോക്സിന്റെ മൂന്നു വരികളിലായി ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ചെറിയ ആണികൾ യഥേഷ്ടം ഇട്ടുകയും ഊരുകയും ചെയ്യാം. അങ്ങനെ ആണികൾ ഉപയോഗിച്ചു് അന്ധന്മാരെ പഠിപ്പിക്കാറുള്ളതുകൊണ്ടും കടലാസ്സിൽ അക്ഷരങ്ങൾ പുള്ളിപുള്ളിയായി പൊങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ആയിരിക്കാം, ആണിഅക്ഷരമെന്നു ബ്രെയിൽ ലിപികു മലയാളത്തിലൊരു പേരു വന്നുപെട്ടിട്ടുള്ളതു്. ഇപ്പോൾ ഈ പേരു് ഉപയോഗത്തിലില്ല എന്നു പറയാം.

കടലാസ്സിൽ എഴുതുവാനും വിദ്യാർത്ഥി ശീലിക്കുന്നു. കണക്കുകൾ ചെയ്യാനുപയോഗിക്കുന്നതു് ടെയ്ലർ ബോർഡെന്നറിയപ്പെടുന്ന മറ്റൊരുപകരണമാണു്. ചെറിയ ഈയ്യക്കട്ടകളാണു് അക്കങ്ങൾക്കുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതു്. ഇതുപയോഗിച്ചു് ആൾജിബ്രായുൾപ്പെടെ കണക്കുകൾ അതിവേഗം ചെയ്യുവാൻ കഴിയും. ജ്യോമെട്രിക്കു പ്രത്യേക ഉപകരണങ്ങളുണ്ടു്. ഗ്ലോബുകൾ, ബ്രെയിൽ മാപ്പുകൾ എന്നിങ്ങനെ ഒട്ടനവധി സാധനസാമഗ്രികൾ അന്ധന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിപ്പോരുന്നു. സാധനസാമഗ്രികൾ, മൃഗങ്ങൾ, പക്ഷികൾ മുതലായവയുടെ മാതൃകകളും ഇവരുടെ അദ്ധ്യയനത്തിലെ ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണു്. പലതരം കൈത്തൊഴിലുകളും സംഗീതവും പ്രൈമറിഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ അന്ധവിദ്യാർത്ഥികളെ ശീലിപ്പിക്കാറുണ്ടു്.

ബധിരർ

ബധിര-മൂകരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം കുറേക്കൂടി ശ്രമകരമാണ്. ബോധനത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന പ്രധാന രീതികൾ, ഓറൽ മെത്തേഡ് (വാചൃസമ്പ്രദായം), സൈൻ മെത്തേഡ് (അടയാളങ്ങൾ കാണിച്ചുള്ള രീതി), ശ്രവണസഹായികൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള രീതി എന്നിവയാണ്. ഇതിൽ ആദ്യത്തേതും അവസാനത്തേതുമാണ് അഭികാമ്യം. കാരണം, ചുണ്ടുകൾ നോക്കി മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നതു മനസ്സിലാക്കുവാനും, വാക്കുകൾ മറ്റുള്ളവക്കു മനസ്സിലാകത്തക്കവണ്ണം പറയുവാനും കഴിവുള്ളവരാക്കുക എന്നതാണു ബധിരന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസലക്ഷ്യം. ഇതു സാധിക്കുവാൻ പാവകളും, പടങ്ങളും കാണിച്ചു കണ്ണാടിയിൽ ചുണ്ടു പ്രതിഫലിക്കത്തക്കവണ്ണം ടീച്ചർ വാക്കുകളുച്ചരിക്കുന്നു. അപ്രകാരം വാക്കുകൾ അതുപോലെ ഉച്ചരിക്കുവാൻ കുട്ടിയെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നു. സാധാരണക്കാരന്റെ ഭാഷയിൽപ്പറഞ്ഞാൽ ഇതാണ് ഓറൽ മെത്തേഡ്.

അന്യനാടുകളിൽ ശ്രവണസഹായികൾ വളരെയധികം പ്രചാരത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ബധിരരായ കുട്ടികളിൽ അനേകക്കും ഒരളവുവരെ കേൾവി ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണു വാസ്തവം. അവരുടെ ശ്രവണശേഷി തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം തക്ക ശ്രവണസഹായി ഉപയോഗിച്ചു പെട്ടെന്നു് അവരെ ഭാഷ അഭ്യസിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. അനായാസേനയുള്ള ആശയവിനിമയത്തിനും അതുപയോഗപ്പെടുമെന്നും പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എട്ടോ പത്തോ കുട്ടികൾക്ക് ഒന്നിച്ചുപയോഗിക്കത്തക്ക സമൂഹശ്രവണസഹായികളും (ഗ്രൂപ്പ് ഹിയറിംഗ് എയ്ഡ്) ഓരോരുത്തക്ക് ഉപയോഗിക്കത്തക്ക ശ്രവണസഹായി

കളും ഉപയോഗത്തിലുണ്ട്. കേരളത്തിലെ സ്കൂളുകളിലും ഇത്തരം ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുപോരുന്നു. എഴുത്തിനും വായനയ്ക്കും പുറമേ, ചിത്രംവരയ്ക്കൽ, പലതരം കൈത്തൊഴിലുകൾ എന്നിവയും, ബധിര-മൂകരെ പഠിപ്പിച്ചുപോരുന്നു, നമ്മുടെ സ്കൂളുകളിൽ.

അല്പം ചരിത്രം

കേരളത്തിലാദ്യമായി ഒരു ബധിര-മൂകവിദ്യാലയം തുടങ്ങിയതു് ദിവംഗതനായ ശ്രീമാൻ കോലാടി കെ. റ്റി. മാത്യു, ബി. എ., ബി. എൽ. അവർകളാണു്. കുന്നംകുളം സ്വദേശിയായ ഇദ്ദേഹം മുൻ കൊച്ചിനിയമസഭയിൽ അംഗമായിരുന്നിട്ടുണ്ടു്. ധനാഢ്യനും വിദ്യാസമ്പന്നനും പൊതുജനസമ്മതനും, സർവ്വോപരി മനുഷ്യസേവനതൽപരനുമായിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൾ റോസി ബധിര-മൂകയായിരുന്നു. മിസ്റ്റർ മാത്യു ആ കുട്ടിയെ അന്നു് സിലോണിലുണ്ടായിരുന്ന ബധിര-മൂകവിദ്യാലയത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസംചെയ്യിച്ചു.

സ്വന്തം മകളുടെ ഈ ദുരന്തം മറ്റുള്ള ബഹുശതം ബധിര-മൂകരായ കുട്ടികളിലേക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ തിരിച്ചുവിട്ടു. തന്റെ വികാരവിക്ഷോഭങ്ങൾ പോലെതന്നെയാണു് ഇത്തരത്തിലുള്ള കുട്ടികളുടെ എല്ലാ മാതാപിതാക്കളുടെയും എന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആ മഹാമനസ്സിനു സാധിച്ചു. ഇതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു കേരളത്തിലൊരു ബധിര-മൂകവിദ്യാലയം കുന്നംകുളത്തു് 1934 ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ ആദ്യമായി ഉടലെടുത്തതു്.

രണ്ടു വർഷത്തിനുള്ളിൽ, അതായതു് 1936-ൽ, ആ മനുഷ്യസ്നേഹി അന്ധന്മാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു വിദ്യാലയവും ആരംഭിച്ചു. (ഈ സ്കൂളാണു് ഇന്നു ഗവണ്മെന്റ്

നേരിട്ട നടത്തുന്ന കുന്നംകുളം അന്ധ-ബധിര-മൂക വിദ്യാലയം.)

മാറേറണ്ട ചില തെറ്റിദ്ധാരണകൾ

അന്ധന്മാരും ബധിരന്മാരുമായ കുട്ടികൾ അതി സമർത്ഥരാണെന്ന പൊതുവേ ഒരു ധാരണയുണ്ട്. അവക്കു സ്വതേ കഴിവു കുറവാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരും ഒട്ടനവധിയാണു്. എന്നാൽ ഈ രണ്ടു് അഭിപ്രായഗതിയിലും കഴമ്പില്ല എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അന്ധന്മാരോ ബധിരരോ ആയ കുട്ടികൾ എന്നതിൽക്കവിഞ്ഞു് ഒന്നും ഇവരേപ്പറ്റി പറയേണ്ടതില്ല. കുട്ടികളിൽ കാണാറുള്ള എല്ലാത്തരക്കാരും ഇവരിലുമുണ്ടു്. അവരുടെ വാസനകളും ആസക്തികളും വികൃതികളുമെല്ലാമെല്ലാമുള്ളവരാണിവരും.

അന്ധന്മാരായ കുട്ടികൾ, ബധിരന്മാർകൂടിയാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചു് അവരോടു് ആവശ്യത്തിലധികം ഉറക്കെ സംസാരിക്കുന്നവർ ഒട്ടും കുറവല്ല. ഇങ്ങനെ ശക്തി ക്ഷയിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല എന്നു് എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ബധിരന്മാരായ കുട്ടികൾക്കു സംസാരിക്കാൻ കഴിയാത്തതു് അവരുടെ നാവിനോ തൊണ്ടയ്ക്കോ ഉള്ള കേടുകൊണ്ടാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർ എത്രയോ അധികമാണു്. ഇതു ശരിയല്ല. നാം കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ഭാഷ എങ്ങനെയാണു സംസാരിക്കുക? ബധിരരുടെ സ്ഥിതി ഇതുതന്നെ. അവക്കു നാവിനു് ഒരു കേടുമില്ല. മുൻപറഞ്ഞ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു് അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം നന്നായി സംസാരിക്കാൻ ഇവക്കു കഴിയും. പ്രായ

മായശേഷം കേൾവി നഷ്ടപ്പെട്ടവർ സംസാരിക്കുന്നതു സാധാരണയാണല്ലോ.

അന്ധന്മാരായ കുട്ടികളോടു പലരും ആദ്യമായി ചോദിക്കാറുള്ളതു് 'എന്നെ മനസ്സിലായോ' എന്നാണു്. വളരെ ക്രൂരമായ ഒരു വിനോദം എന്നേ ഇതിനെപ്പറ്റി പറയാനാവൂ. അന്ധനായ കുട്ടി ശബ്ദശ്രവണമാത്രയിൽ ആളുകളെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിവുറ്റവനാണെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തിൽനിന്നാണു് ഈ വൈകൃതം ഉടലെടുത്തിട്ടുള്ളതു്. ഒട്ടൊക്കെ ഇതു ശരിയുമാണു്. മുഖച്ഛായയോ, രൂപഭേദമോ കണ്ടു സനയനർ ആളുകളെ മനസ്സിലാക്കുന്നു; ശബ്ദവ്യത്യാസംകൊണ്ടു നയനരഹിതനും. പക്ഷേ, കാഴ്ചയുള്ള ഒരാളോടു് അപൂർവ്വം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രമേ എന്നെ മനസ്സിലായോ എന്നു ചോദിക്കാറുള്ളൂ.

സാധാരണമായി പരിചയമുള്ള ശബ്ദമാണെങ്കിൽ ഒരന്ധനു് ഒരു വാക്കോ മറ്റോ മതിയാകും ആളെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ. ആളത്ര പരിചിതനല്ലെങ്കിൽ അല്പം സംഭാഷണം വേണ്ടിവരും വ്യക്തിയെ ഓർമ്മവരാൻ. അല്പം കൂടെ അപരിചിതനാണു് ആളെങ്കിൽ (വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം കാണുന്ന ഒരാളെന്നു വിചാരിക്കൂ; സ്വന്തക്കാരനോ സുഹൃത്തോ ആരാണെങ്കിൽത്തന്നെയും), ഞാനിന്നാരാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു സംഭാഷണം തുടങ്ങുകയാവും ഭേദം. ഇതിലൊട്ടും പോരായ്മയില്ല. നാമെല്ലാം ടെലഫോൺസംഭാഷണം നടത്തുമ്പോൾ ചെയ്യുന്നതിതാണല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ അന്ധന്മാരെ ആദ്യം അഭിവാദനം ചെയ്യേണ്ടതു കാഴ്ചയുള്ളയാളാണു് എന്നതും പരിഷ്കൃതസമുദായത്തിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഏർപ്പാടാണു്. കാരണം, ആഗതനെ ദൂരത്തുനിന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ ആതിഥേയനു കഴിയാത്തതുതന്നെ.

അതുപോലെതന്നെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട മറെറാരു സംഗതിയാണു് അന്ധനായ സഹചാരിക്കു പരിസരജ്ഞാനമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാനുള്ള സനയനരുടെ ചുമതല. യാത്ര ചെയ്യുമ്പോഴും, പ്രത്യേകസ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുമ്പോഴും കാണുന്ന വിശേഷദൃശ്യങ്ങളെപ്പററിയും മറും ചുരുങ്ങിയ വാചകങ്ങളിൽ സചകായ്മയായി അന്ധനായ കൂട്ടുകാരനു വിവരണങ്ങൾ നല്കുന്നതു വളരെ ഉത്തമവും അത്യാവശ്യവുമാണു്. കാഴ്ചബംഗ്ലാവുകളിലും പ്രദർശനനഗരികളിലും പ്രകൃതിമനോഹരമായ ദിക്കുകളിലും വ്യവസായശാലകളിലും എന്നുവേണ്ടാ, എല്ലായിടത്തും ഈ സങ്കേതം ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും ഉപയോഗിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. മാതാപിതാക്കളും സുഹൃത്തുക്കളും അദ്ധ്യാപകരുമെല്ലാം, അന്ധനോ അന്ധയോ ആയ കുട്ടിക്കു് കഴിയുന്നത്ര അറിവു പകർന്നുകൊടുക്കേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമത്രേ. ബധിരരായ ബാലകരുടെ സ്ഥിതിയും ഭിന്നമല്ലതന്നെ. അതുതന്നേ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു, അവരെ സാധാരണകുട്ടികളേപ്പോലെ പരിഗണിക്കുക, വളത്തുക എന്നുള്ളതും. അവരെ ഒരു കുട്ടിക്കു ചെയ്യാവുന്ന എല്ലാ വേലകളും പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ടതും, ചെയ്യുവാൻ നിബ്ബന്ധിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. കഴിയുന്നത്ര സ്വാശ്രയശീലം വളത്തുക, അവരിൽ. അവരെ സ്വയം സ്വതന്ത്രരായി ജീവിക്കാൻ അനുവദിക്കുക. അതിനു് അവരെ പ്രാപ്തരാക്കുക. ഇതായിരിക്കണം അന്ധന്മാരുടേയും ബധിരന്മാരുടേയും പ്രൈമറിവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പരമപ്രധാനമായ ലക്ഷ്യം.

കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള നിയമനിർമ്മാണങ്ങളിൽ ചിലതു്

സെലിൻ വിൽഫ്രഡ്, B. Sc., B. L.

കുട്ടികളുടെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ രക്ഷാകർത്തൃത്വം ഓരോ സംസ്ഥാനത്തിനുമാണുള്ളതെന്നു് എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. ആ നിലയിൽ ഏറ്റവും ആകാംക്ഷയോടെയും ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെയും കുട്ടികളോടുള്ള കടമ ഓരോ സംസ്ഥാനവും നിർവ്വഹിക്കുന്നുമുണ്ടു്. കുട്ടികളുടെ, ജീവധനാദികൾക്കു് പ്രായമായവരുടേതെന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ കായ്ക്ഷമതയോടെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി ചില നിയമങ്ങളും കാലാകാലങ്ങളിൽ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ഏറ്റവും കൂടുതൽ നിയമസംരക്ഷണം കുട്ടികളുടെ ജീവധനാദികൾക്കാണു ലഭിക്കുന്നതെന്നു പറയുന്നതാണു് സത്യം. 1850-ൽ The Apprentice Act, അഥവാ, 'പരിശീലനനിയമം' നടപ്പിലായി. പൊതുധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങളിൽ അനാഥരും പാവപ്പെട്ടവരുമായ കുട്ടികളെ വളർത്തി പലതരം തൊഴിലുകൾ പരിശീലിപ്പിച്ചു് പ്രായപൂർത്തിയാക്കി സ്വന്തം ജീവിതമാർഗ്ഗം നേടുവാൻ പര്യാപ്തരാക്കുന്നതിനു് ഉതകത്തക്കരീതിയിലാണു് ഈ നിയമം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. ഒരു കുട്ടിയെ ഇപ്രകാരം പരിശീലനം നല്കുന്നതിനു പ്രവേശിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ പത്തു വയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും പരിശീലനകാലം കുറഞ്ഞതു് ഏഴു വർഷമെങ്കിലും ആയിരിക്കണമെന്നും അതു് ആൺകുട്ടി

കൾക്ക് 21 വയസ്സുവരേയും പെൺകുട്ടികൾക്ക് വിവാഹംവരേയും നീണ്ടുപോകാവുന്നതാണെന്നും കാണിക്കുന്ന വകുപ്പുകൾ ഈ നിയമത്തിലുണ്ട്. ഒരു മജിസ്ട്രേട്ടിനോ, ഒരു നീതിപാലകനോ, ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങളുടെ മാനേജക്കോ, ഡയറക്ടക്കോ കുട്ടികളുടെ രക്ഷാകർത്തൃത്വം ഏറ്റെടുക്കാവുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള രക്ഷാകർത്താവിനെ 'മാസ്റ്റർ' എന്നും വിളിക്കുന്നുണ്ട്. പരിശീലനത്തിന് ഏറ്റെടുക്കുമ്പോൾ മാസ്റ്ററും കുട്ടിയും തമ്മിൽ ഒരു കരാർ എഴുതിപ്പിടിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. 14 വയസ്സായ കുട്ടികൾക്കാണെങ്കിൽ ആ കരാറിൽ ഒപ്പുവെക്കുകയും ചെയ്യാം. ഈ കരാറനുസരിച്ചു രക്ഷാകർത്താവു പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അഥവാ, തൊഴിലിൽ ശരിയായ പരിശീലനം നല്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, കുട്ടിക്കു മജിസ്ട്രേട്ടിനോടു പരാതിപ്പെടാവുന്നതും കുറ്റം തെളിയുകയാണെങ്കിൽ രക്ഷാകർത്താവു ശിക്ഷാർഹനാകുകയും ചെയ്യും. അപ്രകാരംതന്നെ കുട്ടികൾ രക്ഷാകർത്താവിനെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയോ, പിതൃപുത്രബന്ധത്തിനു വിപരീതമായി പെരുമാറുകയോ ചെയ്താൽ, കുട്ടിയുടെമേൽ ക്രിമിനലായി നടപടി എടുക്കുവാനും നിയമം അനുശാസിക്കുന്നുണ്ട്. കുട്ടി ഒളിച്ചോടിപ്പോകുകയാണെങ്കിൽ മജിസ്ട്രേട്ടിനു വാറണ്ടയയ്ക്കാവുന്നതും കുറ്റങ്ങൾ തെളിയുന്നപക്ഷം കുട്ടിയെ ശിക്ഷിക്കാവുന്നതും ഈ നിയമത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. ഒന്നിൽക്കൂടുതൽ തവണ ഇപ്രകാരം പരസ്പരം കുറ്റംചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ കരാർ റദ്ദാക്കാവുന്നതാണ്. രക്ഷാകർത്താവു മരിച്ചുപോയാൽ ആ സ്ഥാപനത്തിൽത്തന്നെ താമസിക്കുവാനും അതിന്റെ അധികൃതരുടെ രക്ഷാകർത്തൃത്വം തുടരുവാനും കുട്ടിയുടെ സമ്മതം ആവശ്യമാണ്. 118 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ട

ഒരു നിയമമാണതെങ്കിലും കുട്ടികൾക്ക് ഈ നിയമം വളരെയധികം ഗുണകരമായിരുന്നിരിക്കണം.

സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയും മതപുരോഗതിയും ഒരു കുട്ടിയുടെ ജീവിതത്തെ സാരമായി സ്പർശിക്കുന്നു. അതിന്റെ ജീവിതം ഒരുപക്ഷേ, നന്നായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ദയനീയമായിരിക്കും. സമുദായത്തിനൊരിക്കലും എല്ലാവരോടും ഒരുപോലെ നീതികാണിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. അതിനുദാഹരണമാണ് 1929 വരെ നിലവിലിരുന്ന ശൈശവവിവാഹസമ്പ്രദായം. വൈവാഹിക ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയോ അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളെപ്പറ്റിയോ യാതൊരു ജ്ഞാനവുമില്ലാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങളെ ശൈശവത്തിൽത്തന്നെ വിവാഹംകഴിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഒരു സമുദായാചാരം നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ആചാരത്തിന്റെ കെട്ടുതികൾ തുടച്ചുനീക്കുന്നതിനു് Child marriage restrained act അഥവാ 'ശൈശവവിവാഹനിരോധനനിയമം' 1929-ൽ നടപ്പിലാക്കി. ശൈശവവിവാഹം നടത്തുന്നവർ ശിക്ഷാർഹരാണെന്നു് ഈ നിയമത്തിന്റെ മൂന്നാംവകുപ്പും, ഇരുപത്തൊന്നു വയസ്സിനു മേൽ പ്രായമുള്ള പുരുഷൻ പതിനഞ്ചു വയസ്സിനു താഴെയുള്ള കുട്ടിയെ വിവാഹംകഴിക്കുന്നതു ശിക്ഷാർഹമാണെന്നു നാലാംവകുപ്പും ശൈശവവിവാഹച്ചടങ്ങു നടത്തുകയോ, തടത്താൻ നിർദ്ദേശം കൊടുക്കുകയോ, നടത്തിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർ ശിക്ഷാർഹരാണെന്നു് അഞ്ചാംവകുപ്പും, സ്വന്തം രക്ഷാകർത്താവുതന്നെ ഇപ്രകാരം ശൈശവവിവാഹം നടത്തിക്കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരും ശിക്ഷാർഹരാണെന്നു് ആറാംവകുപ്പും പറയുന്നുണ്ടു്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ കുട്ടികൾ ആരുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ ആണോ, അവർ ഈ നിയമത്തിനു വിധേയമായില്ലെ

ങ്കിൽ അവരും ശിക്ഷാർഹരാണ്. ഇന്ന രാജ്യമൊട്ടാകെ ശൈശവവിവാഹം നടക്കുന്നില്ലാ എന്നതന്നെ പറയാം. വളരെ കുഞ്ഞിലെതന്നെ വിധവയായിത്തീന്ന പുനർവിവാഹത്തിനുപോലും സമുദായം അനുവദിക്കാതിരുന്ന ചട്ടക്കൂടിൽനിന്നും പുറത്തുവരുവാൻ ഈ നിയമം പല ശിശുക്കളേയും സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടാകും.

കുട്ടികളുടെ ജോലി പണയപ്പെടുത്തുന്നതിനെ നിരോധിച്ചുകൊണ്ട് 1933-ൽ Pledging of labour of childrens act നടപ്പിലാക്കി. ഇപ്രകാരം കുട്ടികളുടെ ജോലി പണയപ്പെടുത്തുന്നത് ഈ നിയമം അനുസരിച്ചു ശിക്ഷാർഹമാണ്—കുട്ടികളെക്കൊണ്ട ജോലിചെയ്യ മുതലെടുക്കാൻ രക്ഷാകത്താവുമായി കരാറെഴുതിപ്പിടിപ്പിക്കുന്ന ആളിനെ ഇരുന്നൂറു രൂപാവരെ പിഴ ശിക്ഷിക്കാമെന്നു ഈ നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള കരാർ അസാധുവും ആണ്. പതിനഞ്ചു വയസ്സിനു താഴെയുള്ള കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടിയാണ് ഈ നിയമം നടപ്പിലാക്കിയിരിക്കുന്നത്. കുഞ്ഞുങ്ങളെക്കൊണ്ട നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം പണിയെടുപ്പിക്കുന്ന തൊഴിലുടമകൾക്ക് ഈ നിയമം ഒരു മുന്നറിയിപ്പാണ്.

പതിനാറു വയസ്സിനു താഴെയുള്ള കുട്ടികൾക്കായി മറ്റു ചില ആശ്വാസങ്ങൾ നല്കിക്കൊണ്ട് 1938-ൽ Employment of childrens act നടപ്പിലാക്കി. പ്രധാനമായും രണ്ടു വിഭാഗക്കാരെയാണ സ്പർശിക്കുന്നത്. അതായത് പന്ത്രണ്ടു വയസ്സിനു താഴെയുള്ളവരും പതിനേഴു വയസ്സിനു താഴെയുള്ളവരും. പന്ത്രണ്ടു വയസ്സിനു താഴെയുള്ള കുട്ടികളെ ബീഡി ഉണ്ടാക്കുക, കയറുപായ് ചെയ്യുക, സിമൻറ് നിർമ്മിച്ചു ചാക്കിൽ നിറയ്ക്കുക, തുണിചെയ്യുക, ചായം പുരട്ടുക, അച്ചടിക്കുക, തീപ്പെട്ടി നിർമ്മിക്കുക,

സ്റ്റോടനവസ്തുക്കളും വെടിക്കോപ്പുകളും നിർമ്മിക്കുക, ഷെല്ലാക്ക് നിർമ്മിക്കുക, സോപ്പു നിർമ്മിക്കുക, തുകൽ ഊറയ്ക്കിടുക എന്നിവയ്ക്കുപുറമെ സംസ്ഥാനത്തിനു കാലാകാലങ്ങളിൽ ആവശ്യമെന്നു കാണുന്ന ഇത്തരത്തിലുള്ള ജോലികളും ചെയ്യിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു് ഈ നിയമത്തിലെ മൂന്നാംവകുപ്പിന്റെ മൂന്നാം ഉപവകുപ്പു് അനുശാസിക്കുന്നു. എന്നാൽ കുടുംബത്തിൽ രക്ഷാകർത്താവും മറ്റംഗങ്ങളും മേല്പറഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും തൊഴിൽ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അതു കുറ്റകരമല്ല—ഇപ്രകാരമുള്ള കുടുംബസ്ഥാപനങ്ങളിൽ പന്ത്രണ്ടു വയസ്സിനു താഴെയുള്ളവർ പരിശീലനം നടത്തുന്നതും കുറ്റകരമല്ല—പതിനേഴു വയസ്സു പൂർത്തിയാകാത്ത കുട്ടികൾക്കു നിരോധിക്കപ്പെട്ട ജോലിയും ഉണ്ടു്. എന്നാൽ സർക്കാരിനോ അധികാരത്തിലിരിക്കുന്നവർക്കോ അത്യാവശ്യമെന്നു തോന്നുമ്പോൾ ഗസറ്റിൽ പരസ്യംചെയ്തുകൊണ്ടു മേൽവിവരിച്ച ജോലി ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കാവുന്നതാണു്. സാധുക്കളായ കുഞ്ഞുങ്ങളെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു പണിയെടുപ്പിക്കുന്ന മുതലാളിമാർ ഈ വകുപ്പുകൾക്കെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരും ശിക്ഷാർഹരാണു്.

ഫാക്ടറികളിൽ കുട്ടികളുടെ തൊഴിൽ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുള്ള മറെറാരു നിയമമാണു് 1948-ൽ നടപ്പിലാക്കിയ 'ഫാക്ടറീസ് ആക്ട്'. ഇതിനു മുൻപു പ്രതിപാദിച്ച 'പ്ലാന്റേഷൻസ് ലേബർ ആക്ട്', 'എംപ്ലോയ്മെന്റ് ഓഫ് ചിൽഡ്രൻ ആക്ടും' തമ്മിൽ ഈ ഫാക്ടറീസ് ആക്ടിനും ആയി അഭേദ്യമായ ബന്ധമുണ്ടു്. ഈ നിയമത്തിൽ കുട്ടികളെ Child, Adolescent, Adult എന്നു മൂന്നായി തരംതിരിച്ചിരിക്കുകയാണു്. പതിനഞ്ചു വയസ്സു തികയാത്തവരെ ഒന്നാംവിഭാഗ

ത്തിലും, പതിനെട്ട വയസ്സു തികയാത്തവരെ രണ്ടാംവിഭാഗത്തിലും, പതിനെട്ടിനും ഇരുപതിനും ഇടയ്ക്കുള്ളവർ മൂന്നാംവിഭാഗത്തിലും പെടുന്നു. പ്രവർത്തനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഏതൊരു യന്ത്രത്തിന്റെയും ഭാഗങ്ങൾ ശുദ്ധിയാക്കാനോ, നേരേയാക്കാനോ, എണ്ണ ഒഴിക്കാനോ കുട്ടികളെ അനുവദിക്കരുതെന്നു് ഈ നിയമത്തിന്റെ ഇരുപത്തിരണ്ടാംവകുപ്പിലും ഒരു യന്ത്രം കൈകാര്യംചെയ്യുമ്പോൾ അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ആപത്തും അതു കൈകാര്യംചെയ്യുമ്പോൾ സ്വീകരിക്കേണ്ട മുൻകരുതലുകളും എന്താണെന്നു മുന്നറിയിപ്പു നല്കാതെ കുട്ടികളെക്കൊണ്ടു പ്രവർത്തിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല എന്നു് ഇരുപത്തിമൂന്നാംവകുപ്പിലും പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മേല്പറഞ്ഞ മൂന്നു വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട കുട്ടികളും ഒരാഴ്ചയിൽ എത്ര മണിക്കൂർ ജോലിചെയ്യണമെന്നും ജോലിയുടെ ഇടയിൽ വിശ്രമനേരം അനുവദിക്കണമെന്നും പ്രത്യേകം ഈ നിയമത്തിൽ എടുത്തുപറയുന്നുണ്ടു്.

പതിനാറുവയസ്സിനും ഇരുപത്തൊന്നുവയസ്സിനും ഇടയിലുള്ള കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിയമങ്ങളിൽ ഒന്നാണു് Travancore Childrens Act of 1120. തടവുശിക്ഷ കൊടുക്കേണ്ട കുറ്റം ചെയ്ത കുട്ടികളെ youthful offenders എന്നു പറയുന്നു. ഇവരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു സുരക്ഷിതമായ സ്ഥാപനങ്ങളും കൂറ്റം വിചാരണചെയ്യുന്നതിനു പ്രത്യേകം കോടതികളും ഉണ്ടു്. ഭവനം ഇല്ലാതെ അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന അനാഥരായ കുട്ടികളെ പ്രത്യേകം നിയന്ത്രണത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു സംരക്ഷണം നല്കുന്നതിനും ഇവരിൽ കുറ്റവാളികളെ വിചാരണചെയ്യുന്നതിനും പ്രത്യേകം വകുപ്പുകൾ ഈ നിയമത്തിലുണ്ടു്. അതുപോലെ മാതാപിതാക്കൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ നിയന്ത്ര

ണത്തിലൊതുങ്ങാത്ത കുട്ടികളെ 'ദുർഗ്ഗുണപരിഹാര പാഠശാല'പോലെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഉത്തരവുനല്കാൻ കോടതിക്കു് ഈ നിയമത്തിലൂടെ അധികാരം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. കുട്ടികൾക്കെതിരായുള്ള കുറ്റങ്ങളും അവ തടയുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും ഈ നിയമത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഉദാഹരണമായി, കുട്ടികളോടു ക്രൂരമായി പെരുമാറുന്നതും അവരെ തെണ്ടാൻ അനുവദിക്കുന്നതും അവരുടെ ചുമതലവഹിക്കുന്ന വേളയിൽ ലഹരി ഉപയോഗിക്കുന്നതും അവക്കു ലഹരിപദാർത്ഥം കൊടുക്കുന്നതും അവരെ 'പന്തയം' വെക്കാനോ 'ക്ഷം' വാങ്ങാനോ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും അവരുടെ പക്കൽ നിന്നും പണയം വാങ്ങുന്നതും വ്യഭിചാരശാലകളിൽ അവരെ അയയ്ക്കുന്നതും അപ്രകാരമുള്ള മറ്റിതര ദുർമ്മാർഗ്ഗ നടപടികൾക്കു് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും കുറ്റകരവും ശിക്ഷാർഹവുമാണെന്നു് ഈ നിയമത്തിന്റെ എട്ടുമുതൽ ഇരുപതുവരെയുള്ള വകുപ്പുകളിൽ പറയുന്നുണ്ടു്. കൂടാതെ കുറ്റം ചെയ്ത കുട്ടികളെ സംബന്ധിക്കുന്ന വിശദവിവരം മേൽവിലാസം, പേരു് ഇവ പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന വകുപ്പും കാണുന്നുണ്ടു്. ദുർഗ്ഗുണപരിഹാരപാഠശാലയിൽ കഴിയുന്നവരോടും, മറ്റു ബന്ധുക്കളോടോ, അതിനനുയോജ്യമായ ആളുകളോടോ, അയച്ചിട്ടുള്ള കുട്ടികളോടും സൗമ്യമായി പെരുമാറുവാനും അവക്കാവശ്യമായ സംരക്ഷണം മേലധികാരികളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്നതിനും ഈ നിയമത്തിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇവരുടെ കുറ്റങ്ങൾ വിചാരണചെയ്യുന്ന കോടതിയെ 'ജുവനയിൽ കോടതി'യെന്നാണു പറയുന്നതു്.

ഇപ്രകാരം ഉള്ള കോടതികളിൽ വിചാരണചെയ്തു കുറ്റം തെളിയിക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷാർഹരായ കുട്ടികളെ ജയി

ലിൽ അയയ്ക്കുന്നതിനു പകരം ദുർഗ്ഗുണപരിഹാരപാഠശാലയിലേക്കു് അയയ്ക്കുവാനും അവിടെ അവക്കാവശ്യമായ സംരക്ഷണം നല്കുവാനും പര്യാപ്തമായ ഒരു നിയമം 1120-ൽ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുള്ളതാണു്, Travancore Borstal School Act അഥവാ 'തിരുവിതാംകൂർ ദുർഗ്ഗുണപരിഹാരപാഠശാലാനിയമം.' ഈ പാഠശാലയിൽ ഓരോ കുട്ടികളുടേയും അഭിവാഞ്ഛയ്ക്കൊത്തവണ്ണം വ്യവസായപരിശീലനം നല്കുവാനും തൽഫലമായി വ്യക്തിക്കും രാഷ്ട്രത്തിനും ഗുണമുള്ള ഒരു പൗരനായി തീരുവാനും ഇടയാകുന്നു. ഇവരെ സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിലും മാതൃകാപരമായ പെരുമാറ്റത്തിലും അച്ചടക്കത്തിലും വളർത്തിയെടുക്കാൻ മനഃശാസ്ത്രപരമായ ഒരു സമീപനമാണു് ആവശ്യം. കുറ്റം ചെയ്തതിൽനിന്നും പിൻതിരിയുവാൻ ഈ സ്ഥാപനത്തിലുള്ള ജീവിതം അവരെ സഹായിക്കുന്നു. മേലിൽ ഒരിക്കലും കുറ്റം ചെയ്യരുതെന്നുള്ള മാനസികപരിവർത്തനം ലഭിക്കുന്നതോടൊപ്പം ജീവിതത്തിനാവശ്യമായ ഒരു തൊഴിലും അഭ്യസിച്ചുകൊണ്ടാണു് ഈ പാഠശാലാജീവിതത്തോടു കുട്ടികൾ വിടവാങ്ങുന്നതു്. 1850-ലെ Apprentice Act-ലും 1120-ലെ Travancore Childrens Act-ലും പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുതകളുമായി ഈ നിയമത്തിനു് അടുത്ത ബന്ധമുണ്ടു്.

കുട്ടികളുടെ പുകവലി തടഞ്ഞുകൊണ്ടു് 1096-ാം മാണ്ടു് Prevention of Tobaco by Act അഥവാ 'കുട്ടികളുടെ പുകവലിനിരോധനനിയമം' നടപ്പിലായി. വളരെ പ്രാധാന്യം ആരും ഇതിനു കൊടുക്കുന്നില്ല എങ്കിലും ഇപ്രകാരം ഒരു നിയമമുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം ശ്രദ്ധേയമാണു്. പതിനെട്ടവയസ്സിനു താഴെയുള്ള കുട്ടികൾക്കു പുകവലിസാധ

നങ്ങൾ വിലയ്ക്കു കൊടുക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും അപ്രകാരം വില്ക്കുന്നവരെ നൂറു രൂപാവരെ പിഴ ശിക്ഷിക്കാമെന്നും ഈ നിയമത്തിന്റെ മൂന്നാംവകുപ്പിൽ പറയുന്നു. ഏതെങ്കിലും കുട്ടിയുടെ കൈയിൽ ഇത്തരം സാധനങ്ങൾ ഇരുന്നാൽ പോലീസിനു പിടിച്ചെടുക്കാനുള്ള അധികാരവും ഇപ്രകാരം പിടിച്ചെടുക്കപ്പെടുന്ന സാധനങ്ങൾ എങ്ങനെ കൈകാര്യംചെയ്യണമെന്നും ഈ നിയമത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും Free Compulsory Primary Education Act അഥവാ പ്രാഥമികസൗജന്യ നിർബ്ബന്ധവിദ്യാഭ്യാസനിയമം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം 1121-ലും 1123-ലും നടപ്പിലാക്കി. അന്നുമുതല്ക്കാണു നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തു നിർബ്ബന്ധമായി പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിലായതു്. ഇന്നു വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തു വളരെയധികം പരിവർത്തനം ഉണ്ടായതിന്റെ ഫലമായി കുട്ടികൾക്കു് ഉയർന്ക്ലാസ്സുകളിലും സൗജന്യവിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കുന്നുണ്ടു്.

കുട്ടികളുടെ ജീവധനാദികൾക്കു പരിപൂർണ്ണസംരക്ഷണം നല്കിക്കൊണ്ടു് 1890-ൽ Guaurdian and Ward Act നടപ്പിലായി. ഈ നിയമം അനുവദിച്ചു് ഒരു രക്ഷാകർത്താവിനെ കോടതി നിയമിച്ചാൽ കുട്ടികളുടെ ജീവധനാദികൾ മുഴുവൻ കോടതിയുടെ ചുമതലയിൽ നിക്ഷിപ്തവും നിയമിക്കുന്ന രക്ഷാകർത്താവു് ഒരു 'നോമിനി' മാത്രവും ആണു്. ഈ നിയമം ഭേദഗതിചെയ്താണു ഹിന്ദുമൈനാറിറ്റി ആൻഡ് ഗാർഡിയൻഷിപ്പു് ആക്ടു് 1956-ൽ നടപ്പിലാക്കിയതു്. Guardian and Ward Act-ൽനിന്നും ഭേദ

ഗതിചെയ്ത വകുപ്പുകൾ 1956 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരികയും ഭേദഗതി ചെയ്യാത്ത വകുപ്പുകൾ Guardian and Ward Act-ൽ ഇന്നും പ്രാബല്യത്തിൽ ഉള്ളതും ആണു്. ഉദാഹരണമായി രക്ഷാകർത്താവിനെ നിയമിക്കുന്നതിനു സ്വീകരിക്കേണ്ട നടപടികളെപ്പറ്റിയും അധികാരാതിർത്തിയെപ്പറ്റിയും 1956-ൽ ഭേദഗതിചെയ്ത നിയമത്തിൽ യാതൊന്നുംതന്നെ ഭേദഗതിചെയ്തിട്ടില്ല. ജില്ലാക്കോടതിക്കാണു് അധികാരമുള്ളതു്. രക്ഷാകർത്താവാകുന്ന ആളിനെ കോടതിക്കു് എല്ലാവിധത്തിലും തൃപ്തിയുണ്ടായിരിക്കണം. ഇപ്രകാരമുള്ള നിയമനത്തിനു ചില കാര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ടു്. അതായതു് കുട്ടിയുമായി രക്ഷാകർത്താവിനു് എന്തെങ്കിലും ബന്ധമുണ്ടോ, മരിച്ചുപോയതോ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതോ ആയ മാതാപിതാക്കളുടെ ആഗ്രഹം എന്തു്, രക്ഷാകർത്താവിന്റെ സ്വഭാവം, കഴിവു്, കുട്ടിയുമായുള്ള അടുപ്പം, കുട്ടിയുടെ മതം, വർഗ്ഗം, വയസ്സു് ഇവ എല്ലാംതന്നെ പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഈ കുട്ടിക്കു് തന്നെ രക്ഷാകർത്താവിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ ബുദ്ധിപരമായ ഒരു കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ അതിനേയും പരിഗണിക്കും. കോടതി ഒരിക്കലും കുട്ടിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ വിപരീതമായി ആരെയും നിയമിക്കുന്നതല്ല. രക്ഷാകർത്താവിനു കുട്ടിയോടു പല കടമകളും ഉണ്ടു്. താമസസൗകര്യം, ആഹാരം, വിദ്യാഭ്യാസം, മറ്റിതരകാര്യങ്ങൾ, കുട്ടിയുടെ യോഗ്യതയ്ക്കനുസരണമാംവണ്ണം ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതാണു്. കുട്ടിയുടെ സ്വത്തുക്കൾക്കു സുരക്ഷിതത്വം കൊടുക്കേണ്ടതും, സ്വത്തുക്കളുടെ കൈകാര്യം, അതിന്റെ വരവു ചെലവുകണക്കുകൾ മുതലായവ ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിക്കണം. രക്ഷാകർത്താവിന്റെ മരണം, കുട്ടി മേജർ

ആകുക, കുട്ടിയുടെ മരണം, പെൺകുട്ടിയാകുമ്പോൾ വിവാഹിതയാകുമ്പോൾ, ഹൈന്ദവമതം മാറ്റുക, സന്യാസിയാകുക, ഇവയൊക്കെയാണ് ഒരു രക്ഷാകത്താവിനെ ആ ബന്ധത്തിൽനിന്നും വിടത്തുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ. കുട്ടികൾക്കായുള്ള പ്രത്യേക നിയമനിർമ്മാണങ്ങളിൽ ചിലതാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞതു്.

പ്രൈമറിസ്‌കൂളുകളിലെ സൗജന്യഭക്ഷണവിതരണപരിപാടി

പി. വി. രാധാകൃഷ്ണമേനോൻ

1961—'62 കാലത്തു് സംസ്ഥാനത്തെ പ്രൈമറി സ്‌കൂളുകളിൽ പഠിക്കുന്ന പാവപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് ഉച്ചക്കഞ്ഞിവിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു പരിപാടി ഗവണ്മെൻറ് ആവിഷ്കരിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ ചെലവിലേക്കുവേണ്ടി ഗവണ്മെൻറ് ഒരു തുക ഗ്രാൻറായി അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. മതിയാകാതെവരുന്നതു് അതതു പ്രദേശങ്ങളിലെ പൊതുജനങ്ങളിൽനിന്നും പണമോ സാധനങ്ങളോ ആയി ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ സംഭാവനയായിസംഭരിച്ചെടുക്കണമെന്നുമായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ. ആ അവസരത്തിൽത്തന്നെ, പ്രൈമറിസ്‌കൂളിലെ കുട്ടികളിൽ ആവശ്യമുള്ളവക്കു ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ സംഭാവനയായി നല്കുവാൻ കെയർസംഘടന സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, ഗവണ്മെൻറ് അതു സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കുകയും ഉണ്ടായി. അതേ തുടർന്നു് 1961 ഡിസംബർ മാസംമുതൽ ഉച്ചക്കഞ്ഞിയോടൊപ്പം കെയറിന്റെ സംഭാവനയായ ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളും കുട്ടികൾക്കു വിതരണം ചെയ്തുതുടങ്ങി. എന്നാൽ 1962—'63 ആയപ്പോഴേക്കും അമിതമായി വന്ന സാമ്പത്തികവ്യയംമൂലവും പൊതുജനങ്ങളിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിച്ച പ്രതികരണം ഉണ്ടാവാതിരുന്നതുമൂലവും ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു നടത്തിവന്ന ഉച്ചക്കഞ്ഞിവിതരണപരിപാടി നിറുത്തലാക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ കെയറിന്റെ ഭക്ഷണവിതരണപരിപാടിമാത്രം

അവശേഷിച്ചു. എന്നാൽ ഹരിജൻ വെൽഫയർ സ്കൂളുകളിലും ട്രൈബൽ സ്കൂളുകളിലും ഹരിജൻ വെൽഫയർ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഉച്ചക്കഞ്ഞി ഏർപ്പാട് ഇപ്പോഴും തുടർന്നുവരുന്നുണ്ട്.

സാഹ്വലൗകിക സഹായസഹകരണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ഒരു അമേരിക്കൻ സന്നദ്ധസംഘടനയാണു കെയർ (CARE). അമേരിക്കയിലെ വിവിധ സംഘടനകളുടെ ഒരു സംയുക്തസമിതിയാണിതു്. ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ, വസ്ത്രം എന്നിവയും വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, കൃഷി എന്നീ വിവിധരംഗങ്ങളിലേക്കാവശ്യമായ ഉപകരണങ്ങളും ധാരാളമായി ശേഖരിക്കുകയും, അവ ആവശ്യമുള്ള മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ വ്യക്തികൾക്കും സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും സംഘടനകൾക്കും സംഭാവനയായി നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്ത്യയിൽത്തന്നെ കേരളമുൾപ്പെടെ പതിമൂന്നു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആവശ്യത്തിലേക്കുവേണ്ടി ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ അവർ സംഭാവനചെയ്യുന്നുണ്ട്.

നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വേണ്ടി വരുന്ന ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടനുസരിച്ച് ഓരോ വർഷത്തേക്കുള്ളതു മുൻകൂട്ടി എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അതു നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പു നേരിട്ടു സ്വീകരിച്ചു സൗകര്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ സംഭരിച്ചു മാസംതോറും ആവശ്യമനുസരിച്ച് അതതു് എ. ഇ. ഒ.മാരെ ഏല്പിക്കുകയും, അവർ അവരുടെ അധികാരാതിർത്തിയിലുള്ള സ്കൂളുകളിൽ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കെയർ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ സംഭരിക്കുന്നതിനും സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും കൊച്ചിയിൽ ഒരു കേന്ദ്രഡിപ്പോയുണ്ട്. അതിനുപുറമേ തിരുവനന്തപുരം, പാറക്കോട്ട്, കോട്ടയം, ആലുവാ, കുന്നംകുളം, തലശ്ശേരി, പാലക്കാട് എന്നിവി

ടങ്ങളിലുള്ള സംസ്ഥാന വെയർഹൗസിംഗ് കോപ്പ് റേഷൻ വക വെയർഹൗസുകളിലും ഇവ ശേഖരിക്കപ്പെട്ടുന്നു.

ഒന്നാം സ്റ്റാൻഡാർഡുമുതൽ നാലാം സ്റ്റാൻഡാർഡുവരെയുള്ള ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളിൽ ആവശ്യമുള്ളവക്കെല്ലാം ജാതിമതഭേദമെന്യേ ഈ ഭക്ഷ്യവിതരണപരിപാടിയിൽ ഭാഗഭാക്കാകാവുന്നതാണ്. 1966—'67 അവസാനംവരെ ഒരൗൺസ് പാൽപൊടിയും എട്ടൗൺസ് തിളപ്പിച്ച ശുദ്ധജലവും കൂടി ചേത്ത പാലും, രണ്ടൗൺസ് കോൺമീലോ, ബൾഗർ വീറ്റോ ഏതെങ്കിലുമൊന്നും വെജിറ്റബിൾ ഓയിലോ സലാഡ് ഓയിലോ ഏതെങ്കിലും ഒന്നും ചേത്തു പാകപ്പെടുത്തിയ ഉപ്പുമാവും ഓരോ കുട്ടിക്കും കൊടുത്തിരുന്നു. 1967 ആരംഭമായപ്പൊഴേക്കും വിശ്വവ്യാപകമായുണ്ടായ പാൽപ്പൊടിദൗർല്ലഭ്യം പരിഗണിച്ചു ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളിൽനിന്നും പാൽപ്പൊടി ഒഴിവാക്കേണ്ടിവന്നു. അതിനു പകരം സി. എസ്. എം. (Corn-Soy-Milk) എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സംയുക്തഭക്ഷ്യസാധനമാണ് ഇപ്പോൾ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ കോൺമീൽ, സോയാബീൻ ഫ്ളവർ, പാൽപ്പൊടി എന്നീ പദാർത്ഥങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതു കഞ്ഞിയുടെ മട്ടിലാണു കുട്ടികൾക്കു കൊടുക്കുന്നത്. സി. എസ്. എം. കുട്ടികൾക്കാവശ്യമായ പോഷകാംശങ്ങളെല്ലാം അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഒരു ഭക്ഷ്യസാധനമാണ്. അതു സുഖകരമായ ഗന്ധമുള്ളതും മയമുള്ളതും നേരത്തെ പാചകംചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാണ്. മാംസ്യാംശവും ജീവകങ്ങളും ഇതിൽ ധാരാളമായുണ്ട്. ഇപ്പോൾ മുൻപുപറഞ്ഞ സി. എസ്. എം. റവ കഞ്ഞിയും ബൾഗർ വീറ്റുകൊണ്ടു പാകപ്പെടുത്തുന്ന

ഉപ്പുമാവും ആണ സ്കൂൾക്കുട്ടികൾക്കു നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഒരുകുട്ടിക്കു് ഒന്നര ഔൺസ് സി. എസ്. എം.-ം രണ്ടു് ഔൺസ് ബൾഗർ വീറ്റും കാൽ ഔൺസ് സലാഡ് ഓയിലും ലഭിക്കുന്നു. ആകെ ഒരു കുട്ടിക്കു മൂന്നേമുക്കാൽ ഔൺസ് ഭക്ഷണം ഒരു നേരം ലഭിക്കുന്നുണ്ടു്.

ഉച്ചയ്ക്കുള്ള വിശ്രമവേളയിലാണു് ഈ ഭക്ഷണവിതരണം നടത്തുന്നതു്. എന്നാൽ ഉച്ചക്കഞ്ഞി ഏർപ്പാടു നിലവിലുള്ള ഹരിജൻ വെൽഫയർ സ്കൂളുകളിലും ട്രൈബൽ സ്കൂളുകളിലും ഈ പരിപാടി വൈകുന്നേരത്താണു നടത്തുക. വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിന്റെ അംഗീകാരമുള്ള നഴ്സറി സ്കൂളുകൾക്കും ഈ സഹായം കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ടു്.

നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തു് ആകെയുള്ള 9,409 പ്രൈമറിസ്കൂളുകളിൽ 8,300 സ്കൂളുകളിലും ഈ ഭക്ഷ്യസഹായപരിപാടി നടപ്പിലായിട്ടുണ്ടു്. ആകെയുള്ള 27.5 ലക്ഷം പ്രൈമറിവിദ്യാത്ഥികളിൽ 19 ലക്ഷത്തിനു് ഇതു പ്രയോജനപ്പെടുന്നുമുണ്ടു്.

1961-ൽ കെയറിന്റെ ഭക്ഷ്യവിതരണപരിപാടി ആരംഭിച്ചതുമുതൽ കഴിഞ്ഞ വഷ്ാവസാനംവരെ അവരിവിടെ ചെലവാക്കിയിട്ടുള്ള ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളുടെ അളവും ഏകദേശവിലയും താഴെ കൊടുക്കുന്നു:

	ഭക്ഷ്യപദാത്ഥങ്ങളുടെ അളവു് M. Tonnes	ഉദ്ദേശവില രൂപ
1961—'62	8,711	176 ലക്ഷം
1962—'63	15,258	214 ,,

1963—'64	19,299	250 ലക്ഷം
1964—'65	16,387	270 ,,
1965—'66	16,357	216 ,,
1966—'67	16,722	331 ,,
1967—'68	24,160	762 ,,

ഈ ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു പാകപ്പെടുത്തുന്നതും 'പായ്ക്ക്' ചെയ്യുന്നതും അമേരിക്കയിലാണ്. ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളുടെ വില, പാകപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ചെലവ്, കയറ്റിറക്കുകൂലി എല്ലാം 'കെയർ' വഹിക്കുന്നു. കൊച്ചിയിലെത്തി ഗവണ്മെൻറ് ഏറ്റെടുക്കുന്നതു മുതലുള്ള ചെലവുകളെല്ലാം സംസ്ഥാനഗവണ്മെൻറാണു വഹിക്കുന്നത്. ഇതിനു പുറമെ ഓരോ സ്കൂളിനും കുശിനിക്കാരനുള്ള ശമ്പളയിനത്തിൽ 4 രൂപാമുതൽ 8 രൂപാവരെയും വിറകു്, മറ്റാവശ്യങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കു വേണ്ടി ഒരു ദിവസത്തേക്കു് ഒരു കുട്ടിക്കു് അര പൈസാ നിരക്കിൽ വരുന്ന തുകയും ഗവണ്മെൻറ് നല്കിവരുന്നു. എ. ഇ. ഓ.മാരുടെ കീഴിലുള്ള ഡിപ്പോകളിൽനിന്നും ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ സ്കൂളുകളിലെത്തിക്കുന്നതു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ ചുമതലയിലാണ്. ചിലപ്പോൾ അതിനു സാദ്ധ്യമാവാതെവരുമ്പോൾ സ്കൂളധികൃതർതന്നെ അതു കൊണ്ടുപോകാറുണ്ട്. അതിലേക്കു വേണ്ടിവരുന്ന ചെലവു് സക്കാർ കൊടുത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യും.

കെയർഭക്ഷ്യധാന്യവിതരണപരിപാടിയിനത്തിൽ കെയറിനു നല്ലുന്ന സംഭാവനയുൾപ്പെടെ സംസ്ഥാനഗവണ്മെൻറ് വഹിക്കുന്ന സാമ്പത്തികബാദ്ധ്യതയുടെ കണക്കു താഴെക്കുറിക്കുന്നു:

	രൂപ
1961—'62	3.40 ലക്ഷം
1962—'63	21.43 ,,
1963—'64	25.87 ,,
1964—'65	41.80 ,,
1965—'66	40.21 ,,
1966—'67	45.93 ,,
1967—'68	42.63 ,,

ഈ പരിപാടിയുടെ വിജയകരമായ നടത്തിപ്പിൽ സ്കൂളധികൃതർ വഹിക്കുന്ന പങ്കു വളരെ പ്രധാനമായ ഒന്നാണ്. ഹെഡ്മാസ്റ്റർമാരുടേയും അവരുടെ സഹായികളുടേയും കൈകളിലാണ് ഇതിന്റെ വിജയം നിലകൊള്ളുന്നതു. ഇവരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും ഈ പരിപാടിയിൽ അത്യധികമായ താൽപര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് ചാരിതാർത്ഥ്യകരമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. ഇന്ത്യയിൽ കെയറിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്നുവരുന്ന ഭക്ഷ്യവിതരണപരിപാടികളിൽ ഭേദപ്പെട്ട ഒന്നാണ് കേരളത്തിലേതെന്നുള്ളതു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങൾ ഭദ്രമായി ശേഖരിക്കുന്നതിനും സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുമുള്ള പ്രയാസങ്ങൾ, ഭക്ഷണം പാകപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള സ്ഥലസൗകര്യക്കുറവുകൾ, പാചകത്തിനുള്ള പാത്രങ്ങളുടെ അപര്യാപ്തത എന്നിങ്ങനെ ഈ പരിപാടിയുടെ പരിപൂർണ്ണവിജയത്തിനു പല തടസ്സങ്ങളും ഉണ്ട്. ഏതാണ്ടു് 6.9 ലക്ഷം രൂപയുടെ പാത്രങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റ് തന്നെ ആവശ്യമുള്ള സ്കൂളുകൾക്കു സംഭാവനചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പഞ്ചായത്തുകളും 'ബ്ലോക്ക്'കളും കുശിനിപ്പുരകൾക്കും പാത്രങ്ങൾക്കും മറ്റുമായി പലയിടങ്ങളിലും ഗ്രാന്റ് നല്കിയിട്ടുണ്ട്. കുശിനിക്കാരന്റെ ശമ്പളം,

വിറകിനും മറ്റിനങ്ങൾക്കും നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ള തുക ഇതൊന്നും മതിയാകാത്തതാണെന്നു് സ്കൂളധികൃതർ പരാതിയുണ്ടു്. ഈ നിരക്കുകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനേക്കുറിച്ചു് ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറു് പരിഗണിച്ചുവരികയുമാണു്.

കെയർപോലെയുള്ള സന്നദ്ധസംഘടനകളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളും മറ്റും ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനെ നിരോധിച്ചുകൊണ്ടു് 1963-ൽ സംസ്ഥാനഗവണ്മെൻറു് Kerala Gift Goods Act എന്നൊരു നിയമം നടപ്പിലാക്കുകയുണ്ടായി. ആ നിയമത്തിന്റെ മൂന്നാം വകുപ്പുപ്രകാരം ഇത്തരത്തിലുള്ള ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ അപഹരിച്ചെടുക്കുന്നവർക്കു രണ്ടു വർഷത്തെയോ, അഞ്ചു വർഷത്തെയോ രണ്ടുംകൂടിയുള്ള ഏഴു വർഷക്കാലത്തെയോ തടവുശിക്ഷ നല്കാവുന്നതാണു്.

കെയർഭക്ഷ്യവിതരണപരിപാടിയുടെ വിദഗ്ധമായ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നതിനു്, Administrator, CARE Kerala എന്നൊരുദ്യോഗസ്ഥൻ തിരുവനന്തപുരം കേന്ദ്രമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടു്. ഡിപ്പോകളിലെ സംഭരണത്തിൻെറ കണക്കുകൾ പരിശോധിക്കുന്നതിനും സ്കൂളുകളിലെ ഭക്ഷ്യവിതരണപരിപാടികൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനും മറ്റും ആയി അദ്ദേഹത്തിൻെറ കീഴിൽ ഫീൽഡു് ആഫീസേഴ്സും ധാരാളമുണ്ടു്.

ഇപ്പോൾ, നഴ്സറിസ്കൂൾക്കുട്ടികൾക്കുകൂടി ഭക്ഷ്യസഹായം നല്കുന്നതിനു കെയറിനു പരിപാടിയുണ്ടു്. ആദ്യം രണ്ടു ലക്ഷം കുട്ടികൾക്കു നല്കാനാണുദ്ദേശം. ഈ പരിപാടി സംസ്ഥാനആരോഗ്യവകുപ്പിൻെറ നേതൃത്വത്തിലും, ഭക്ഷ്യവിതരണം ആരോഗ്യവകുപ്പിൻെറ കീഴിലുള്ള പ്രാഥമികാരോഗ്യകേന്ദ്രങ്ങളുടെയും അവയുടെ

കീഴിലുള്ള സബ് സെന്ററുകളുടെയും ആഭിമുഖ്യത്തിലും ആയിരിക്കും നടത്തുക. ഇതേക്കുറിച്ചുള്ള വിശദവിവരങ്ങളെല്ലാം തയ്യാറാക്കുന്നതേയുള്ളു.

നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഏറിയ പങ്കും, ഗ്രാമങ്ങളിലേതു പ്രത്യേകിച്ചും, പോഷകാഹാരക്കുറവുമൂലം കഷ്ടപ്പെട്ടുന്നവരാണു്. വീട്ടിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ഭക്ഷണത്തിന്റെ പോരായ്മകൾ നികത്തുകയാണു്, കെയർഭക്ഷണവിതരണപരിപാടികൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ഇതു കുട്ടികളെ പോഷകാഹാരക്കുറവുമൂലമുള്ള രോഗങ്ങളിൽനിന്നു വിമുക്തരാക്കുകയും അവരെ ആരോഗ്യമുള്ളവരും ഉത്സാഹമുള്ളവരും ആക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അലസതയും അശ്രദ്ധയും- കുട്ടികളിൽ

കാവാലം ഗോവിന്ദൻകുട്ടിനായർ

മകന്റെ (മകളുടെ) പഠിത്തമൊക്കെയെങ്ങനെയുണ്ട്, എന്നു ചോദിച്ചാൽ മിക്ക രക്ഷാകർത്താക്കളും മറുപടി പറയുന്നതിങ്ങനെയാവും:

"അവൻ (അവൾ) കൊഴിമടിയനാണ്," അല്ലെങ്കിൽ, "അവൻ (അവൾ) ആനമണ്ടനാണ്; ഒരക്ഷരം പഠിക്കുല്ല."

നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥിലോകം പൊതുവേ 'അലസതാവിലസിതം' ആണെന്നു പറയുന്നതിൽ അപാകതയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട കുഞ്ഞുങ്ങൾ അശ്രദ്ധധാനന്മാരും അസമീക്ഷ്യകാരികളും ആണെന്നു പരിതപിക്കുന്ന രക്ഷാകർത്താക്കൾ ഒരു സ്വയം വിമർശനം നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. കുട്ടികളുടെ പഠിത്തക്കായ്മത്തിൽ രക്ഷാകർത്താക്കൾ എത്രമാത്രം ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്? കുട്ടികളെ പഠനോത്സുകരും ഭാസുരമായൊരു ഭാവിക്കർഹരും ആക്കിത്തീർക്കുവാനുള്ള ഏതൊരു ശ്രമവും, അസിധാരാവ്രതംപോലെ അശക്യമാണെന്നാണോ ഇക്കൂട്ടരുടെ ധാരണ? എന്തായാലും ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഉറക്കെ ചിന്തിക്കുന്നത് ഇത്തരുണത്തിൽ ഉചിതമായിരിക്കുമല്ലോ.

കുട്ടികളെ പഠിത്തത്തിൽ ശ്രദ്ധയുള്ളവരും സ്വാശ്രയശക്തിയുള്ളവരുമാക്കിത്തീർക്കാൻ ഞങ്ങൾ എന്തുചെയ്യണം, എന്നാണു രക്ഷാകർത്താക്കളുടെ ചോദ്യമെങ്കിൽ ഒറ്റ

വാക്കിൽ ഒരുത്തരം നല്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. സാധാരണഗതി യിൽ കണ്ടവരുന്ന ചില തകരാറുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കു വാനും അവയ്ക്കു പരിഹാരം നിദ്ദേശിക്കുവാനും മാത്രമേ കഴിയൂ. അതാവട്ടെ, പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനു വഴിതെളി ക്കുവാൻ പ്രയോജനപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യും.

എന്റെ കുഞ്ഞു ജന്മനാതന്നെ ഒരലസനാണ്, എന്നു സ്വയം സമാധാനം കണ്ടെത്തുന്നവർ നമ്മുടെയിട യിൽ ദുർല്ലഭമല്ല. ഇതു തികച്ചും വികലമായ ഒരു വീ ക്ഷണമോ, വിശ്വാസമോ ആണെന്നാണ് അവരോടു പറയാനുള്ളതു്. പഠിക്കാനുള്ള വാസന, ജോലി ചെയ്യാ നുള്ള താൽപര്യം, കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള ധാർമ്മി കാവേശം, അചഞ്ചലമായ സദാചാരബോധം ഇവയൊ ന്നുംതന്നെ ജന്മസിദ്ധമായ വാസനാവൈഭവംകൊണ്ടു ണ്ടാകുന്നതല്ല. മറിച്ചു്, ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്മ ർദ്ദംമൂലം ശീലിക്കപ്പെടുന്ന സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളാണു്.

നന്നായി പഠിക്കുകയും ഗൃഹപാഠങ്ങൾ കൃത്യനിഷ്ഠ യോടെ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന കുട്ടിയാണെങ്കിൽക്കൂടിയും, ചിലപ്പോൾ കൃത്യവിലോപം കാട്ടിയെന്നുവരാം. ഒരു വേള അക്കാര്യം അദ്ധ്യാപകനോരക്ഷാകർത്താക്കളോ ശ്ര ദ്ധിച്ചില്ലെന്നും വരാം. എന്നാലും, നല്ല ശിക്ഷണത്തിലും കൃത്യനിഷ്ഠയിലും വളർന്ന കുട്ടിയാണെങ്കിൽ തന്റെ തെറ്റു് ആവർത്തിക്കാൻ ശ്രമിക്കില്ല. അതൊരു സ്വഭാവമാക്കി മാറുകയുമില്ല. എന്നാൽ തന്നെ ആരും ശ്രദ്ധിക്കുന്നി ല്ലെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടാൽ തെറ്റായരീതിയിൽ വളർന്നു വരുന്ന ഒരു കുട്ടിയാണെങ്കിൽ അതൊരു സൗകര്യമായി ക്കരുതി അലസനും അശ്രദ്ധനും ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

ജോലിത്തിരക്കിനിടയിൽ കുട്ടികളുടെ പഠിത്തക്കായ്ത്തിലുംകളുടെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ ആരെക്കൊണ്ടാവും എന്നഭിപ്രായമുള്ള രക്ഷാകർത്താക്കൾ ധാരാളമുണ്ട്.

ജീവസന്ധാരണത്തിനുവേണ്ടി അഹോരാത്രം അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരാണു് നമ്മിലധികവും. അതുകൊണ്ടു്, മഹത്തായൊരു കാമനയിൽനിന്നും വിട്ടുനില്ക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടാവുന്നില്ല. കുട്ടികൾക്കും അവരുടേതായ കടമകളും കർത്തവ്യങ്ങളും ഉണ്ടു്. അതിനു ശാരീരികവും മാനസികവുമായ അദ്ധ്വാനം ആവശ്യവുമാണു്. അതുകൊണ്ടു കുട്ടികളുടെ ജോലിയിൽ രക്ഷാകർത്താക്കൾ അവശ്യം ശ്രദ്ധിച്ചേ കഴിയൂ. കുട്ടികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യബോധവും, ആത്മവിശ്വാസവും നഷ്ടപ്പെടത്തക്കമട്ടിലുള്ള അതിരുകവിഞ്ഞ നിയന്ത്രണത്തെക്കുറിച്ചല്ല ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നതു്. അവരോടുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസവും ബഹുമാനവും, ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ പെരുമാറ്റവും, അവരെ അനുസരണയുള്ളവരും ആത്മാഭിമാനമുള്ളവരും വിശ്വസ്തരും ആക്കിത്തീർക്കും.

കുട്ടിയുടെ പഠിത്തത്തെ എങ്ങനെയാണു ബഹുമാനിക്കേണ്ടതു്? എങ്ങനെയാണതു പ്രകടമാക്കേണ്ടതു്? ഈ സംശയങ്ങൾ സ്വാഭാവികങ്ങളാണു്. ഒന്നാമതായി വേണ്ടതു്, കുട്ടികൾക്കു പഠിക്കാൻ ഒരു പ്രത്യേകസമയം നിശ്ചയിക്കുകയാണു്. എന്നിട്ടു് അതു മറ്റുള്ളവരുംകൂടി അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടു്, ആ പ്രത്യേകസമയങ്ങളിൽ അവരെ അലോസരപ്പെടുത്തുന്ന ഒന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുക. കുട്ടിയെ പഠിക്കാൻ വിട്ടിട്ടു മറ്റുള്ളവർ റേഡിയോ തുറന്നുവയ്ക്കുകയോ സരസസംഭാഷണങ്ങളിലിടപെടുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കണം. ആ അവസരങ്ങളിൽ കൊച്ചു കുട്ടികളുടെ ശബ്ദംപോലും കർശനമായി നിയന്ത്രിക്കണം.

അതുപോലെതന്നെ, അദ്ധ്യയനവേളകളിൽ കുട്ടികൾ വരുത്തിക്കൂട്ടുന്ന കുറ്റങ്ങളോ കുറവുകളോ തെറ്റുകളോ കണ്ണിൽ പെട്ടാൽ, അരിശംകൊണ്ട് ഉടനെ അവരെ തടയേണ്ടതില്ല. പഠനം പൂർത്തിയാക്കിക്കഴിയുമ്പോൾ ക്ഷമയോടെ ആ തെറ്റുകൾ അവക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയാണു ചെയ്യേണ്ടതു്. സന്തോഷപൂർവ്വം അവർ അതു തിരുത്തിക്കൊള്ളുകയുംചെയ്യും.

കുട്ടികൾക്കു് ഒരു ടൈംടേബിൾ കൂടിയേ കഴിയൂ. ഇതേക്കുറിച്ചറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരുണ്ടാവില്ല. പക്ഷേ, എത്ര വീടുകൾ സനിഷ്ഠം ഈ സമ്പ്രദായം പാലിക്കുന്നുണ്ടു്? ചിലപ്പോൾ കുട്ടികൾ ആറുമണിക്കെണീല്ക്കുന്നു. മറ്റു ചിലപ്പോൾ ഏഴിനോ ഏഴരയ്ക്കോ. ഒരിക്കൽ കാലത്തു പാഠങ്ങൾ വായിക്കും. ചിലപ്പോൾ അതു വൈകുന്നേരത്തേക്കു മാറ്റിവയ്ക്കും. പലപ്പോഴും പല കുട്ടികളും എല്ലാം വൈകുന്നേരത്തേക്കു മാറ്റിവയ്ക്കുന്ന സ്വഭാവക്കാരാണു്. വൈകുന്നേരമാവുമ്പോഴോ? ഒന്നിനും ഒക്കില്ല താനും. അമ്മയും അച്ഛനും മറ്റുള്ളവരും സായാഹ്നസവാരിക്കിറങ്ങുമ്പോൾ, വീട്ടിലിരുന്നു പഠിക്കുകയോ? അല്ലെങ്കിൽ, വീട്ടിലുള്ളവരും വിരുന്നുവന്നവരും എല്ലാവരുംകൂടി നാട്ടുവർത്തമാനങ്ങൾ പറഞ്ഞു രസിക്കുമ്പോൾ പഠിക്കാനാക്കാണു തോന്നുക? എന്തിനു്, വൈകുന്നേരം ഗൃഹപാഠങ്ങൾ ചെയ്യാനാവാതെവരുന്നു. അങ്ങനെ ദൈനംദിനം വർദ്ധിക്കേണ്ട വിജ്ഞാനത്തിന്റെ അളവു ചിട്ടയും ക്രമവുമില്ലായ്മകനിമിത്തം ഒന്നിനൊന്നു കുറഞ്ഞുപോവുന്നതിനിടയാവുന്നു. കുട്ടി ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢനായി മാറുന്നു. പഠിത്തത്തിലുള്ള താൽപര്യവും വിശ്വാസവും നഷ്ടപ്പെടുന്നു. സ്കൂളിൽ പോകാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടണമെന്നുകൂടി, അവൻ ആശിക്കുന്നു. ഫലമോ?

കൂട്ടുകാർ ചിരിച്ചുല്ലസിച്ചു് അടുത്ത ക്ലാസ്സിൽ കയറിയിരിക്കുന്ന പുതിയ വഷ്ാരംഭത്തിലും പഴയ ബഞ്ചിൽത്തന്നെ അവൻ ഇരിക്കാൻ നിബ്ബന്ധിതനായിത്തീരുന്നു.

തന്റെ കുട്ടി മറ്റുള്ള കുട്ടികളേക്കാൾ സമർത്ഥനായിരിക്കണമെന്ന മോഹംകൊണ്ടു്, കക്ശമായ ശിക്ഷണസമ്പ്രദായങ്ങൾ പുലത്തിപ്പോരുന്ന രക്ഷാകർത്താക്കളേയും വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. അക്കൂട്ടുക്കു കുട്ടിയുടെ ഒരു നിസ്സാരമായ പരാജയംപോലും ദുസ്സഹമായിത്തീരുന്നു, എന്തുകൊണ്ടു നൂറുമാക്കും അവനു വാങ്ങിക്കൂടാ? അതാവും അവരുടെ ചോദ്യം. എല്ലാ കുട്ടികളും ഒന്നുപോലെ ഗ്രഹണശക്തിയുള്ളവരും ഓർമ്മശക്തിയുള്ളവരും ആയിരിക്കില്ല. ഓരോരുത്തരുടേയും മാനസികവും ശാരീരികവും ധിഷണാപരവുമായ കഴിവുകൾ വിഭിന്നങ്ങളാണു്. മാക്കു കുറച്ചു കിട്ടിയ കുട്ടിക്കു വീട്ടിൽ നേരിടേണ്ടിവരുന്നതു ശകാരവും ശിക്ഷയും ആണെങ്കിൽ നിരപരാധിയായ ആ കുട്ടി പരിഭ്രമിക്കുന്നു. താൻ എത്ര ശ്രമിച്ചു പഠിച്ചാലും തനിക്കു് അച്ഛനമ്മമാരെ പ്രീതിപ്പെടുത്താനാവില്ലെന്ന ബോധം അവനിലുണ്ടാവുന്നു. പിന്നെന്തിനു വെറുതെ പാടുപെട്ടു പഠിക്കണം? ആ കുട്ടി അലസനും അശ്രദ്ധനും ആയിമാറുന്നു.

പരീക്ഷയിൽ കിട്ടുന്ന മാക്കിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ഒരിക്കലും കുട്ടിയുടെ പഠിത്തത്തെ വിലയിരുത്താൻ പാടില്ല. പഠിത്തത്തിൽ അവർ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന താൽപര്യവും അനുഷ്ഠിക്കുന്ന അദ്ധ്വാനവും കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതാണു്. കാണാപ്പാഠം പഠിച്ചു കൂടുതൽ മാക്കു വാങ്ങുന്ന കുട്ടി സമർത്ഥനാണെന്നു കരുതേണ്ടതില്ല. അതുപോലെതന്നെ, തന്റെ പ്രയത്നത്തിനു തക്ക പ്രതിഫലം കിട്ടിയെന്ന ബോധത്തോടെ ആഹ്ലാദഭരിതനായെ

ത്തുന്ന കുട്ടിയെ അഭിനന്ദിക്കുവാൻ മറന്നുകൂടാ. പ്രശംസയും സമ്മാനങ്ങളും പ്രചോദനപ്രദമാണല്ലോ. അവനെ അടുത്തുവിളിച്ചു തലോടിക്കൊണ്ടു പറയുന്ന സ്നേഹമസൃണമായ ഒരു നല്ല വാക്കുകൂടിയും, കൂട്ടത്തിൽ ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയ സഹനശക്തിയോടുംകൂടി പ്രവർത്തിച്ചു് അഭിവൃദ്ധിയിലേക്കുയരാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കും. തന്റെ കുറവുകളും കുറവുകളും കണ്ടുപിടിച്ചു ശകാരിക്കാനും ശിക്ഷിക്കാനും മാത്രമേ അച്ഛനമ്മമാക്കറിയൂ എന്ന വിശ്വാസം കുട്ടിക്കുണ്ടായാലോ? അവൻ കർമ്മവിമുഖനും ശ്രദ്ധപ്രതീക്ഷകളില്ലാത്തവനും ആയി മാറുകയുംചെയ്യും.

അച്ഛനമ്മമാരിലാരെങ്കിലും ദിവസവും ഏതെങ്കിലുമൊരുസമയം കുട്ടിയുമായി അവന്റെ പഠിത്തത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കണം. സഹപാഠികളെക്കുറിച്ചു്, അദ്ധ്യാപകരെക്കുറിച്ചു്, സ്കൂളിലെ വിശേഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു്—അങ്ങനെ സ്കൂൾജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച അവന്റെ പ്രതികരണങ്ങൾ ആരായണം. അതോടൊപ്പം, അന്നന്നു പഠിപ്പിക്കുന്ന പാഠങ്ങളെക്കുറിച്ചും അന്വേഷിക്കണം. എന്തൊക്കെ പഠിപ്പിച്ചുവെന്നും അവൻ എന്തെല്ലാം പഠിച്ചുവെന്നും അറിയാൻ ഇതുപകരിക്കും. തന്മൂലം അവന്റെ സംശയങ്ങൾ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനും രക്ഷാകർത്താക്കൾക്കവസരം ലഭിക്കുകയുംചെയ്യും. വീട്ടിൽ 'ട്യൂഷൻ' ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കുട്ടികളെക്കുറിച്ചു പ്രായേണ രക്ഷാകർത്താക്കൾ ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല. കുട്ടിയുടെ പഠിത്തത്തിന്റെ മുഴുവൻ ചുമതലയും ആ അദ്ധ്യാപകന്റെ തലയിലേക്കു തള്ളിനീക്കുകയാണു്. കുട്ടി ജയിച്ചാൽ അദ്ധ്യാപകനെ അനുമോദിക്കും. തോറ്റാൽ ശകാരിക്കുകയുംചെയ്യും. രക്ഷാകർത്താക്കളുടെ പ്രീതി തന്റെ നിലനില്പിനാവശ്യമായതുകൊണ്ടു് ഏതു പട്ടവിഡ്ഢിയേയും

ജയിപ്പിക്കാൻ അദ്ധ്യാപകൻ തന്റെ സ്വാധീനം മുഴുവൻ വിനിയോഗിക്കും. കുട്ടിക്കിതുകൊണ്ടു പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന പ്രയോജനമുണ്ടാവുന്നില്ലെന്നു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഗൃഹപാഠങ്ങൾകൂടിയും കുട്ടി അദ്ധ്യാപകന്റെ സഹായത്തോടെയാവും ചെയ്യുക. കുട്ടിക്കതറിയില്ലെന്നവരുന്നതു്, തന്നെക്കൂടി ബാധിക്കുന്ന കായ്മയായതുകൊണ്ടു് അദ്ധ്യാപകൻ അവനു സഹായമേകുകയും ചെയ്യും. സ്വാശ്രയശക്തിയും ചിന്താശക്തിയും നശിച്ചു് ഏതിനും പരസഹായം തേടുന്ന വികലവും വികൃതവുമായ ഒരു വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയായി തീരുകയാണു്, കുട്ടി. സ്വയം പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിനും, ഗൃഹപാഠങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും കുട്ടിയെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും, അതിനു മേൽനോട്ടം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ, ഈ അപകടം ഒഴിവാക്കാവുന്നതാണു്. സമയക്കുറവിന്റേയും ജോലിക്കൂട്ടുതലിന്റേയും വ്യഥാവാദവുമായി തന്റെ കുട്ടിയുടെ ഭാവിയിൽ താൽപര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കാത്ത രക്ഷാകർത്താക്കൾ കുട്ടികളോടും കുടുംബത്തോടും മാത്രമല്ല, രാഷ്ട്രത്തോടുതന്നെയും വലിയൊരപരാധമാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഒരു കുഞ്ഞിനുവേണ്ടിയുള്ള ദാഹവും മോഹവും അവന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുകൂടി ഉണ്ടാകേണ്ടതല്ലേ?

കുട്ടികളുടെ അലസതയ്ക്കും അശ്രദ്ധയ്ക്കും പഠിത്തത്തിലുള്ള താൽപര്യക്കുറവിനും ഒരു പരിധിവരെ അദ്ധ്യാപകർകൂടി കാരണക്കാരാണെന്നു പറയാതെ വയ്യ. ചെറുപ്പക്കാരായ പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകരിൽ നല്ല വിഭാഗം ഒരപകർഷതാബോധത്തിനടിമകളാണെന്നു് അനുഭവത്തിൽനിന്നും അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉയർന്ന ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകരെ

അപേക്ഷിച്ചു തങ്ങൾ തരംതാഴ്ന്നവരാണെന്ന ബോധം, എന്തിനും അക്കൂട്ടരെ അനുകരിക്കാൻ ഇവർക്കു പ്രേരണ നല്കുന്നു. കുട്ടികളോട്ട് ഉയർന്ന നിലവാരത്തിൽ പെരുമാറുന്നു. ഉയർന്ന നിലവാരമെന്നു് ഇതിനു പറഞ്ഞുകൂടാ. ക്ലാസ്സിനുള്ളിലും വെളിയിലും കുട്ടികളോട് സ്നേഹസൂണമായി പെരുമാറുന്നതിനും കുശലംപറയുന്നതിനും പകരം തങ്ങളെ ആദരിക്കുന്നതിനും അനുസരിക്കുന്നതിനും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനുതകുന്നമട്ടിലാണു പെരുമാറുക. ഇതിന്റെ ഫലമായി കുട്ടിക്കു് അദ്ധ്യാപകനോടു വെറുപ്പും ഭയവും ഉണ്ടാകുന്നു. പഠിപ്പിക്കുന്നതു മനസ്സിലാക്കാനുള്ള സമചിത്തത നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വതന്ത്രമായി വിഹരിച്ചിരുന്ന ഗൃഹാന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്നോ, ശാസ്ത്രീയാടിസ്ഥാനത്തിൽ കുട്ടിക്കു പ്രാധാന്യം നല്കിക്കൊണ്ടു സംവിധാനംചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നഴ്സറിസ്കൂളിൽനിന്നോ പൊടുന്നനെ സ്കൂളിലേക്കു കടന്നുവരുന്ന ഒരു കുട്ടി തികച്ചും അപരിചിതമായ ഒരന്തരീക്ഷത്തെയാണു നേരിടുക. ഭീതിയും വിസ്മയവും വിടർന്നുനില്ക്കുന്ന ആ കൊച്ചു കണ്ണുകളിൽ ഉന്മേഷത്തിന്റെയും ഉത്സാഹത്തിന്റെയും പൂത്തിരികൾ കൊളുത്താൻ കഴിയണം. സ്കൂളിലെ നിയമങ്ങളും ചിട്ടകളും അനുക്രമമായി മാത്രമേ അവരിൽ അടിച്ചേല്പിക്കാവൂ. വേണ്ടത്ര ക്ഷമയും പാകതയും കുട്ടികളോടു വാത്സല്യവുമുള്ള അദ്ധ്യാപകർക്കു മാത്രമേ ഈ രംഗത്തു വിജയിക്കാനാവൂ. മനഃശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാർ പറയുംപോലെ ആദ്യകാലാനുഭവങ്ങൾ ഭാവിയെ മുഴുവനും നിയന്ത്രിക്കാനും നയിക്കാനും ഇടയാക്കുമെന്നുള്ള വസ്തുത വിസ്മരിക്കാനാവില്ല. ഒരുകുട്ടിക്കു് ഒന്നാംസ്റ്റാൻഡാർഡിലുണ്ടാവുന്ന ഒരു ദുരനുഭവം അവന്റെ വിദ്യാഭ്യാസജീവിതത്തെത്തന്നെ

മാറുമാറാക്കാൻ പയ്യാപ്പമാണെന്നുള്ള വസ്തുത ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടല്ലോ.

അദ്ധ്യാപകരും രക്ഷാകർത്താക്കളും തങ്ങളുടെ കടമകളുടെ മഹത്വവും ഗുരുത്വവും മനസ്സിലാക്കി ബോധപൂർവ്വം പെരുമാറുന്നതായാൽ കുട്ടികളെ ഉത്സാഹഭരിതരും പ്രമോദമുഖരും ഭാവിയെക്കുറിച്ചു ശുഭപ്രതീക്ഷകളുള്ളവരുമാക്കിത്തീർക്കാൻ കഴിയും. അറിവിന്റെ കുറവിനേക്കാളേറെ അനുഷ്ഠാനത്തിലുള്ള അലസതയാണു നമ്മെ ലക്ഷ്യത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിപ്പിക്കാറുള്ളതു്. വളരുന്ന തലമുറയോടു കാട്ടുന്ന ഏതു ലഘുവായ തെറ്റും മാപ്പർഹിക്കാത്ത മഹാപരാധമായിരിക്കുമെന്നു മാത്രം.

MUL
288418

★

UNIVERSITY LIBRARY
29 OCT 1974
MADRAS

288418
T15u2:N6g7
32k9.

UNIVERSITY LIBRARY
29 OCT 1970
MADRAS

12 DEC 1960

VB
11/3181

Indic Digital Archive Foundation

9
N637
15.2.N6gT
32k9

3369 PRIMARY SCHOOL VIDYAVEEKAL

gpura.org